ဓမ္မဝီရသည် ဗုဒ္ဓ၏ ထေရဝါဒဓမ္မ တရားစစ် တရားမှန် ထွန်းကားရန်ဖြစ်သည်

ဓမ္မဝီရဂျာနယ်

Dhamma Vira Journal

ဓမ္မဝီရ
ရသအမှန်၊ တရားမွန်သာ
အားခွန်ပြည့်ဝ၊ နှလုံးလှ၍
ဘဝအနေ၊ အလှဝေလျက်
အနေလည်းတတ်
အသေမြတ်အောင်
မချွတ်ထောက်ပံ့၊ ကူညီအံ့။
ဖော်နေဒင်

၁၃၇၁ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း(၆)ရက် | အတွဲ (၁၆)၊ အမှတ် (၁၁) | ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ (၂၅) ရက်

tem, u(em, urwifxlifb)ajcmuOD

၁။ ကဏန်းကဲ့သို့ အမြဲလက်မထောင်လေ့ရှိသူ။
၂။ ပုတ်သင်ကဲ့သို့ သူတစ်ပါးလုပ်သမျှ ခေါင်းညိတ်တတ်သူ။
၃။ လေလာရာယိမ်းပါးတတ်သော ကိုင်းပင်ကဲ့သို့ ဟိုဘက်သည်ဘက်ယိမ်းပါတတ်သူ။
၄။ နွားသိုးကဲ့သို့ ရှုးရှုးဒိုင်းဒိုင်းပြုမူ၍ စိတ်တိုတတ်သူ။
၅။ လိပ်ကဲ့သို့ ကိုယ့်ဘက်ကိုယက်တတ်သူ။
၆။ ခွေးအကဲ့သို့ စားပိုးနှင့်အောင်စားပြီး ဇိမ်ခံတတ်သူ။ (အုပ်စုဖွဲ့၍ ရန်လိုတတ်သူ)

(ကဏန်းပုတ်သင်၊ ကိုင်းပင်နွားသိုး၊ လိပ်မျိုးခွေးအ၊ ဤခြောက်ဝ နာယကမတင်ထိုက်။)

om;orD o|kH;d

၁။ အတိဇာတ သား/သမီး= မိဘထက် သီလသမာဓိ ပညာအကျင့်သာလွန်သူ။
၂။ အနုဇာတ သား/သမီး= မိဘနှင့် သီလသမာဓိ ပညာ အကျင့်တူညီသူ။
၃။ အဝဇာတ သား/သမီး= မိဘအောက် သီလ သမာဓိ ပညာ အကျင့်ညံ့ဖျင်းသူ။

(ပုတ္တဒါရဿသင်္ဂဟမင်္ဂလ၌ ပုတ္တ အရသားနှင့်သမီး နှစ်မျိုးလုံးကိုယူသည်။)

'je o|kH;d

၁။ ဣဏဒါန=ကြွေးသစ်ချခြင်း(သားသမီးကို ကျွေးမွေးခြင်း။)
၂။ မောက္ခဒါန=ကြွေးဟောင်းဆပ်ခြင်း(မိဘကို လုပ်ကျွေးပြုစုခြင်း။)
၃။ နိမိဒါန=ရွှေအိုးမြှုပ်ခြင်း(ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုခြင်း။)

aemifwvq,fH;d

၁။ အချိန်ရှိခိုက် ငယ်စဉ်က ပညာမသင်ခဲ့မိလေခြင်း။
၂။ ဥစ္စာမစုဆောင်းမိခဲ့လေခြင်း။
၃။ သူတစ်ပါး၏ အချစ်ကို ဖျက်ဆီးမိခဲ့လေခြင်း။
၄။ သူတစ်ပါး၏ အသက်ကို သတ်မိခဲ့လေခြင်း။
၅။ သူတစ်ပါးသားမယားကို ပြစ်မှားမိခဲ့လေခြင်း။
၆။ ဥစ္စာပစ္စည်းရှိလျက် မလှူမိခဲ့လေခြင်း။
၇။ ဆုံးမစကားကို နားမထောင်မိခဲ့လေခြင်း။
၈။ မိဘကို မလုပ်ကျွေးမိခဲ့လေခြင်း။
၉။ ပညာရှိထံ နည်းခံ၍ မသင်ကြားမိခဲ့လေခြင်း။
၁၀။ မြတ်သော အကျင့်ကို မကျင့်မိခဲ့လေခြင်း။

(ဒွါဒသနိပါတ်၊ ဇနသန္ဓဇာတ်)

(အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော်၊ စတုတ္ထနိပါတ်၊ သဒ္ဓျပ ဂိုသဝင် သိက္ခာသုတ်)

omoemaGg;ed|k

အပ္ပမာဒတရားဖြင့် နှလုံးသွင်း သတိပြုပါရန် ပန်ကြားချက်

ဖော်ပြပေးသည့် 'သာသနာရေးနိဂုံး' အပိုင်းသည် အမရပူရ၊ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်၊ အရှင်ဇနကာဘိဝံသရေးသားပြုစုစီရင်တော်မူသော 'ရုပ်စုံဗုဒ္ဓဝင်အမေးအဖြေ'စာအုပ် ဒုတိယအကြိမ်ပုံနှိပ်ခြင်း (၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ) မှ အခန်း (၁၂)ခန်းအနက် အခန်း(၁၂)နိဂုံး အခန်းဖြစ်ပါသည်။

ဤ 'ရုပ်စုံဗုဒ္ဓဝင်အမေးအဖြေ' သည် ပထမအကြိမ်ပုံနှိပ်ဖြန့်ချိခဲ့သော ၁၉၅၆ ခုနှစ်ကာလ၊ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်အဓွန့်ရှည် တည်တံ့စေရန်နှင့် အမျိုးဘာသာသာသနာတော်အတွက် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အမြော်အမြင်ကြီးမားစွာဖြင့် ပညာဉာဏ်ကွန့်မြူးလျက် ဆိုမိန့်ရေးသားခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ၊ ဤအခန်းပါစာများကို ဖတ်ရှုလေ့လာခြင်း ဖြင့် အတိတ်ကာလနှင့် မျက်မှောက်ကာလ ဖြတ်သန်းချိန်များအား ယထာဘူတကျကျ နှိုင်းချင့်လေ့လာနိုင်ကြမည်ဖြစ်ပါသည်။

မျက်မှောက်ကာလသတင်းနှင့် နည်းပညာခေတ်ကြီးတွင် အမျိုးဘာသာသာသနာ အတွက် လောကငြိမ်းချမ်းမှုအတွက် အကျိုးကျေးဇူးများ မြှင့်တင်တည်ဆောက်နိုင်ကြရန် ရည်ရွယ်လျက် အပိုင်း(၂)ပိုင်း ခွဲလျက်ဖော်ပြပေးပါကြောင်း အစီရင်ခံအပ်ပါသည်။

(ငြိမ်းချမ်းဦး)

အပိုင်း(၁)

သာသနာကွယ်ပြီးဖြစ်လျှင်။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ ဖြစ်တော်စဉ်အကျဉ်းချုပ်ကို အလောင်းတော် သုမေဓာဘဝမှစ၍ ဓာတုပရိနိဗ္ဗာန် စံတော် မူကာ သာသနာတော်ကြီး ကွယ်ပြီးသည့်တိုင်အောင် ရေးသားပြီးစီးခဲ့ပါပြီ။ အလွန်ကြုံကြိုက်ခဲလှစွာသော ဤသာသနာတော်သည် ယနေ့တိုင်အောင်ပင် ဘုန်းကြီးနှင့်တကွ ဘာသာဝင်လူအပေါင်းအား လမ်းကောင်းကို ညွှန်ပြလျက် ရှိပါပေသေး၏။ မှန်၏ ယခုအချိန်၌ ဤသာသနာတော်ကြီး ကွယ်ပပြီး ဖြစ်နေပါလျှင် ဤစာရေးသူ ဘုန်းကြီးသည်ပင် ဩကာသလောက ဘုံဌာနအတွက် မျက်မြင် လူ့လောကလောက်ကိုသာ သိနိုင်ပေလိမ့်မည်။ ငရဲ ပြိတ္တာတို့၏ ဌာနနှင့် နတ်ဘုံပြဟ္မာ့ဘုံများကို (ရှိသေး ၏ဟုမျှ)သိနိုင်မည်မဟုတ်ပါ။

အရေးကြီးသော သိဖွယ်များ။ သတ္တ လောကအတွက်လည်း လူနှင့်မျက်မြင်တိရစ္ဆာန်များကိုသာ သိနိုင်ရာ၏။ ငရဲကောင် ပြိတ္တာကောင်နှင့် နတ်ပြဟ္မာများကို မသိနိုင်ရာ။ သိနိုင်သမျှလူနှင့် တိရစ္ဆာန်တို့ကိုလည်း တကယ်ပင် အကောင်အထည် ထင်မှတ်၍ အတွင်းက ခြယ်လှယ်တတ်သော အသက်ကောင်(အတ္တ)ရှိသေး၏ဟု ယူဆနေရာ၏။ ရုပ်နှင့်နာမ် ပေါင်းစပ်၍ လူဟုခေါ်ဝေါ်အပ်သော ပညတ်မျှသာဖြစ်ကြောင်း၊ အတွင်း၌ အတ္တမရှိကြောင်းကို သိနိုင်မည်မဟုတ်ရာ။ ထို ရုပ် နာမ်တို့လည်း အဝိဇ္ဇာနှင့် တဏှာ (မသိမှုနှင့် လိုချင်မှု) ဤ ၂ ခု အရင်းခံ၍ ကံဟူသော သင်္ခါရ၏ စီမံမှုကြောင့် ဖြစ်ရကြောင်း၊ ထိုအဝိဇ္ဇာနှင့် တဏှာ ကုန်ခန်း ရဟန္တာမဖြစ်သေးသမျှ ရုပ်နာမ်အစဉ်ဟူသော သံသရာသည် အမြဲလည်နေမည်သာဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုရုပ် ထိုနာမ်သံသရာပြတ်၍ နိဗ္ဗာနဓာတ်ရောက်

စာမျက်နှာ ၂၃ သို့

Aa'¨aAma" , s
opmw&m;ui¨oov?
a0ae , swoap&rn

rawmarmap , s
b0taEmitzr i¨vwov a0ae , sw
vwap&rn

waPmwma& , s
oo&m0* , ur i¨u;ajrmuEiov
a0ae , sw u;ajrmuapEi&rn

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုးပုဆိန်ရိုးအဆိုးမြင်ဝါဒီများအားဆန့်ကျင်ကြ
- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက် နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ
- ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပအဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရား ဥပဒေ စိုးမိုးရေး
- အမျိုးသားပြန်လည် စည်းလုံးညီညွတ်ရေး
- ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ်ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သောနိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပမှအတတ်ပညာနှင့်အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့်တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး
- အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများမပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့်ပညာရည်မြင့်မားရေး

Address

Hlaing Kyi Phyu Dhamma Vira Publishing House

Head Office: Blk (1), Rm(R6), Myanmar Info-Tech,

Hlaing Ts, Yangon.

Branch Office: No. 50, 2nd Fl. Bank St, Kyauktada Ts, Yangon.

Ph: 0980 23992 , 0950 01401

e-Mail - dhammavira@gmail.com

ဓမ္မဝီရဂျာနယ်

ဩဝါဒါစရိယဆရာတော်များ

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တ ကုမာရ
ဒုတိယပါမောက္ခချုပ်ဆရာတော်(စိမ်)
အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တဇောတိက(M.A)
ဒုတိယပါမောက္ခချုပ်ဆရာတော်(ပညာ)
အဘိဓမ္မာပိဋကမဟာဌာန၊ ဌာနမှူး/ပါမောက္ခဆရာတော်
အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တထေရိန္ဒ(M.A)
ပိဋကတ်ဆိုင်ရာပါဠိစာပေဌာန၊ ဌာနမှူး/ပါမောက္ခဆရာတော်
အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတာဘိဝံသ(M.A)
သုတ္တန္တပိဋကတ်မဟာဌာန၊ ဌာနမှူး/ပါမောက္ခဆရာတော်
မဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တသုမန(M.A)
ဗုဒ္ဓဒေသနာပြန့်ပွားရေးပညာဌာန၊ ဌာနမှူး/ပါမောက္ခဆရာတော်
အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစက ပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တပညာဝံသ
မော်ကွန်းထိန်းဆရာတော်

စာတည်းချုပ်

မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ တက္ကသိုလ်သျှင်သီရိ
(ဓမ္မာစရိယ၊ ဘီအေ)

စာတည်းအဖွဲ့၊ ပြည်စိုး၊ ဓမ္မထက်ကို

စီမံရေးရာ၊ ဖြိုးမာမာ

ထုတ် ဝေ သူ

တင်စိုး(မြဲ -၀၄၂၆၆) လှိုင်ကြည်ဖြူ ဓမ္မဝီရစာပေတိုက်နှင့် ဒီဂျစ်တယ်စာကြည့်တိုက်

အပြင်အဆင် ကွန်ပျူတာ

မိုးကြီး၊ ဖြိုးဖြိုးဇာခြည်၊ မြတ်နိုးပိုင်

ဖြန့်ချိရေး

လှိုင်ကြည်ဖြူဓမ္မဝီရစာပေတိုက်
ဖုန်း- ၀၉၈၀ ၂၃၉၉၂၊ ၀၉၅၀ ၀၁၄၀၁၊ ၀၁-၅၀၇၂၀၈
မိုးကောင်းကင်စာပေ၊
အမှတ်(၁၁၄)၊ အခန်း(၆)၊ ၃၆-လမ်း(လယ်)၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၀၁-၂၅၃၂၅၅
ထွန်းဦးစာပေ(မန္တလေး) ဖုန်း ၀၂-၃၉၈၀၁

ပုံနှိပ်

တင်အောင်ဝင်း၊ ဘိုးရာဇာပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ်(၁၆၂)၊ (၄၅)လမ်း၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်။

ဖလင်

Empire Colour Repro

ယခုအပတ် ဖတ်စရာ

ကဏ္ဍ

ကလောင်ရှင်များ	စာမျက်နှာ
- လယ်တီဆရာတော်ဘုရား - - -	၂၀
- မဲထီးဆရာတော်ဘုရားကြီး - - -	၂၅
- အရှင်ဇနကာဘိဝံသ - - - - -	၁
- အယ်ဒီတာအာဘော် - - - -	၃
- ဦးသီလာစာရ - - - - - -	၅
- ရှင်ဉာဏ(ဖျာပုံ) - - - - - - -	၆
- အရှင်ဉာဏဝရ(သာပေါင်း) - -	၃၁
- ဗုဒ္ဓေါရသ-အရှင်ကြ္ကန္ဒာစရိယ - -	၁၆
- တက္ကသိုလ်သျှင်သီရိ - - - - - -	၇
- ဦးရွှေအောင် - - - - - - - - -	၃၉
- ဟံသာဝတီ-ဦးအုန်းကြိုင်- - - -	၉
- ငြိမ်းချမ်းဦး - - - - - - - - -	၁၂
- သက်ဝင်း(ရွှေပြည်သာ) - - - -	၁၃
- ခင်မောင်မိုး(တောင်ကြီး) - - -	၁၉
- ဇော်နောင် - - - - - - - - -	၃၈
- ဓမ္မဝီရ-သန္တာ - - - - - - - - -	၄၀
- ရွှေညာသူ(ရွှေဘို) - - - - - -	၁၈
- ဟိန်းမင်းထက် - - - - - - - -	၂၈
- ဒေါ်အုန်းသွင် - - - - - - - -	၃၀
- လူအေး(တမာမြေ) - - - - - -	၃၃
- ချင်းတွင်း ငပေလ - - - - - -	၃၃
- ပင်လယ်ကသစ်စောဝင်း - - - -	၃၄
- ထွေးမောင် - - - - - - - - -	၃၅
- လူဝင်းမောင် - - - - - - - -	၃၇

တို့၏အထူးဆောင်းပါး၊ သတင်းနှင့် ကဗျာများ။

ရာစုသစ်၏ စိန်ခေါ်မှုမျိုးစုံကို
ငြိမ်းချမ်းသောစိတ်
ရဲရင့်တည်ကြည်သော
လောကအမြင်ဖြင့်
ဘဝကို ရင်ဆိုင်လျက်
အောင်မြင်စွာဖြတ်သန်းနိုင်ကြဖို့
ဓမ္မဝီရဂျာနယ်
ဖတ်ကြစို့

အယ်ဒီတာအာဘော်

"r·t "rcjcm;oEiluyjap

ယနေ့ဗုဒ္ဓဘာသာလောကတွင် ဓမ္မ-အဓမ္မ ဟူသော ဝေါဟာရသည် မိသားစုဝေါဟာရ စကားအသွင်ရှိနေပါသည်။ ယခုအခါ ဓမ္မနှင့် အဓမ္မ ကို ကွဲပြားအောင် ခွဲခြား၍ သိနေကြခြင်းကား ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ပြန့်ပွားနေခိုက်ဖြစ်၍သာ သိနေကြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနာကွယ်ပျောက်သွားသောအခါ ဤလူ့လောကကြီးသည် ကြီးနိုင် ငယ်ညှင်းအဓမ္မများက အသာစီးရပြီး တိရစ္ဆာန်လောကအတိုင်းဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။

ဓမ္မဟူသော စကားသည် ပါဠိစကား ဖြစ်ပါသည်။ အဓိပ္ပါယ်ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာကြည့်မည်ဆိုပါက

-သင်ယူအပ်သော ဗုဒ္ဓဟောကြားထား သော ပရိယတ္တိတရားများကို သင်ယူရတာလည်း ရှိပါသည်။

အကြောင်းတရားဟူ၍လည်း ယူရတာ မျိုးရှိသည်။

ဂုဏ်ကျေးဇူးအပြစ်ကင်းတာကိုလည်း ယူရတာမျိုးလည်းရှိသည်။

ဤတွင် အပြစ်ကင်းသော တရားစုနှင့် အပြစ်မကင်းသောတရားစုဟူ၍ရှိကြလေရာ ယင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အကျိုးပေးရာ၌ ကွာခြားမှုကို လူသားတို့ နားလည်ထားရန် လိုအပ်လှပါသည်။

ဓမ္မဟူသည် အပြစ်ကင်းသော ကုသလ ကမ္မပထ သုစရိုက်တရားများသာဖြစ်ပါသည်။ သုစရိုက်ဟူသည် ကောင်းသောအမူအကျင့်ကို ဆို လိုပါသည်။ သူ့အသက်မသတ်ခြင်းစသော (၁၀) ပါးသော သုစရိုက်တရားများကို ဖြည့်ကျင့်လိုက်နာ သူသည် သုစရိုက်ကျင့်သူ ဓမ္မကိုကျင့်သူမည်ပါသည်။

အဓမ္မဟူသည် ထိုသုစရိုက်တရား(၁၀) ပါးနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ဒုစရိုက်တရားများကို လိုက်နာကျင့်သုံးသူများဖြစ်ကြပါသည်။ အပြစ်မကင်းသော အဓမ္မပြုမှုသဘောအရ အကျိုးမပြု အကျိုးမဲ့ကိုသာ ဖြစ်စေတတ်သော ဆိုးကျိုးပေးမှုသတ္တိများရှိနေပါသည်။

အဆိပ်ပြင်းထန်သော မြွေမျိုး၌ အဆိပ်သည် ကြီးသည်ဖြစ်စေ၊ ငယ်သည်ဖြစ်စေ ဒုက္ခပေးနိုင်သော အစွမ်းသတ္တိကိုစွန့်ရိုးထုံးစံမရှိသကဲ့သို့ အဓမ္မဟူသော အကုသလကမ္မပထတရားတို့ကို ပြုလုပ်သူကကြီးသည်ဖြစ်စေ ငယ်သည်ဖြစ်စေ အကုသိုလ်ကံအကျိုးတရားတို့သည် မုချမသွေ အကျိုးပေးမည်သာဖြစ်ပါသည်။

ယနေ့လောကလူသားတို့သည် တဒင်္ဂ၊ တခဏသော မိမိတို့၏ဘဝစားဝတ်နေရေးနှင့် တန်ခိုးအာဏာရာထူးပြည့်စုံရေးတို့အတွက် နေဝင်မှ နေထွက်သွားလာလှုပ်ရှားလုပ်ကိုင်နေကြသည်မှာ ရာခိုင်နှုန်းပြည့်လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန၊ ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယတွေခြုံရုံပြီး အကုသလကမ္မပထကို မိမိတို့ပြုလုပ်နေပါကလားဟု သတိထားမိသူ နည်းပါသည်။

ဗုဒ္ဓက မိမိ၏ သာသနာတော်ဝယ် -

အဓမ္မအကုသိုလ်နှင့် ဓမ္မကုသိုလ်တို့၏ အကျိုးပေးခြားနားပုံကို

-အဓမ္မိကပစ္စည်းကိုပေးလှူသော်လည်း ကုသိုလ်ရ၍ကောင်းကျိုးရပုံ (သို့သော် ဖြူစင်သော အကျိုးကိုမရ)

-အတိတ်ဘဝက ပြုခဲ့သောကံများက ပစ္စုပ္ပန်ဘဝကို အကျိုးပေးပုံ။

-ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှာ ပြုခဲ့သောကံများက ဤ ဘဝမှာ အကျိုးမပေးသော်လည်း နောက်ဘဝမှာ အကျိုးပေးပုံ

-မိမိပြုသောကံများက မိမိအား တိုက်ရိုက်အကျိုးပေးပုံ

-ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်(ဓမ္မ အဓမ္မ)ကံများကသာ ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးတို့ကို စီမံပုံ စသည်တို့ကို အကျယ်တဝင့်ဟောပြောပြသလမ်းညွှန်ခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ ပြည့်စုံမှုကိုသာ အာရုံစိုက်ပြီး အဓမ္မအလုပ်ကိုပြုလုပ်နေကြသူများသည် အနာဂတ်မိမိတို့ဘဝ သာယာမှုဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင် စဉ်းစားဆင်ခြင်ရန် လိုအပ်ပါကြောင်း အသိပေးတိုက်တွန်းလိုက်ပါရစေ။

အယ်ဒီတာ

ဖြတ်သန်းချိန်နိဒါန်းနှင့် ပထမပိုင်းမှ ကောက်နုတ်ချက်

"လူ" တစ်ဦးတစ်ယောက်တွင် "လူ့ဘဝ" ဆိုသည်သာ အဓိက ဖြစ်ကြောင်း၊ အခြားသောရာထူးအာဏာ၊ အရှိန်အဝါ၊ ဥစ္စာတို့သည် ထိုလူပုဂ္ဂိုလ်အားမှီ၍ ဖြစ်တည်ပေါ်ပေါက်ကြောင်း၊ ထိုဖြစ်တည်မှုကို မှန်ကန်စွာ မဖော်ဆောင် မတည်ဆောက်နိုင်ပါက အလွန်အပြစ်ကြီးပြီး "လူ့" ဘဝတစ်ခုရလာရသည့် အကျိုးကျေးဇူးနှင့် တန်ဖိုးများ ပျက်စီးမည် ဖြစ်ကြောင်း၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ပြီး အပါယ်ရေလားမည်မှာ ရေရာသေချာကြောင်းဖြင့် ဗုဒ္ဓ ဘုရားသက်တော် ထင်ရှားရှိစဉ်မှာပင် အမှန် တကယ်ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အဇာတသတ်နှင့် ၎င်း၏ဆရာ ဒေဝဒတ်တို့၏ တစ်ဘဝ ဖြတ်သန်းပုံကိုလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမဒေသ၌ ထိုစဉ်အခါက လူမိုက်နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သော ကာလတွင် ကျင်းပမြဲဖြစ်သော "ဗာလနက္ခတ္တပွဲ သဘင်" အကြောင်း သိကောင်း စရာများကို လည်းကောင်း၊ ကြောင်းကျိုးနှင့်တကွ သူပြောပြလိုက်သည်။

အချိန်အတော်ပင်ကြာသွားသည်။ ငိုက်မျဉ်းသူမရှိ၊ သမ်းဝေသူ မရှိ၊ ပကတိကြည်လင်ဝင်းပသော၊ သန့်ရှင်းသော "ဘုစုခရု" တို့၏ မျက်နှာတွင် သိလိုသော စိတ်၊ နားလည်လိုသော အာသီသတို့ လျှံဖိတ် နေသည်ကို သူသတိပြုလိုက်မိသည်။

လူငယ်သန်းပေါင်းများစွာ၏ စိတ်နှင့်စေတသိက်တို့တွင် ကောင်းမှုမြတ်နိုး၍ ကောင်းအောင်ကြိုးစားလိုသောဆန္ဒတို့ ပြဌာန်းနေသည် ဆိုသည်ကတော့ အမှန်ပင်။

သူ၏ဇနီးနှင့် ဦးလေး၊ အဒေါ်တို့၏ စကား ဝိုင်းသည် အရှိန်ရနေဆဲတွင် သူပြန်ရောက်လာသည်။ သူ၏ဇနီးအား အားရ ပီတိဖြင့် သူပြုံးပြလိုက်သည်။

"လူတိုင်းလူတိုင်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ရမှာပေါ့၊ လူတစ်ဦးချင်း ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာမြင့်မားပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ရင် လူအများဟာ လောကပါလတရား ထွန်းကားအောင် ကျင့်သုံးရာရောက်တာပေါ့။ ကိုယ်ကျင့်သိက္ခာမြင့်မားပြီး ကိုယ့်ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်နိုင်စွမ်း သူတိုင်းဟာ လောကငြိမ်းချမ်းအောင် လောကမှာ အဓမ္မမှုတွေ၊ အနိုင်ကျင့်မှုတွေ မလွှမ်းမိုးအောင် တားဆီးရာ ရောက်တာပေါ့"ဟု "နီမာ" သည်ဆွေးနွေးနေဆဲ။

တိုင်ကပ်နာရီအိုကြီးဆီမှ တစ်ချက်ချက် မြည်နေရာမှ ဒေါင်၊ ဒေါင်၊ ဒေါင်ဖြင့် အသံ ၁၂ ချက်ထွက်လာပါတော့သည်။

ငြိမ်းချမ်းဦး

t &Sw&m;ESSh t rSSfw&m;(3)

ဘဒ္ဒန္တဇနိန္ဒသာရ (သဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ)

"အရှိတရား" ဆိုတာ ရုပ်နှင့်နာမ်

"အရှိတရား" နှင့် "အမှန်တရား" ဟူ၍ ရှိရာ အရှိတရားဆိုတာ ခန္ဓာငါးပါးဖြစ်ကြောင်း သိရပေပြီ။ ခန္ဓာငါးပါးကို အကျဉ်းချုပ်မှတ်လျှင် ရုပ်တရားနှင့်နာမ်တရားသာဖြစ်သည်။ ရုပ်တရားဟူသည် မြင်မြင်သမျှ ကိုင်တွယ်ရသမျှ အစိုင်အခဲ ရုပ်ဒြပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများဖြစ်သည်။ မိမိတို့ခန္ဓာကိုယ်တွင် ပထဝီ၊ အာပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယော ဟူသော မဟာဘူတခေါ် မဟာဘုတ်လေးပါး၊ တစ်နည်း ဓာတ်ကြီးလေးပါးဦးစီးသောရုပ် (၂၈) ပါးဖြစ်သည်။ သက်မဲ့ဖြစ်သော သစ်ပင်၊ တော၊ တောင်၊ ကမ္ဘာမြေ လူအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတို့တွင်မူ ခွဲခြား၍မရနိုင်သော အဝိနိဗ္ဘောဂခေါ် ရုပ် (၈) မျိုးပေါင်းဝင်လျက်ရှိသည်။ ယင်းရုပ်ဓာတ် (၈) မျိုးတို့ကား ဓာတ်ကြီး (၄) ပါးနှင့် ဝဏ္ဏ (အဆင်း)၊ ဂန္ဓ (အနံ့)၊ ရသ (အရသာ)၊ ဩဇာ (အဆီအစေးဓာတ်) တို့ဖြစ်လေသည်။

နာမ်ဟူသည်ကား ကိုင်တွယ်ဆုပ်ဖမ်း၍ မရနိုင်စွမ်းသော လျင်မြန်စွာပြေးသွားတတ်သော အဖြစ်, အပျက် မြန်သောစိတ်ပင်ဖြစ်သည်။ စိတ်သည် အကုသိုလ်စိတ်၊ ကုသိုလ်စိတ်၊ ဝိပါက်စိတ်၊ ကြိယာစိတ်အားဖြင့် (၈၉) ပါးဖြစ်သည်။ ယင်းသည့်စိတ် (၈၉) ပါးကို "စိတ်တစ်ခုယုတ်ကိုးဆယ်" (တစ်ခုယုတ်လျော့သောကိုးဆယ်) ဟုခေါ်သည်။ 'စိတ်တစ်ခု၊ ရုပ်ကိုးဆယ်' ဟု အဖတ်မှား၊ အမှတ်မှား၊ အပြောမှား၊ အရေးမှားနေကြပါသည်။ သတိပြုကြပါ။

စိတ်ဟူသောနာမ်သည် အကျဉ်းအားဖြင့် (၈၉) ပါးရှိသော်လည်း လောကုတ္တရာ မဂ်စိတ်၊ ဖိုလ်စိတ် ဈာန်အင်္ဂါများအားဖြင့် (၁၂၁) ပါးအထိ ရှိသည်။ အကျယ်ပွားသော် များပြားသော်လည်း စိတ်သည် အာရုံကိုသိတတ်သော "အာရမ္မဏဝိဇာနန"အနေအားဖြင့်ကား တစ်ပါးသာရှိသည်။ ယင်းသို့ တစ်ပါးသာရှိသော်လည်း ဤစိတ်ကိုနိုင်အောင် ထိန်းချုပ်ရန် ခဲယဉ်းလှပေသည်။ **သို့ကြောင့်ပင် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်က တရားအတိုဆုံးကိုဟောကြားပေးပါဟုဆိုလာသော အနုပုဗ္ဗက သူဌေးသားအား "ချစ်သား စိတ်တစ်လုံးကိုသာ နိုင်အောင်ထိန်းပါ"ဟု ဟောကြားပေးတော်မူခဲ့ဖူးလေသည်။**

"အမှန်တရား" ဆိုတာ သစ္စာလေးပါး

လောကအရှိတရားနှင့်ပတ်သက်၍ သိသင့်သလောက်ရှိပေပြီ။

'အမှန်တရား' ကို ဆက်ကြပါစို့။

အမှန်တရားဟူသည်ကား သစ္စာလေးပါး တရားတည်း။

ဤသစ္စာလေးပါးအမှန်တရားကို ကိုယ်တော်တိုင်ထိုးထွင်း၍ သိမြင်ရန် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်သည် လေးသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်းတိုင်အောင် အချိန်ယူကာ ရှာဖွေတော်မူခဲ့ရသည်။

သစ္စာလေးပါး အမှန်တရားသိမြင်ရန် ဤရွေ့ဤမျှကြာအောင် ပါရမီတော်တွေဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူး၊ ဘဝတွေအသင်္ချေအနန္တပြောင်းလဲကာ ရှာကြံခဲ့ရပါသလားဟု အမြင်တိမ်တိမ်လေးနှင့် မတွေးစေချင်။ "သစ္စာတရား သိဖို့များ ခက်လွန်းလွန်းလို့" ဟု ပေါ့ပေါ့ကလေးအထင်မသေးလိုက်ပါနှင့်။

မြတ်ဗုဒ္ဓသည် မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၃ ခုနှစ် ဝါဆိုလပြည့်နေ့တွင် ဘဝပေါင်းများစွာ ရင်းနှီး၍ ရှာဖွေတော်မူခဲ့ရသော လောကအမှန်တရား၊ စကြဝဠာအမှန်တရား၊ သစ္စာလေးပါးတရားတော်မြတ်ကို ထုတ်ဖော်ဟောကြားတော်မူခဲ့လေသည်။ အရှင်ကောဏ္ဍည၊ အရှင်ဝပ္ပ၊ အရှင်မဟာနာမ၊ အရှင်ဘဒ္ဒိယ၊ အရှင်အဿဇိဟု ဆိုအပ်သော ပဉ္စဝဂ္ဂီငါးဦးတို့နှင့်တကွ နတ်၊ ဗြဟ္မာတွေ ကုဋေများစွာတို့ကို ဟောတော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

သစ္စာတရားနာကြားရသဖြင့် အရှင်ကောဏ္ဍည ရှေးဦးစွာသောတာပန်ဖြစ်သည်။ အရှင်ကောဏ္ဍညသည် ပုရောဟိတ်ဗေဒင်ဆရာ ဘဝမှလာသူဖြစ်ပြီး ဉာဏ်ပညာထက်သန်ရုံမျှမက သူ၏ရှေးကုသိုလ်ဆုတောင်းကြောင့်လည်းဖြစ်သည်။ **သူသည် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ နောက်ဆုံးပစ္ဆိမသာဝက အဖြစ် ကျွတ်တမ်းဝင်သူ သုဘဒ္ဒနှင့်ဘဝတစ်ခုတွင် ညီအစ်ကို တော်စပ်ခဲ့သည်။ အစ်ကိုဖြစ်သူ ကောဏ္ဍည လောင်းလျာသည် ကုသိုလ်ပြုလျှင် အလျဉ်ဦးစွာ ပြုသည်။ သုဘဒ္ဒ လောင်းကတော့ ဆုတ်ဆိုင်းဆုတ်ဆိုင်း နောက်ပိုင်းချန်၍လှူခဲ့သည်။ ယင်းကုသိုလ်က အကျိုးဆက်အကျိုးပေးသောအခါတွင် အရှင်ကောဏ္ဍညက ရှေးဦးစွာတရားထူးသိမြင်ပြီး သုဘဒ္ဒက နောက်ဆုံးပိတ်ကျွတ်တမ်းဝင်သူဖြစ်ခဲ့ရလေသည်။**

သစ္စာတရားသိထားဖို့လိုသည်

သစ္စာလေးပါးသည် အရှိတရားဖြစ်သည်။ သစ္စာလေးပါးမှာ ၁။ ဒုက္ခသစ္စာ (ဆင်းရဲမှု အမှန်တရား)။ ၂။ သမုဒယသစ္စာ (ဆင်းရဲဖြစ်ကြောင်း အမှန်တရား)။ ၃။ နိရောဓသစ္စာ (ဆင်းရဲချုပ်ငြိမ်းရာ အမှန်တရား)။ ၄။ မဂ္ဂသစ္စာ (ဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ရောက်ကြောင်းလမ်းကြောင်း အမှန်တရား) တို့ ဖြစ်သည်။

ဆင်းရဲမှုအမှန်တရားတွင် မွေးဖွားခြင်းလည်း ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်သည်။ အိုမင်းရင့်ရော်ခြင်း၊ ဆွေးမြေ့ခြင်းလည်း အမှန်တရားဖြစ်သည်။ ပူဆာလောင်ငြိအနာရောဂါရနိုပ်စက်ဖိစီးခြင်းလည်း အမှန်တရားဖြစ်သည်။ သေဆုံးပျက်စီးခြင်းလည်း အမှန်တရားဖြစ်သည်။မုန်းသူများနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရခြင်းလည်း အမှန်တရားဖြစ်သည်။ ချစ်သူခင်သူများနှင့် ကွဲရခြင်းလည်း အမှန်တရားဖြစ်သည်။ ကွဲရခြင်းတွင် သေကွဲ၊ ရှင်ကွဲနှစ်မျိုးရှိရာ အသက်ရှင်နေပါလျက် ကွဲကွာခွဲခွာရခြင်းကို မလိုလားအပ်ပေ။ သေလျှင်ကတော့ လူတိုင်းခွဲကြရမည်သာ။ အလိုဆန္ဒမပြည့်ဝခြင်းလည်း အမှန်တရားဖြစ်သည်။ အစွဲဥပါဒါန်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်နေသောဖြစ်ပေါ်သမျှ ခန္ဓာအားလုံး (ငါးပါး) အမှန်တရားချည်းဖြစ်သည်။ ဒုက္ခသစ္စာချည်းဖြစ်လေသည်။

လိုချင်မှု လောဘတဏှာသည် သမုဒသစ္စာဖြစ်သည်။ ဆင်းရဲဒုက္ခဖြစ်ကြောင်း အမှန်တရားဖြစ်သည်။ အကြင်တဏှာသည် ဘဝသစ်ကို ဖြစ်စေတတ်၏။ ဘဝတစ်ဖန်ရရှိစေတတ်၏။ နှစ်သက်ခြင်း၊ စွဲမက်ခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏။ ထိုထိုအာရုံကာမဂုဏ်မျိုးစုံတို့ကို အလွန်မက်မောတတ်၏။ စွဲလန်းတတ်၏။

ယင်းတဏှာသည် ငါးဖြာအာရုံကာမဂုဏ်တို့ကို ခံ့တမင်မင်ခင်တမျှများ ခံစားချင်မှု "ကာမတဏှာ"၊ မိမိရရှိထားသောဘဝကို တပ်မက်စွဲလန်းမှု "ဘဝတဏှာ" နှင့် ဘဝပြတ်စဲမှု၊ ဆင်းရဲမခံလိုမှုကို ကြိုက်နှစ်သက်သော "ဝိဘဝတဏှာ" ဟူ၍ သုံးမျိုးရှိသည်။ တဏှာဟူက အဘယ်တဏှာမျှ မကောင်းပေ။ ကောင်းကျိုးပေးမည်မဟုတ်ချေ။ ဆိုးကျိုးဒုက္ခကိုသာ ပေးတတ်လေသည်။

နိရောဓသစ္စာသည် နိဗ္ဗာန်ဖြစ်၏။

နိဗ္ဗာန်သည် ခန္ဓာဇာတ်သိမ်း၏၊ ဘဝချုပ်ငြိမ်း၏။ ဒုက္ခဟူသမျှ အေးချမ်း၏။ ဘဝဖြစ်ပေါ်မှု သမုဒယတဏှာမရှိတော့၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ မာန စသော ကိလေသာတွေမရှိတော့ပေ။ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသ တည်းဟူသော စိုးရိမ်ပူဆွေးခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၊ ပြင်းထန်စွာပူပန်ရခြင်းတွေ လုံးဝမဖြစ်တော့ပေ။ လိုချင်တပ်မက်မှုတဏှာမှန်သမျှ လုံးဝချုပ်ငြိမ်းသွားခြင်းသဘောဖြစ်သည်။

သောတာပတ္တိမဂ်ကစ၍ သကဒါဂါမိမဂ်၊ အနာဂါမိမဂ်၊ အရဟတ္တမဂ်တိုင်အောင် ကိလေသာတရားတွေ သံယောဇဉ်တရားစတာတွေကို အသီးသီး အဆင့်ဆင့်ပယ်သတ်ကာ မဂ်မှတစ်ဖန် ဖိုလ်

စာမျက်နှာ ၁၁ သို့

A'*wum

ဆရာတော် ဦးသီလာစာရ
(ရိုးမတိမ် မဟာအောင်မြေကျောင်း)

ဂေါဃာတက ပုတ္တ ဝတ္ထု

ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်သည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌နေတော်မူသောအခါ သာဝတ္ထိပြည်တွင် နွားသတ်၍ အသက်မွေးသောသူ၏ သားသည် အဖေသေခါနီး ကာလ၌ နွားကဲ့သို့ အော်လျက်ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်သည်ကိုမြင်၍ တက္ကသိုလ်ပြည်သို့ထွက်ပြေးလျက် ရွှေပန်းထိမ်အတတ်ကို သင်ပြီးလျှင် သားမယားမွေး၍ နေ၏။ ထိုရွှေပန်းထိမ်သည်၏သား သမီးတို့သည် အရွယ်သို့ရောက်သောအခါ သာဝတ္ထိပြည်သို့လာ၍ နေလေကုန်၏။ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံကြကုန်၏။ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာကိုပင့်၍ အိုမင်းမစွမ်းရှိသော အဘကိုခေါ်၍ တရားနာစေ၏။ ဘုရားရှင်သည် အနုမောဒနာပြုသောအားဖြင့် တရားဟောခြင်း၌ 'ပဏ္ဍုပလာသော ဝဒါနိသိ' အစရှိသော လေးဂါထာကိုဟောတော်မူသည်။

ပဏ္ဍုပလာသောဝ ဒါနိသိ၊
ယမပုရိသာပိ စ တေ ဥပဋ္ဌိတာ။
ဥယျောဂမုခေ စ တိဋ္ဌသိ၊
ပါထေယျမ္ပိ စ တေန ဝိဇ္ဇတိ။

သော ကရောတိ ဒီပမတ္တနော၊
ခိပ္ပံ ဝါယမ ပဏ္ဍိတော ဘဝ။
နိဒ္ဓန္တမလော အနင်္ဂဏော၊
ဒိဗ္ဗံ အရိယဘူမိံ ဥပေဟိသိ။

မြန်မာကဗျာ

ဖက်ရွက်ယော်လား သင့်အားဖြစ်ပြီ၊
သေမင်းတမန် သင့်ထံနီးသည်၊
သေပေါက်လမ်းဝ သင်ကရောက်ပြီ၊
ကုသိုလ်ထုပ် အဟုတ်လိုသေးသည်။

Like a withered leaf are you now; the messengers of death wait on you. On the threshold of decay you stand.

စကားပြေ။။ ဖက်ရွက်ယော်ကဲ့သို့ ယခုအခါ သင်ဖြစ်ချေပြီ၊ သေမင်းတမန်တို့သည် သင်၏ အနီးထံပါး၌ စောင့်နေလေပြီ၊ သေပေါက်ဝ၌ တည်ခဲ့ချေပြီ။ (ကောင်းမှုတည်းဟူသော) ရိက္ခာလည်း သင့်အား ဘာမျှ မရှိသေးချေတကား။

မြန်မာကဗျာ

ကျွန်းကြီးပမာ မှီရာကုသိုလ်၊
ဆောလျင်လုပ်ဘိ ပဏ္ဍိဖြစ်လို၊
ကိလေညစ်ကြေး ကင်းဝေးသကို၊
ပြဟ္မာနတ် ချဉ်းကပ်ရမည်ဆို။

Make an island unto yourself; strive quickly; become wise; purged of stain and passionless. you shall enter the heavenly stage of the Ariyas.

စကားပြေ။။ သင်သည် မိမိ၏ မှီရာကျွန်းကြီးသဖွယ်ဖြစ်သော ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြုပါလော့။ ဆောလျင်မြန်စွာ လုံ့လထုတ်ပါလော့။ ပညာရှိဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ပါလော့၊ ထုတ်ပယ်အပ်ပြီးသော အညစ်အကြေးရှိသည်ဖြစ်၍ ကိလေသာကင်းစင်လျှင် သင်သည် အရိယာတို့ နေရာဘုံဌာနဖြစ်သော (သုဒ္ဓါ ဝါသ)ပြဟ္မာ့ဘုံသို့ ကပ်ရောက်ရပေလတ္တံ့။

ဥပနီတဝယော စ ဒါနိသိ၊
သမ္ပယာတောသိ ယမဿ သန္တိကံ၊
ဝါသော တေ နတ္ထိ အန္တရာ၊
ပါထေယျမ္ပိ စ တေ န ဝိဇ္ဇတိ။
သော ကရောဟိ ဒီပမတ္တနော၊
ခိပ္ပံ ဝါယမ ပဏ္ဍိတော ဘဝ။
နိဒ္ဓန္တမလော အနင်္ဂဏော၊
န ပုနံ ဇာတိဇရံ ဥပေဟိသိ။

မြန်မာကဗျာ

အရွယ်ဆုတ်နစ် သင်ဖြစ်ချေပြီ၊
သေမင်းထံမှောက် သင်ရောက်နေပြီ၊
လမ်းခရီးကြား ရပ်နားမတည်၊
ကုသိုလ်ထုပ် အဟုတ်လိုသေးသည်။

Your life has come to an end now; to the presence of death you are setting out. No halting place is there for you by the way. Provision too there is none for you.

စကားပြေ။။ ယခု သင်၏ အသက်အရွယ်သည် ဆုတ်နစ်သော အရွယ်သို့ရောက်ချေပြီ။ သေမင်း၏ ထံမှောက်သို့ သင်သွားချိန်ရောက်နေလေပြီ၊ သင့်အတွက် လမ်းခရီးကြားမှာ ဆိုင်းငံ့နားနေစရာ မရှိတော့ပြီ။ သင့်အဖို့ (သံသရာလမ်းခရီးကြား၌ မနွမ်းမနွယ် သုံးဆောင်ဖွယ်) ကောင်းမှုရိက္ခာလည်း ဘာမှ မရှိသေးပါ တကား။

မြန်မာကဗျာ

မိမိမှီရာ ကျွန်းသာကုသိုလ်၊
ပညာရှိဖြစ် အားသစ်မြန်ပို၊
ကိလေညစ်ကြေး၊ ကွာဝေးစေလို၊
သန္ဓေကင်း အိုမင်းမရှိဆို။

Make an island unto yourself. Strive without delay; fast; become wise. Purged of stain and passionless, you will not come again to birth and old age.

စကားပြေ။။ သင်သည် မိမိမှီရာ ကျွန်းကြီးသဖွယ်ဖြစ်သည့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုပါလော့။ လျှင်မြန်စွာ ကြိုးပမ်းအားထုတ်လော့။ ပညာရှိဖြစ်အောင် ပြုလုပ်ပါလော့။ ထုတ်ပယ်ပြီးသော အညစ်အကြေးသည်ရှိသည်ဖြစ်၍ ကိလေသာမှ ကင်းစင်လျှင် သင်သည် ပဋိသန္ဓေနေရခြင်း၊ အိုခြင်းသို့ မရောက်နိုင်တော့ပေ။

ဒုက္ခနိရောဓနိဗ္ဗာန်

ရှင်ဉာဏ(ဖျာပုံ)

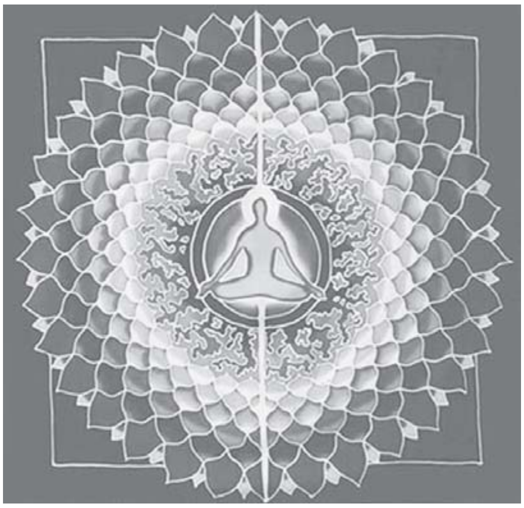

'ဒုက္ခနိရောဓနိဗ္ဗာန်ဟူသည် အဘယ် တရားနည်း' ဟုမေးလျှင် သန္တိလက္ခဏာရှိသော အကြင်အသင်္ခတဓာတ်၊ ပရမတ္ထတရားအထူးကို မဂ်ဉာဏ်လေးပါးတို့ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုလိုက်ရလျှင် တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာတရားတို့ နောက်ထပ်ပြန်၍ မဖြစ်နိုင်သော ချုပ်ငြိမ်းခြင်းမျိုးဖြင့် ချုပ်ငြိမ်း၍သွားသည်။ အရဟတ္တမဂ်အရောက် မျက်မှောက်ပြုရသော ဘဝဝယ်၊ နောက်ဆုံးစုတိသည်၏ အခြားမဲ့၌ မီးတောက်၊ မီးပုံ၊ မီးလျှံကြီးငြိမ်းစဲသွားသည့်ပမာ ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခတရားတို့ အသစ်တစ်ဖန်မဖြစ်တော့ဘဲ၊ အပြီးတိုင်ငြိမ်းစဲ၍သွား၏။ ထိုသို့ သန္တိလက္ခဏာရှိသော ဆိုအပ်ခဲ့သည့် ဂုဏ်ကျေးဇူးအထူးနှင့်ပြည့်စုံသော အသင်္ခတဓာတ်၊ ပရမတ္ထတရားအထူးကို **'ဒုက္ခနိရောဓနိဗ္ဗာန်'** ဟုခေါ်၏။

ပုထုဇဉ်ဖြစ်သူတို့မှာ နိဗ္ဗာန်၏ သဘောကိုအရိယာတို့ကဲ့သို့ မျက်မှောက်ပြုသိ, မရှိ၍ အပြည့်အစုံမသိနိုင်ကြပေ။ သို့ရာတွင် ထိုကဲ့သို့ မသိပါဘဲလျက် အရိယာတို့၏ အသိဉာဏ်မျိုးကဲ့သို့ အသိဉာဏ်ပေါက်အောင် ပြောဆိုရေးသားပါလျှင် မှားယွင်းနိုင်ခွင့်ရှိပေသည်။ နိဗ္ဗာန်တရားထူးအကြောင်းကို မဆိုထားဘဲ၊ စာထဲမှာသာတွေ့ရှိဘူးပြီး ကိုယ်တိုင်မမြင်မတွေ့ဖူးသော ဆေးဖက်ဝင်သစ်ပင်တစ်ပင်အကြောင်းခြင်းရာကို ကိုယ်တိုင်မြင်တွေ့သိရှိသည့်သဘောဖြင့် ပြောဆိုမိချေကမှားယွင်းတတ်ပေသည်။ ပုထုဇဉ်ဖြစ်သောသူတို့သည် နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်၍ အရိယာအရှင်မြတ်တို့ကဲ့သို့ အကုန်အစင် အမှန်အတိုင်း မသိမြင်နိုင်သောကြောင့် ရှေးကဆိုခဲ့ပြီးသည့်အတိုင်း မမှားအောင် ဖြေဆို ပြောဆိုကြရာ၏။

အထက်ကဖော်ပြခဲ့သော နိဗ္ဗာန်၏ သဘောကို မစဉ်းစားမိသေးသူတို့အဖို့ နိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းကို မှန်ကန်စွာမသိသောကြောင့် နိဗ္ဗာန်ဟူသည် မပျက်စီးနိုင်သော တိုင်းပြည်ကြီးတစ်မျိုး မြို့တော်ကြီးတစ်မြို့ဟူ၍ မှတ်ထင်နေတတ်ကြ၏။ ရဟန်းတော်များ တရားဟောရာ ရေစက်ချရာတို့၌ နိဗ္ဗာန်ကို မြို့ကြီးတစ်မြို့အနေဖြင့် ဟောဆိုသုံးစွဲနေကြခြင်းမှာ ဥပစာ စကားသဘောမျှသာဖြစ်သည်။ အကယ်စင်စစ် နိဗ္ဗာန်သည် တိုင်းပြည်ကြီးမြို့တော်ကြီးမဟုတ်ပေ။ အချို့သောသူများဆိုလျှင် နိဗ္ဗာန်မြို့တော်ကြီးအတွင်းမှာ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ကြပြီးသော အရိယာအရှင်မြတ်တို့ အိုနာသေခြင်းကင်းသည့် ရုပ်နာမ်အထူးတို့ဖြင့် ရွှင်မြူးချမ်းသာစွာနေကြသည်ဟု ပြောဆိုတတ်ကြသည်။

စင်စစ်မှာမူ ဘုရား ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ အရှင်မြတ်များ ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူကြခြင်းမှာ ထိုသူတို့ထင်မှတ်သည့်အတိုင်း နိဗ္ဗာန်မြို့တော်ကြီးထဲသို့ ရောက်ရှိသွားခြင်းမဟုတ် နိဗ္ဗာန်မြို့တော်ကြီးဆိုသည်မှာလည်း မရှိပေ၊ အထက်၌ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ရဟန္တာဖြစ်သည့်နောက်ဆုံးဘဝ စုတိသောအခါ နောက်ထပ်ကာလ၌ တစ်စုံတစ်ခုသော မည်သည့်ဘဝဂတိတွင်မှ ခန္ဓာငါးပါးရုပ်နာမ်တရားတို့ နောက်ထပ် တစ်ဖန်အသစ်ဆက်၍မဖြစ်ခြင်း၊ အေးငြိမ်းသွားခြင်းကို 'ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်ခြင်း' ဟုခေါ်ဆို ခြင်းသာဖြစ်သည်။

တစ်ဖန် နိဗ္ဗာန်ဟူသောစကားသည် ပါဠိတစ်ဝက်တစ်ပျက်ပါရှိသည့် မြန်မာစကားဖြစ်သောကြောင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုကြသောအခါ 'နိဗ္ဗာန်ကို ဆုတောင်းကြရမည်' ဟု ဆရာသမားများကဟောကြားဆုံးမသဖြင့် နိဗ္ဗာန်ဆုကိုတောင်းကြပါသော်လည်း အများသူငါတို့မှာ နိဗ္ဗာန်အကြောင်းကောင်းစွာသဘောမပေါက်ကြသဖြင့် စိတ်ထဲမှာ အားရနှစ်သက်မှု လေးနက်ကြမည်မဟုတ်ချေ။ အကယ်၍သာ ဆရာသမားဖြစ်သူတို့က **'ဆင်းရဲပူပန်ခြင်းဟူသမျှ အေးငြိမ်းရပါလို၏'** ဟူ၍ ဆုတောင်းရမည်ဟု ဟောကြားဆုံးမကြပါလျှင် မြန်မာစကားသက်သက်ဖြစ်၍ အဓိပ္ပါယ်ကို ကောင်းစွာသိရှိကြ၍အားရနှစ်သက်မှုဖြင့် လေးနက် စွာဆုတောင်းကြမည်ဖြစ်ပေသည်။

နိဗ္ဗာန်သည် 'သဉပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်၊ သုညတနိဗ္ဗာန် အနိမိတ္တနိဗ္ဗာန်၊ အပ္ပဏိဟိတနိဗ္ဗာန်' ဟူသော အမည်များလည်းရသေး၏၊ **သဉပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ဆိုသည်မှာ** ခန္ဓာငါးပါးထင်ရှားရှိစဉ် အာရုံပြု၍ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းဖြစ်၏။ **အနုပါဒိသေနိဗ္ဗာန်မှာ** နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုတတ်သည့် ဉပါဒိသေသ ခန္ဓာငါးပါးမရှိတော့သဖြင့် 'အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်' ဟုခေါ်သည်။

သုညတနိဗ္ဗာန်ဆိုသည်ကား နိဗ္ဗာန်တရား၌ကြောင့်ကြဖွယ်ပလိဗောဓမှန်သမျှ သုညတကင်းဆိတ်သည့် ဂုဏ်လက္ခဏာကို အစွဲပြု၍ သုညတနိဗ္ဗာန်ဟုခေါ်သည်။ **အနိမိတ္တနိဗ္ဗာန်ဟူသည်**ကားနိမိတ္တအကြောင်းသင်္ခတ တစ်မျိုးဖြစ်သည့် စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်တရားတို့သည် ကိလေသာတို့၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်၏။ ဖြစ်ပုံမှာ သင်္ခတရားတို့သည် ရုပ်ဖြစ်စေ၊ နာမ်ဖြစ်စေ၊ အသီးသီး အခြားတရား တို့နှင့် မတွဲမဖက် မိမိတရားတစ်ခုတည်းသက်သက် ဖြစ်နိုင်သော သဘောမရှိပေ။

ရုပ်တရားတို့သည် အနည်းဆုံး အဋ္ဌကလာပ် ရှစ်ပါးစုပေါင်းလျက်ဖြစ်ကြသည်။ နာမ်တရားများမှာလည်း အနည်းဆုံးသဘာဝရှစ်မျိုး စုပေါင်းဖြစ်ကြရသည်။ (ပဥ္စဝိညာဏ်ကို ဆိုလိုသည်) ထိုကဲ့သို့ ဆိုင်ရာတို့နှင့် တွဲဖက်၍ တစ်ပေါင်း တစ်စု တည်းဖြစ်ပေါ်လာသောတရားစုကို ငါကောင်၊ ကိုယ်ကောင်၊ အထည်ဝတ္ထုဒြပ်စသည်ဖြင့် ထင်မှတ်ကာ တပ်မက်ခြင်း တဏှာစသော ကိလေသာတို့ ဖြစ်ပွားကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် သင်္ခတမျိုးဖြစ်ကြသည့် စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်တရားတို့မှာ ကိလေသာတရားတို့ ဖြစ်ပွားကြောင်းဖြစ်သော ကြောင့် နိမိတ္တ အမည်ရကြကုန်၏။

အထူးအားဖြင့် နိမိတ္တဟူသော အမည်ကို လောကီ၊ စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်တရားတို့ရကြကုန်၏။ ဤကိလေသာတို့ဖြစ်ပွားကြောင်း နိမိတ်ဖြစ်သည့် 'ငါကောင်၊ ကိုယ်ကောင်၊ အထည်ဒြပ်' စသည် ထင်မှတ်ဖွယ်ရာသဘောမျိုး နိဗ္ဗာန်၌ လုံးဝမရှိချေ။ ထို့ကြောင့် 'အနိမိတ္တနိဗ္ဗာန်' ဟုလည်းခေါ်အပ်၏။ အပ္ပဏိဟိတနိဗ္ဗာန်သည်ကား ပဏိဟိတ တောင့်တခြင်း တဏှာဖြင့် တောင့်တဖွယ်ရာ သဘောသည် နိဗ္ဗာန်၌ အလျဉ်းမရှိပေ။

စာမျက်နှာ ၈ သို့

ဗုဒ္ဓဂေါတမ၏ စကြဝဠာ(ကမ္ဘာ)အမြင်

တက္ကသိုလ်သျှင်သီရိ(ဓမ္မာစရိယ၊ B.A)

ယခင်အပတ်မှအဆက်

စကြဝဠာ၏ သိပ္ပံပညာရှင်အမြင်နှင့် ဗုဒ္ဓဝါဒအမြင် ဝေဖန်စိစစ်ချက်

ကမ္ဘာပေါ်၌ဖြစ်ပေါ်လာသမျှ အရာဝတ္ထုမှန်သမျှသည် အကြောင်းအကျိုးဆက်စပ်ပြီး ဖြစ်ပေါ်နေသော အရာဝတ္ထုများသာဖြစ်သည်ဟု ဗုဒ္ဓဝါဒက လက်ခံထားပါသည်။

ခေတ်သိပ္ပံပညာရှင်တို့သည် မိမိတို့၏ တွေးခေါ်မှု၊ သိပ္ပံပညာကိရိယာတို့ဖြင့် စမ်းသပ်ရရှိသမျှ အပေါ်မူတည်၍ ကမ္ဘာကြီး၏ အခြေအနေတို့ကိုတင်ပြခဲ့ကြသည်။

ခေတ်သစ်သိပ္ပံပညာရှင်တို့က ကမ္ဘာကြီးသည် နေမှပေါက်ဖွားလာသော နေမိသားစုဝင်ဂြိုဟ်ကြီးတစ်လုံးဖြစ်သည်ဟုဆိုထားပါသည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒကား ကမ္ဘာသည် နေမှပေါက်ဖွားလာသည်မဟုတ်၊ ကမ္ဘာပြုမိုးရေတို့၏ အဆီအနှစ်မှ ပေါ်လာသည်ဟုဆိုထားပါသည်။

သိပ္ပံဝါဒအရ ဓာတ်ခိုး ဓာတ်ငွေ့တုံးကြီးမှ ကမ္ဘာကြီးဖြစ်ပေါ်လာသည်ဆိုသော သီအိုရီကို အခိုးအငွေ့သည် အစိုင်အခဲဖြစ်နိုင်သောကြောင့် သိပ္ပံပညာရှင်အချင်းချင်းပင် လက်မခံချင်ကြသေးချေ။

လောက၌ ပိတ်ပင်တားဆီးမှု ဒြပ်ထု မရှိသော အခိုးအငွေ့သည် အစိုင်အခဲဖြစ်နေသည်ကို မတွေ့ရဟုဆိုထားသည်။ ဥပမာ သာဓကပြရာ၌ ဂျပန်ပြည်ဟီရိုရှီးမားနှင့် နဂါးဆာကီမြို့သို့ ကြဲချခဲ့သောအဏုမြူအခိုးအငွေ့တို့သည် ဒြပ်ထုကြီးတစ်ခု အဖြစ်ဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းမရှိသောကြောင့် အခိုးအငွေ့မှ ကမ္ဘာကြီးဖြစ်သည်ဟူသော အယူအဆကို သိပ္ပံပညာရှင်အားလုံး လက်မခံနိုင်သေးခြင်းဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒအရ ကမ္ဘာပြုမိုးရွာပြီး ထိုရေမှ ကမ္ဘာမြေပြင်ပေါ်လာသည်ဟု ဆိုထားပါသည်။

ရေတို့မည်သည့် တာရှည်စွာထားလျှင် ရေညှိမှော်ဖြစ်လာတတ်ပါသည်။

ထိုရေညှိရေမှော်များသည် ကာလကြာသောအခါ မြေကြီးသဘောပြောင်းလဲပြီး ရေပေါ်၌ ပေါလောပေါ်မျောနေတတ်ပါသည်။ လူတို့ အသုံးပြုမှုနည်းပါးသော ရေတွင်းရေပြင် တို့၏ အတွင်း၌ရှိသော ရေညှိရေမှော်ပြင်များကို လေ့လာကြည့်ပါက ထိုရေညှိရေမှော်ပြားများသည် အပေါ်ပိုင်းမှာသာ ရေညှိပင်သဘောစိမ်းနေတတ်ပြီး အောက်ပိုင်း၌ မြေကြီးများကပ်နေသည်ကိုတွေ့ရပါသည်။

အလားတူ ပုလင်းသန့်သန့် တစ်လုံးထဲသို့ ရေကြည်ရေကောင်းများကိုထည့်၍ ကာလရှည်ကြာစွာထားကြည့်ပါက ထိုရေများ ခမ်းခြောက်လာပြီးအနယ်များ၊ ရွှံ့မြေအဖြစ်သို့ပြောင်းလဲသွားသည်ကိုတွေ့ရပါမည်။

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဝါဒအရ ကမ္ဘာပြုမိုးရွာချ၊ ထိုရေမှ နှစ်ပေါင်းများစွာကြာလာသောအခါ မြေဆီလွှာဖြစ်သည်ဟူသော သဘာဝသည် သဘာဝ မှန်သည်ဟုဆိုပါသည်။

ကမ္ဘာပျက်ပုံနှင့် ပတ်သက်၍ နေကြီးသည် လောင်စရာဓာတ်ငွေ့များ ကုန်၍တဖြည်းဖြည်းကျုံ့ဝင်ကာ မှောင်အတိကျပြီးတွင်းနက်ကြီးတစ်ခုဖြစ်သွားသည်။ ထိုတွင်းနက်ထဲ၌ ကမ္ဘာဦးအဏုမြူဓာတ်လုံးကြီးတစ်လုံးတည်ရှိသည်ဟု သိပ္ပံက ဆိုထားပါသည်။

မီးတို့၏ သဘောသည် လောင်ကျွမ်းမိပြီဆိုလျှင် မည်သည့်အရာဝတ္ထုကိုမျှ အစိုင်အခဲဘဝနှင့်တည်ရှိခွင့်မပေးသည်ကိုတွေ့ရပါသည်။ မီးလောင်ခံရသော ဝတ္ထုသည် အနည်းဆုံးပြာဘဝရောက်မည်။ ပြာတို့၏ သဘောသည် ဟင်းလင်းပြင်အာကာသထဲ၌ တစ်နေရာတည်းရပ်တည်နေမည်မဟုတ်ပါ။ အမှုန်အမွှားဘဝနှင့် လွင့်ချင်ရာလွင့် မျောချင်ရာမျောနေပါမည်ဖြစ်သည့်အတွက် ကမ္ဘာပျက်ပုံ သိပ္ပံဝါဒအယူအဆသည် စဉ်းစားစရာရှိလာသည်ဟုဆိုပါသည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒကမူ ကမ္ဘာကြီးပျက်စီးသောအခါ အရာဝတ္ထုမှန်သမျှ မည်သည့်အရာမျှ မကျန်၊ အာကာသဟင်းလင်းပြင်အမှောင်တိုက်ကြီးသာ ကျန်ရစ်သည်ဟုဆိုထားပါသည်။

သိပ္ပံပညာရှင်တို့က စကြဝဠာနှင့် ပတ်သက်၍

-နေစကြဝဠာ

-မဟာစကြဝဠာ

-အနန္တစကြဝဠာ

ဟူ၍ကောင်းကင်၌ရှိသော ဂြိုဟ်တာရာတို့ကို ကြည့်၍ သတ်မှတ်ကြပါသည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒကမူ စကြဝဠာကို

-လောကဓာတ်

-စူဠလောကဓာတ်

-မဇ္ဈိမလောကဓာတ်

-မဟာလောကဓာတ်

-အနန္တလောကဓာတ်ဟူ၍ (၅)မျိုး သတ်မှတ်ပါသည်။ (အ-၁၊ စာ၂၂၈)

ဤ၌ စကြဝဠာသတ်မှတ်ပုံချင်းတူသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း ဗုဒ္ဓဝါဒကမူ နေ၊ လ၊ နက္ခတ်၊ ကြယ်တာရာတို့ လှည့်လည်ရာ လေးကျွန်းတစ်မြင်းမိုရ်စကြဝဠာတောင် (၃၁) ဘုံဟူသော စကြဝဠာတိုက်တစ်ခုကို လောကဓာတ်တစ်ခုဟု သတ်မှတ်ထားပါသည်။

ထိုလောကဓာတ်ပေါင်း(၁၀၀၀)ကို စူဠလောကဓာတ်

-လောကဓာတ်ပေါင်း(၁၀၀၀၀)ကို မဇ္ဈိမလောကဓာတ်

-လောကဓာတ်ပေါင်း ကုဋေတစ်သိန်းကို မဟာလောကဓာတ်

-လောကဓာတ်များ မရေမတွက်နိုင်အောင် များပြားစွာတည်ရှိနေသောကြောင့် အနန္တလောကဓာတ်

ဟူ၍ ခွဲခြားသတ်မှတ်ထားပေးပါသည်။

သိပ္ပံပညာရှင်တို့က နေနှင့်တကွ နေကိုလှည့်ပတ်၍နေသော နေမိသားစုဝင်ဂြိုဟ်များ ကြယ်များကို စကြဝဠာတစ်ခုဟု သတ်မှတ်ထားပါသည်။

ထိုစကြဝဠာမျိုးများစွာ ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသော ဂလက်ဆီခေါ် နဂါးငွေ့တန်းကြီးတစ်ခုကို မဟာစကြဝဠာကြီးတစ်ခုဟု သတ်မှတ်ထားပါသည်။

ထိုစကြဝဠာများ မရေမတွက်နိုင်လောက်အောင် များပြားစွာတည်ရှိနေမှုကို အနန္တစကြဝဠာဟု သတ်မှတ်ကြပါသည်။

ဤတွင် စကြဝဠာကို သတ်မှတ်ရာ၌ သိပ္ပံပညာရှင်များအနေဖြင့် နေမိသားစုဝင်ဂြိုဟ်များကို စကြဝဠာတစ်ခုဟု သတ်မှတ်သည်။ ဗုဒ္ဓဝါဒကားနေနှင့်တကွ မိသားစုဝင်ဂြိုဟ်များ၊ နက္ခတ်တာရာများ၊ ကျွန်းကြီးလေးကျွန်း၊ မြင်းမိုရ်တောင်၊

စကြဝဠာတောင်(၃၁)ဘုံ လောကဓာတ်တစ်ခုလုံးကို စကြဝဠာတစ်ခုဟု သတ်မှတ်ထားသည်။

ဗုဒ္ဓဝါဒက သတ်မှတ်ထားသော စကြဝဠာကို သိပ္ပံသာအမှန် သိပ္ပံ လက်တွေ့စူးစမ်းဆင်ခြင်သတ်မှတ်ထားသဖြင့်လည်းကောင်း၊ လေးကျွန်းတစ်မြင်းမိုရ် ဟူသောစကားသည် ဘုရားဟော ဟုတ်မဟုတ်ဟူ၍လည်းကောင်း ယူဆကြကာ ထိုဝါဒကို လက်မခံကြပါ။

အမှန်မှာ လေးကျွန်းတစ်မြင်းမိုရ်ဟူသော စကားကို ဗုဒ္ဓသည် အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတိကနိပါတ်၊ ဒုတိယပဏ္ဏာသက၊ အာနန္ဒဝဂ်၊ စူဠနိကာသုတ်၌လည်းကောင်း၊ ယင်းပါဠိတော်၊ သတ္တကနိပါတ်၊ မဟာ ဝဂ္ဂ သတ္တသူရိယသုတ်၌လည်းကောင်း၊ ဒီဃနိကာယ် ပါထိကဝဂ်၊ အာဋာနာဋိယသုတ်၌လည်းကောင်း၊ အတိအလင်းဟောကြားထားသည်ကိုတွေ့ရှိရပါသည်။

(အံ-၁ ၂၂၈၊ အံ-၂ ၄၇၃၊ ဒီ-၃-၁၆၇၊ ၁၆၈၊ ၁၆၉)

သို့သော် သိပ္ပံသမားတို့က ယနေ့မျက်မှောက်ခေတ်၌ မြင်းမိုရ်တောင်ကို မတွေ့ရသောကြောင့် ထိုအယူအဆကို လက်မခံနိုင်ဖြစ်နေကြသည်။

ထိုသို့လက်မခံနိုင်ကြခြင်း၏ အကြောင်းကို လေ့လာဆန်းစစ်ကြည့်ပါက

-သိပ္ပံပညာရှင်တို့၏ သီအိုရီသည် တည်ငြိမ်သောသီအိုရီမဟုတ်။ ပထမတွေ့ရှိထားသော သီအိုရီထက် နောက်ထပ်တွေ့ရှိသော သီအိုရီ ကောင်းမွန်နေလျှင် နောက်သီအိုရီကိုသာ လက်ခံပြီး ပထမသီအိုရီများကို ပယ်ဖျက်သော သဘာဝရှိနေခြင်း

-သိပ္ပံပညာအရ စမ်းသပ်ထုတ်လုပ်ထားသော ကိရိယာတို့ဖြင့် တိုင်းတာကာ ထိုကိရိယာထဲဝင်လာသမျှလောက်နှင့်သာ တွက်ချက်ပြီး အဖြေကို မှန်းဆထုတ်ဖော်ခြင်း

-အလွန်ဝေးကွာသော အရပ်၌ အလွန်မြင့်မားစွာတည်နေသော တောင်တန်း၌ တောင်ခိုးတောင်ငွေ့ ရေခိုးရေငွေ့တို့သည် မထွက်ဘဲရှိမည်မဟုတ် အမြဲထွက်ရှိနေသော သဘာဝရှိနေပါသည်။

ကမ္ဘာပထဝီမြေအနေအထား ပြောင်းလဲနေခြင်းဟူသောအကြောင်းတို့ကြောင့် မြင်းမိုရ်တောင်ကို မတွေ့မြင်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

သိပ္ပံအဆိုအမိန့်တို့သည် တည်ငြိမ်မှုမရှိ အမြဲတမ်းပြောင်းလဲနေသည်။ သာဓကအားဖြင့် သိပ္ပံလောကထဲမှာ ၂၀ ရာစုလောက်အထိ ရုပ်မှန်သမျှသည် ဒြပ်ဝတ္ထုဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးအထိ ဓာတ်ခွဲလိုက်ပါက အဏုမြူများအဆုံးသတ်မည်။ အဏုမြူကို နောက်ထပ်ခွဲစိတ်၍ မရတော့ဟု ယူဆကြပါသည်။

၂၀ ရာစုအလယ်လောက်သို့ရောက်သောအခါ သိပ္ပံပညာသည် အလွန်တိုးတက်လာသည်။ တိုးတက်လာသည့် အလျောက် ရှေးအခါက ခွဲ၍ မရဘူးဆိုသော အဏုမြူကို သိပ္ပံပညာရှင်များက ခွဲစိတ်၍ ရသွားကြပါသည်။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်)

စာမျက်နှာ ၆ မှ

တဏှာလောဘဖြင့်ကြည့်သော် နိဗ္ဗာန်သည် လိုချင်ဖွယ်ရာ တောင့်တဖွယ်ရာပင်မဟုတ်တော့ပေ။ ထို့ကြောင့် **‘အပ္ပဏိဟိတနိဗ္ဗာန်’** အမည်လည်းရပေသည်။

ဤဒုက္ခနိရောဓသစ္စာကို အလျဉ်အားဖြင့် နိရောဓသစ္စာဟူ၍လည်းခေါ်၏။ ယင်းနိရောဓသစ္စာသည် အသင်္ခတဓာတ်ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဤနိရောဓသစ္စာ အသင်္ခတဓာတ် နိဗ္ဗာန် ပရမတ်ကို မြတ်စွာဘုရားက ဓမ္မသင်္ဂဏီပါဠိတော်၌ အပ္ပစ္စယဓမ္မ အကြောင်းကင်းသောတရား၊ အသင်္ခတဓမ္မ=အကြောင်းတို့မပြုပြင်အပ်သောတရားဟူ၍ ဟောကြားတော်မူအပ်၏။ ဤသို့သဘောအားဖြင့်နိဗ္ဗာန်သည် အကြောင်းကင်းလျက်မပြုပြင်ရဘဲ အမြဲထင်ရှားရှိနေသော တရားဖြစ်သော်လည်းထိုနိဗ္ဗာန်သို့ အကြောင်းမဲ့ဆိုက်ရောက်ရန်မှာမဖြစ်နိုင်ချေ။

အကြောင်းရှိမှသာ ဆိုက်ရောက်နိုင်၏။ ဆိုက်ရောက်နိုင်သည့်အကြောင်းသည်လည်း မြတ်သော အကျင့်တရားသာဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်တရားကို မြတ်စွာဘုရားက ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိပဋိပဒါ=ဒုက္ခချုပ်ငြိမ်းရာသို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ဟူ၍ ဟောကြားတော်မူ၏။ လောက၌ကာမချမ်းသာကို ခံစားကာစိတ်ချောင်ချိစွာဖြင့် တဏှာအကြိုက်လိုက်၍နေခြင်းသည် ဒုက္ခငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းတရားမဟုတ်၊ ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂခေါ်သောအယုတ်တရားသာဖြစ်၏။

မိမိကိုယ်ကို ကိလေသာမဖြစ်ပေါ်ရန် ရည်သန်လျက် မီးကင်ခြင်း၊ နေလှမ်းခြင်း၊ လက်ကိုအမြဲမြှောက်၍ ထားခြင်းစသော ဆင်းရဲမှုကိုဖြစ်စေခြင်း၊ ဆင်းရဲအောင်အားထုတ်ခြင်းသည်လည်း ဒုက္ခငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်မဟုတ်၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂဟု ခေါ်သော အယုတ်တရားသာဖြစ်သည်။

စင်စစ်သော်ကား တဏှာအကြိုက် အလိုလိုက်ကာ ကာမချမ်းသာကို ခံစားနေခြင်းလည်းမဟုတ်၊ မီးကင်ခြင်း၊ နေလှမ်းခြင်း၊ လက်မြှောက်၍နေထိုင်ခြင်းစသည့် မိမိကိုယ်ကို အပြင်းအထန်နှိပ်စက်ကာ ဆင်းဆင်းရဲရဲ ခဲယဉ်းကြပ်တည်းစွာ ကျင့်အပ်သောအကျင့်မျိုးလည်း မဟုတ်ပဲ ‘မလျော့မတင်းစောင်းကြိုးညှင်း’ ဟူသော စကားအတိုင်း **ချောင်ချိသက်သာသော သဘော လည်းမရှိ၊ ခဲယဉ်းကြပ်တည်းခြင်း သဘောလည်း မဟုတ်သည့် အလယ်အလတ်စားဖြစ်သော အကျင့်သည်သာလျှင် ဒုက္ခငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်းအကျင့်စစ်စစ်ဖြစ်ပေသည်။ ဤအကျင့်ကို မဇ္ဈိမပဋိပဒါ=‘မချောင်မကြပ်အလယ်အလတ်အကျင့်’** ဟုခေါ်၏။

ယင်းမဇ္ဈိမပဋိပဒါအကျင့်ကိုပင် ‘မဂ္ဂ’ ဟုလည်းခေါ်သည်။ နိဗ္ဗာန်သို့သွားရောက်ကြောင်းလမ်းဟုဆိုလိုသည်။ အကုသိုလ်တရားစု၌ ပါရှိသောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၌ပါရှိသည့် တရားအစုကို အပါယ်လေးဘုံသို့ ရောက်စေတတ်သောကြောင့် ‘ဒုဂ္ဂတိမဂ္ဂ(ဝါ)မိစ္ဆာမဂ္ဂ’ ဟူ၍ခေါ်အပ်ကုန်၏။ လောကီကုသိုလ်တို့၌ ပါဝင်သည့် သမ္မာဒိဋ္ဌိအစရှိသော တရားစုကိုကား သုဂတိဘုံသို့ ရောက်စေတတ်သောကြောင့် ‘သုဂတိမဂ္ဂ’ ဟူ၍ခေါ်အပ်၏။ မဂ်ကုသိုလ်စိတ်တို့၌ ပါဝင်သည့် သမ္မာဒိဋ္ဌိအစရှိသော တရားစုကိုမူ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်သောကြောင့် ‘သမ္မာမဂ္ဂ’ ဟူ၍ခေါ်အပ်ကုန်၏။

ဤမဂ်စိတ်တို့၌ပါဝင်သည့် သမ္မာဒိဋ္ဌိအစရှိသည်တို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရှိလိုသူများ ရှာမှီးအပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ကိလေသာကို ပယ်သတ်၍ နိဗ္ဗာန်ကိုသွားရောက်တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ‘မဂ္ဂ’ မည်၏ဟု သစ္စဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ၌ဖွင့်ပြအပ်လေသည်။ ဖွင့်ဆိုပြသော ‘မဂ္ဂ’ တရားသည် တစ်ပါးတည်းမဟုတ်၊ ရှစ်ပါးရှိသောကြောင့် အဋ္ဌင်္ဂိက မဂ်=အစိပ်အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ်ဟူ၍ ခေါ်တွင်ပေသည်။ မဂ်၏အင်္ဂါတစ်ပါးစီကို မဂ္ဂင်္ဂ=မဂ္ဂင်ဟုခေါ်သည်။ မဂ်အင်္ဂါရှစ်ပါးအပေါင်းအစုကိုကား မဂ္ဂ=မဂ်ဟူ၍ခေါ်ဆိုသည်။

မဂ်၏ အင်္ဂါအစိပ်အပိုင်း ရှစ်ပါးတို့မှာ (၁) သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ (၂) သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ (၃) သမ္မာဝါစာ (၄) သမ္မာကမ္မန္တ(၅) သမ္မာအာဇီဝ(၆) သမ္မာဝါယာမ (၇) သမ္မာသတိ (၈) သမ္မာသမာဓိဟူသော အင်္ဂါရှစ်ပါးပင်ဖြစ်သည်။ ဤတရားရှစ်ပါးစုသည် လောကီဖက်၌ ရှစ်ပါးလုံးတစ်ချိန်တည်းတစ်ပြိုင်တည်းမဖြစ်နိုင်ကြ။ အသီးသီးတွဲဖက် ဖြစ်ပေါ်ကြ၏။ လောကုတ္တရာနယ်သို့ ရောက်သောအခါ တစ်ချိန်တည်းတစ်ပြိုင်တည်းရှစ်ပါးလုံးတွဲဖက်၍ဖြစ်ပေါ်ကြသည်။ ဤသို့တစ်ချိန်တည်း တပြိုင်တည်း ဖြစ်ပွားကြသည့် ထိုမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးကိုသာ ဒုက္ခချုပ်ငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့သွားရောက်ကြောင်း ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒါမဂ္ဂ အရိယသစ္စာဟူ၍ ခေါ်ဆိုပေသည်။

ရှင်ဉာဏ(ဖျာပုံ)
ကျမ်းညွှန်း= မဟာဗုဒ္ဓဝင်အနုဒီပနီကျမ်း
ကဏ္ဍ-သစ္စာပါရမီ
ကျမ်းပြု-အရှင်ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ
(တိပိဋကဓရ၊ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက)

သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော် အလွန်အကျူး ကွန့်မြူးတော်မူရာ

y|mefa' oem u;rfjrwf [m

ဟံသာဝတီ ဦးအုန်းကြိုင်

၁။ ဟေတုပစ္စယ

ဟေတုပစ္စယောတ

ဟေတူ ဟေတု သမ္ပယုတ္တကာနံဓမ္မာနံ
တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ ဟေတုပစ္စယေနပစ္စယော။

ပစ္စယနိဒ္ဒေဒ မြန်မာပြန
ဟေတုပစ္စယောတိ-

ဟေတူ ဟေတု သမ္ပယုတ္တကာနံဓမ္မာနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ ဟေတုပစ္စယေနပစ္စယော။ ဟေတုပစ္စည်းဟူသည်ကား =ဟေတူ၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ အလောဘ၊ အဒေါသ၊ အမောဟ တည်းဟူသော ဟိတ်ခြောက်ပါးပစ္စည်းတရားတို့သည်၊ ဟေတု သမ္ပယုတ္တကာနံ- ဟိတ်ခြောက်ပါးနှင့်ယှဉ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနဉ္စ-စိတ်၊ စေတသိက်တရားတို့အားလည်းကောင်း၊ တံသမုဋ္ဌာနာ နံ=ထိုဟိတ်ခြောက်ပါးကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါနဉ္စ-စိတ္တဇရုပ်၊ ပဋိသန္ဓေကမ္မဇရုပ်တို့အားလည်းကောင်း၊ ဟေတုပစ္စယေန-ဟေတုပစ္စယသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော- ဥပကာရကော- ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်ပေ၏။

၂။ အာရမ္မဏပစ္စယ

အာရမ္မဏပစ္စယောတိ

ရူပါယတနံ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာတံသမ္ပ
ယုတ္တကာနဉ္စဓမ္မာနံ အာရမ္မဏပစ္စယေနပစ္စယော။

အာရမ္မဏပစ္စယောတိ- အာရမ္မဏပစ္စည်းဟူသည်ကား - ရူပါယတနံ - ရူပါရုံအဆင်းသည်၊ စက္ခုဝိညာဏဓာတုယာစ-မြင်သိစိတ်စက္ခုဝိညာဏဓာတ် အား လည်းကောင်း၊ တံသမ္ပယုတ္တကာနံ-ထိုမြင်သိစိတ် စက္ခုဝိညာဏ ဓာတ်နှင့်ယှဉ်၍ဖြစ်ကုန်သော ဓမ္မာနဉ္စ-စေတသိက်တရားတို့အားလည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏပစ္စယေန-အာရမ္မ ဏပစ္စယသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယောဥပကာရကော- ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်ပေ၏။

သဒ္ဒါယတနံသောတဝိညာဏဓာတုယာတံသမ္ပ
ယုတ္တကာနဉ္စဓမ္မာနံ အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော

သဒ္ဒါယတနံ -သဒ္ဒါရုံအသံသည်၊ သောတ ဝိညာ ဏဓာတုယာစ-ကြားသိစိတ်၊ သောတဝိညာဏ ဓာတ်အားလည်းကောင်း၊ တံသမ္ပယုတ္တကာနံ- ထိုကြားသိစိတ်သောတဝိညာဏဓာတ်နှင့်ယှဉ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ- စေတသိက်တရားတို့အားလည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏပစ္စယေန- အာရမ္မဏပစ္စယသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော-ဥပကာရကော-ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်ပေ၏။

ဂန္ဓာယတနံ ဃာနဝိညာဏဓာတုယာ
တံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော

ဂန္ဓာယတနံ-ဂန္ဓာရုံအနံ့သည်၊ ဃာန ဝိညာဏ ဓာတုယာစ-နံသိစိတ် ဃာနဝိညာဏဓာတ်အား လည်းကောင်း၊ တံသမ္ပယုတ္တကာနံ-ထိုနံသိစိတ် ဃာနဝိညာဏဓာတ်နှင့် ယှဉ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ-စေတသိက် တရားတို့အားလည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏပစ္စယေန-အာရမ္မဏပစ္စယသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော-ဥပကာရကော-ကျေးဇူးပြု တတ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။

ရသာယတနံ ဇိဝှာဝိညာဏဓာတုယာ တံ
သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရသာယတနံ-ရသာရုံ အရသာသည်၊ ဇိဝှာ ဝိညာဏဓာတုယာစ- လျက်သိစိတ်ဇိဝှာဝိညာဏဓာတ်အားလည်းကောင်း၊ တံသမ္ပယုတ္တကာနံ- ထိုလျက်သိစိတ် ဇိဝှာဝိညာဏဓာတ်နှင့်ယှဉ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ- စေတသိက်တရားတို့အားလည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏပစ္စယေန- အာရမ္မဏပစ္စယသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော-ဥပကာရကော၊ ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်ပေ၏။

ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ ကာယဝိညာဏ ဓာတုယာ
တံသမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ- ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ အတွေ့အထိသည် ကာယဝိညာဏဓာတုယာစ= ထိသိစိတ် ကာယဝိညာဏဓာတ်အားလည်းကောင်း၊ တံသမ္ပယုတ္တကာနံ= ထိုထိသိစိတ်ကာယ ဝိညာဏဓာတ်နှင့်ယှဉ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ- စေတသိက်တရားတို့အားလည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏပစ္စယေန- အာရမ္မဏပစ္စယသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော- ဥပကာရကော-ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်ပေ၏။

ရူပါယတနံ သဒ္ဒါယတနံ ဂန္ဓာယတနံ ရသာယတနံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ
မနောဓာတုယာ တံသမ္ပယုတ္တကာ နဉ္စဓမ္မာနံ အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။

ရူပါယတနံ-အဆင်းရူပါရုံသည်လည်းကောင်၊ သဒ္ဒါယတနံ-အသံသဒ္ဒါရုံသည်လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓာယတနံ=အနံ့ဂန္ဓာရုံသည်လည်းကောင်း၊ ရသာယတနံ- အရသာ ရသာရုံသည် လည်းကောင်း၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာယတနံ-အတွေ့အထိ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံသည်လည်းကောင်း၊ မနော ဓာတုယာစ-အာရုံကိုသိရုံမျှသိတတ်သော စိတ် မနောဓာတ်အားလည်းကောင်း၊ တံသမ္ပယုတ္တကာနံ- ထိုအာရုံကိုသိရုံမျှ သိတတ်သောစိတ်၊ မနောဓာတ်နှင့် ယှဉ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ-စေတသိက်တရားတို့အားလည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏပစ္စယေန- အာရမ္မဏပစ္စယသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော-ဥပကာရကော- ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိဖြစ်ပေ၏။

သဗ္ဗေဓမ္မာ မနောဝိညာဏဓာတုယာတံ သမ္ပယုတ္တကာနဉ္စ
ဓမ္မာနံ အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။

သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဓမ္မာ-အာရုံခြောက်ပါးပစ္စည်းတရားတို့သည်၊ မနောဝိညာဏ ဓာတုယာစ-အာရုံကို အထူးသိတတ်သောစိတ် မနောဝိညာဏ ဓာတ်အားလည်းကောင်း၊ တံသမ္ပယုတ္တကာနံ-ထိုအာရုံကို အထူးသိတတ် သော စိတ် မနောဝိညာဏဓာတ်နှင့် ယှဉ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ-စေတသိက် တရားတို့အားလည်းကောင်း၊ အာရမ္မဏ ပစ္စယေန-အာရမ္မဏ ပစ္စယသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော-ဥပကာရကော-ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်ပေ၏။

ယံယံဓမ္မံအာရဗ္ဘ ယေယေဓမ္မာဥပ္ပဇ္ဇန္တိစိတ္တစေတသိကာဓမ္မာ၊
တေတေဓမ္မာတေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ အာရမ္မဏပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယံယံဓမ္မံ-အကြင်အကြင်သို့သော အာရုံခြောက် ပါးအကြောင်း ပစ္စည်းတရားကို အာရဗ္ဘ-အာရုံပြု၍၊ စိတ္တစေတသိကာ-စိတ်စေတသိက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေယေဓမ္မာ-အကြင်အကြင်သို့သော၊ အကျိုးပစ္စုပ္ပန်တရားတို့ သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ- ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏။ တေတေဓမ္မာ-ထိုထိုသို့သော အာရုံခြောက်ပါး အကြောင်းပစ္စည်းတရားတို့သည်၊ တေသံ တေသံဓမ္မာနံ-ထိုထိုသို့သော စိတ်၊ စေတသိက်၊ အကျိုးပစ္စုပ္ပန် တရား တို့အား၊ အာရမ္မဏ ပစ္စယေန- အာရမ္မဏပစ္စယေ သတ္တိ ဖြင့်၊ ပစ္စယော- ဥပကာရကော- ကျေးဇူးပြုတတ် သည်။ဟောတိ- ဖြစ်ပေ၏။

၃။ အဓိပတိပစ္စယေ

အဓိပတိပစ္စယောတိ
ဆန္ဒာဓိပတိ ဆန္ဒသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ အဓိပတိ ပစ္စယေန ပစ္စယော။

အဓိပတိပစ္စယောတိ
ဆန္ဒာဓိပတိ ဆန္ဒသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ အဓိပတိ ပစ္စယေန ပစ္စယော။ အဓိပတိပစ္စည်းဟူသည်ကား -ဆန္ဒာဓိပတိ-အကြီးအမျူးဖြစ်သော ဆန္ဒသည်၊ ဆန္ဒသမ္ပယုတ္တကာနံ-အကြီးအမျူးဆန္ဒနှင့်ယှဉ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ-စိတ်၊ စေတသိက်တရားတို့အားလည်းကောင်း၊ တံသမုဋ္ဌာနာနံ-ထိုအကြီးအမျူးဆန္ဒကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါနဉ္စ- စိတ္တဇရုပ်တို့အားလည်းကောင်း၊ အဓိပတိ ပစ္စယေန-အဓိပတိပစ္စယသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော-ဥပကာရ ကော-ကျေးဇူးပြုတတ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်ပေ၏။

ဝီရိယာဓိပတိ ဝီရိယသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ
အဓိပတိ ပစ္စယေန ပစ္စယော

ဝီရိယာဓိပတိ- အကြီးအမျူးဖြစ်သော ဝီရိယသည် ဝီရိယသမ္ပယုတ္တကာနံ- အကြီးအမျူးဝီရိယနှင့်ယှဉ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ-စိတ်၊ စေတသိတ် တရားတို့အားလည်းကောင်း၊ တံသမုဋ္ဌာနာနံ-ထိုအကြီးအမျူး စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါနဉ္စ-စိတ္တဇရုပ်တို့အား လည်းကောင်း၊ အဓိပတိပစ္စယေန- အဓိပတိပစ္စယသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော-ဥပကာရကော-ကျေးဇူးပြုတတ် သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်ပေ၏။

စိတ္တာဓိပတိ စိတ္တသမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စရူပါနံ အဓိပတိ ပစ္စယေန ပစ္စယော။

စိတ္တာဓိပတိ-အကြီးအမှူးဖြစ်သော စိတ်သည် စိတ္တသမ္ပယုတ္တကာနံ-အကြီးအမှူးစိတ်နှင့် ယှဉ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ-စိတ် စေတသိက် တရားတို့အားလည်းကောင်း၊ တံသမုဋ္ဌာနာနံ- ထိုအကြီးအမှူးစိတ်ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါနဉ္စ-စိတ္တဇရုပ်တို့အားလည်းကောင်း၊ အဓိပတိပစ္စယေန-အဓိပတိပစ္စယသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော-ဥပကာရကော-ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်ပေ၏။

ဝီမံသာဓိပတိ ဝီမံသ သမ္ပယုတ္တကာနံ ဓမ္မာနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စရူပါနံအဓိပတိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဝီမံသာဓိပတိ-အကြီးအမှူးဖြစ်သော ပညာသည် ဝီမံသ သမ္ပယုတ္တကာနံ-အကြီးအမှူးပညာနှင့် ယှဉ်၍ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စစိတ်စေတသိက်တရားတို့အားလည်းကောင်း၊ တံသမုဋ္ဌာနာနံ-ထိုအကြီးအမှူးပညာကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော၊ ရူပါနဉ္စစိတ္တဇရုပ်တို့အားလည်းကောင်း၊ အဓိပတိပစ္စယေန-အဓိပတိပစ္စယသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော-ဥပကာရကော-ကျေးဇူးပြုတတ် သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်ပေ၏။

ယံယံဓမ္မံ ဂရုံကတွာ၊ ယေယေဓမ္မာဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ စိတ္တစေတသိကာဓမ္မာ၊ တေတေဓမ္မာ တေသံတေသံ ဓမ္မာနံ အဓိပတိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ယံယံဓမ္မံ-အကြင်အကြင်သို့သော အာရုံခြောက်ပါး၊ ပစ္စည်းတရားတို့ကို ဂရုံကတွာ-အလေးအမြတ်ပြု၍ စိတ္တစေတသိကာ-စိတ်စေတသိက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေယေဓမ္မာ- အကြင်အကြင်သို့သော ပစ္စယုပ္ပန် တရားတို့ သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ-ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏။ တေတေဓမ္မာ-ထိုသို့သောအာရုံခြောက်ပါး ပစ္စည်းတရားတို့သည် တေသံတေသံ ဓမ္မာနံ- ထိုထိုသို့သော စိတ်စေတသိက်ပစ္စယုပ္ပန် တရားတို့အား အဓိပတိပစ္စယေန-အဓိပတိ ပစ္စယသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယေန ဥပကာရကော-ကျေးဇူးပြုတတ်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။)

စာမျက်နှာ ၄ မှ

လေးတန်သို့ ချက်ချင်းကူးမြောက်ကာ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်ပြီး နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုသွားကြလေသည်။ ဘဝသံသရာမှလွတ်မြောက်ပြီး ဘဝချုပ်ငြိမ်း ရုပ်သိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို သိမြင်ခံစားရခြင်းပေတည်း။ ဤကားဆင်းရဲချုပ်ငြိမ်းရာ အမှန်တရားဖြစ်ပေသည်။

ဆင်းရဲချုပ်ငြိမ်းရုပ်သိမ်းရာ အမှန်တရား (နိရောဓသစ္စာ) သို့ ဆိုက်ရောက်မျက်မှောက်ပြုနိုင်သော ဆင်းရဲချုပ်ရာသို့ရောက်ကြောင်း လမ်းကြောင်း လမ်းကောင်းအမှန်တရားကား "မဂ္ဂသစ္စာ" ဖြစ်ပေသည်။ မဂ္ဂသစ္စာတွင် မဂ္ဂင် (၈) ပါးရှိသည်။

၁။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ- အမှန်မြင်ခြင်း (အမြင်မှန်ခြင်း)

၂။ သမ္မာသင်္ကပ္ပ- အတွေးအကြံမှန်ခြင်း

၃။ သမ္မာဝါစာ- အမှန်ပြောခြင်း (ဝစီကံလေးပါး လွတ်မြောက်ခြင်း)

၄။ သမ္မာကမ္မန္တ- အမှန်ပြုလုပ်ခြင်း (အလုပ်မှန်ခြင်း၊ ကာယကံလေးပါးလုံခြုံခြင်း)

၅။ သမ္မာအာဇီဝ- အသက်မွေးမှုမှန်ကန်ခြင်း (ကာယကံ၊ ဝစီကံအကုသိုလ်များကို ရှောင်ရှား၍ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှုပြုခြင်း)

၆။ သမ္မာဝါယာမ- မှန်ကန်စွာအားထုတ်ခြင်း (သမ္မပ္ပဓာန်လုံ့လဝီရိယနှင့် ပြည့်စုံခြင်း)

၇။ သမ္မာသတိ- မှန်စွာအောက်မေ့ခြင်း (သတိပဋ္ဌာန်တရားလေးပါးဖြင့် နေထိုင်ခြင်း)

၈။ သမ္မာသမာဓိ- မှန်စွာတည်ကြည်ခြင်း (ဈာန်လေးပါးနှင့်ပြည့်စုံစေခြင်း)

ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးအကျင့်တရားသည် နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းလမ်းကောင်းတစ်ခုတည်းသော လမ်းကြောင်းဖြစ်သည်။ လောဘစွန်းနှင့် ဒေါသစွန်း၊ တစ်နည်း ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂခေါ် စည်းစိမ်ခံစားတဏှာစွန်းငြိသောလမ်း၊ မိမိကိုယ်ကို သက်ညှာစွာ သက်သက်သာသာ ကျင့်သုံးသောလမ်းနှင့် အတ္တကိလမထာနုယောဂခေါ် ခန္ဓာကိုယ်ကို အပင်းပန်းခံခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းဟူသော လမ်းကို ရှောင်ကြဉ်ဖယ်ရှား၍ မလျော့မတင်း ကျင့်သုံးသော အလယ်လမ်းဖြစ်သည်။ အစွန်းနှစ်ဖက်လွတ်သော အလယ်အလတ်ကျင့်စဉ် မဇ္ဈိမပဋိပဒါဖြစ်လေသည်။

(ဆက်ရန်)

နမောသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
ဘဒ္ဒန္တဇနိန္ဒသာရ (သဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ)
မုံရွာနေဇာ

ရာစုသစ်၏ စိန်ခေါ်မှုမျိုးစုံကို ငြိမ်းချမ်းသောစိတ်
ရဲရင့်တည်ကြည်သော
လောကအမြင်ဖြင့်
ဘဝကို ရင်ဆိုင်လျက် အောင်မြင်စွာဖြတ်သန်းနိုင်ကြဖို့
ဓမ္မဝီရဂျာနယ်
ဖတ်ကြစို့

သေဘေးကြုံလာသော် ဘာအရေးကြီးဆုံးနည်း

ငြိမ်းချမ်းဦး

ဇဝရူပေ မေဘန္တေ၊ မဟဗ္ဘယေ သမုပ္ပန္နေ၊ ဒါရုဏေ
မနုဿက္ခယေ၊ ဒုလ္လဘေ မနုဿတ္တေ၊ ကိမဿကရဏိယံ။
အညတြ ဓမ္မစရိယာယ၊ အညတြ သမစရိယာယ၊
အညတြ ကုသလ ကိရိယာယ၊ အညတြ ပုညကရိယာယ။

သေဘေးဆိုးကြီးနှင့် ကြုံလာရသော် ပြုလုပ်ကြရမည့်နည်းလမ်းကို သံယုတ်ပါဠိတော် ကောသလသံယုတ်ပဗ္ဗတုပမသုတ်၌ ကောသလမင်းက မေးမြန်းလျှောက်ထားသဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြားတော်မူသည်။

"မြတ်စွာဘုရား ဤသို့သဘောရှိသော ကြမ်းတမ်းလှစွာသော လူမျိုးတုံးဘေးဆိုးကြီးဖြစ်လာပါက ရခဲလှစွာသော လူ့ဘဝ၊ လူ၏အဖြစ်၌ တရားဓမ္မကျင့်ခြင်း။ တရားဓမ္မနှင့်အညီကျင့်ခြင်း။ ကုသိုလ်ပြုခြင်း။ ကောင်းမှုပြုခြင်းကလွဲ၍ ဘာကိုမျှပြုလုပ်ဖွယ်မရှိတော့ကြောင်းပါဘုရား. ." ဟု မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူလိုချက်ကို လမ်းခင်းအဖြေပေးလျက် ကောသလမင်းက လျှောက်ထားလေသည်။

အခါတစ်ပါး၌ ကောသလမင်းကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားထံတော်မှောက်သို့ နေကြီးမြင့်မှရောက်ရှိလာလေရာ မြတ်စွာဘုရားသခင်က ဤကဲ့သို့ မေးမြန်းတော်မူ၏။

"အို. . မင်းကြီး၊ အဘယ့်ကြောင့် နေကြီးမြင့်မှ၊ ဘယ်ကလာခဲ့ရသနည်း. ."

"မြတ်စွာဘုရား. .၊ အကျွန်ုပ်သည် မင်းရေးကိစ္စကြောင့်ကြဗျာပါရများနေရသည့်အတွက် နေကြီးမြင့်မှ ရွှေနန်းတော်က လာရောက်ရကြောင်းပါဘုရား. ." ဟု ကောသလမင်းသည် မြတ်စွာဘုရားအား မုသားစကားဖြင့် လျှောက်ထားလေသည်။

အမှန်တော့ ထိုနေ့နံနက်က မြတ်စွာဘုရားကျောင်းတော်သို့အလာ လမ်းခရီးစပ်ကြားတွင် သူပုန် ၅၀၀ တို့က ကောသလမင်းအား ကြားဖြတ်လုပ်ကြံပြီး ထီးနန်းလုယူကြရန် ပုန်ကန်မှုကြီးတစ်ရပ် ပေါ်ပေါက်လာ၍ နှိမ်နင်းသုတ်သင်စီရင်နေရသည်ဖြစ်၍ ယခုကဲ့သို့နေကြီးမြင့်မှ ဘုရားကျောင်းတော်သို့ ရောက်လာရခြင်းဖြစ်သည်။ ကောသလမင်းသည် အဖြစ်မှန်ကို မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားခြင်းမပြုပဲ မုသားစကားဖြင့် လျှောက်ထားခြင်းဖြစ်လေသည်။

ယင်းသူပုန် ၅၀၀ တို့သည် "ကောသလမင်းကား မြတ်စွာဘုရားကျောင်းတော်သို့ လာလေ့ရှိသည်။ အခြွေအရံစစ်သည်ဗိုလ်ပါနည်းသည့်အခါ လမ်းခွတ်လပ်မှစောင့်၍ မင်းကြီးကိုဖမ်းဆီးပြီး နန်းရပ်ထီးဖြူလုယူလျှင် ရမည်" ဟု ကြံစည်ကြ၍ နန်းတော်နှင့်ဘုရားကျောင်းတော်လမ်းခွတ်လပ်ရှိ အန္ဓာနတောအုပ်ထဲတွင် ပုန်းအောင်းစောင့်ဆိုင်းနေကြ၏။

ထိုအကြောင်းကို မင်းကြီးသိရသည်ဖြစ်၍၊ ၎င်းသူပုန်တို့အား လက်ရဖမ်းဆီးကာ ထိုတောအုပ်မှ မြို့တံခါးအထိ လမ်းဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက် သူပုန်တို့ အချင်းချင်းမြင်လောက်ရာအရပ်မှာ ကားကျက်၍ တံကျင်လျှိုသတ်ရန် အစီအစဉ်များပြုလုပ်ပြီးမှ ကောသလမင်းသည် ယခုကဲ့သို့ နေမြင့်မှကျောင်းတော်သို့ ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင်သည် ထိုအကြောင်းကို တိုက်ရိုက်မေးမြန်းပြောဆိုခြင်းမပြုတော့ပဲ၊ ပရိယာယ်အားဖြင့်ဟောလျှင် မင်းကြီးရိပ်မိသိရှိလိမ့်မည်ဟုကြံ၍ ဥပမာပေးတရားဒေသနာကို ဟောကြားတော်မူလေသည်။

"အို. . မင်းကြီး။ သင်ယုံကြည်စိတ်ချရသော လူယုံတော်မင်းလုင်သည် အရှေ့အရပ်မှလာရောက်၍ ဤသို့လျှောက်ထားသည်ဆိုပါစို့။ အရှင်မင်းမြတ် ကျွန်တော်မျိုးသည် မြို့တော်၏အရှေ့အရပ်၌ မိုးတိမ်တိုက်ကို ထိလုခမန်း အလွန်တရာကြီးမားလှသောတောင်ကြီးတစ်လုံးကို မြင်တွေ့ခဲ့ရပါသည်။ ထိုတောင်ကြီးသည် တွေ့မြင်သမျှသတ္တဝါအားလုံးတို့ကို ကြိတ်ချေပြီး လာနေပါသည်။ အရှင်မင်းမြတ် လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်ရာကို ဆောင်ရွက်တော်မူပါဘုရား ဟု လျှောက်ထားလာလေ၏"

"အလားတူ အနောက်၊ မြောက်၊ တောင်အရပ်တို့မှလည်း သင်၏လူယုံတော်မင်းလုင်များက လျှောက်ထားလာကြသည်ဆိုပါစို့။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် သင်မင်းကြီးသည် အဘယ်သို့ပြုလုပ်ပါမည်နည်း" ဟု မြတ်စွာဘုရားက မေးမြန်းတော်မူ၏။

ကောသလမင်းက ဤသို့လျှောက်ထားလေ၏။

"မြတ်စွာဘုရား. .။ ဤသို့သဘောရှိသော ကြမ်းတမ်းလှစွာသော လူမျိုးတုံးဘေးဆိုးကြီးဖြစ်လာပါက ရခဲလှစွာသော လူ့ဘဝလူ၏အဖြစ်၌၊ တရားဓမ္မကျင့်ခြင်း။ တရားဓမ္မနှင့်အညီကျင့်ခြင်း။ ကုသိုလ်ပြုခြင်း။ ကောင်းမှုပြုခြင်းကလွဲ၍ ဘာကိုမျှပြုဖွယ်မရှိတော့ကြောင်းပါဘုရား. . ."

"မင်းကြီး. . သင်လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း ငါဘုရားဟောပေ၏။ သိစေပါ၏။ မင်းကြီး. . အိုနာသေတရားဆိုးကြီးသည် ဖိစီးနှိပ်စက်နေချေ၏။ ယင်းသို့ဖြစ်သော် သင်မင်းကြီး ဘာကိုပြုလုပ်မည်နည်း. . ."

မြတ်စွာဘုရားသခင်က ထပ်ဆင့်၍မေးမြန်းတော်မူသဖြင့် ကောသလမင်းက အောက်ပါတိုင်း ဆက်လက်၍လျှောက်ထားလေ၏။

"ဤကဲ့သို့ အိုနာသေဘေးကြီး ဖိစီးလေသည်ရှိသော် တရားဓမ္မကျင့်ခြင်း။ တရားဓမ္မနှင့်အညီကျင့်ခြင်း။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုခြင်းကလွဲပြီး ဘာမျှပြုလုပ်စရာမရှိတော့ပါ။ တရားဓမ္မတရားညီမျှကုသိုလ်ပုညကိုသာပြုရမည်ဖြစ်ပါသည်ဘုရား. .။ အိုနာသေဖိစီးနှိပ်စက်လွှမ်းမိုးလာသည်ရှိပါသော်၊ ဆင်တပ်၊ မြင်းတပ်၊ ရထားတပ်၊ ခြေသည်သူရဲတပ်တို့ဖြင့် တိုက်ခိုက်ရန် အလားအလာဘာမျှမရှိတော့ပါဘုရား. ."

"ထို့ပြင်၊ ပညာရှိအမတ်ကြီးများ၏ ပညာဉာဏ်စွမ်းဖြင့်ဖျက်ခွဲရန် ငွေဘဏ္ဍာပေးကမ်း၍ ဖျားယောင်းဖျက်ဆီးရန် ဘာမျှမတတ်နိုင်တော့ပါဘုရား"

ကောသလမင်းသည် မြတ်စွာဘုရားဟောကြားလိုသောတရားကိုပင် အဖြေပေး၍ လျှောက်ထားသွားလေ၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားသည် မင်းကြီးလျှောက်ထားချက်ဖြင့်ပင် မိမိဟောကြားလိုသော တရားဟောခြင်းကိစ္စ ပြီးစီးသွားလေ၏။

"မင်းကြီး. .၊ သင်လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း မှန်လှချေ၏။ အိုနာသေမှုလွှမ်းမိုးဖိစီးနေသောအချိန်မျိုး၌၊ တရားကျင့်ခြင်းကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အားထုတ်သင့်လှပေ၏။ ယင်းမှတစ်ပါး အခြားမည်သည့်ကိစ္စကိုမျှ အလောသုံးဆယ် ရေးကြီးခွင်ကျယ်ပြုလုပ်ဖွယ်ရာ ရှိပါတော့အံ့နည်း. ." ဟု မြတ်စွာဘုရား မိန့်မြွက်တော်မူလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း စက္ကန့်၊ မိနစ်၊ နာရီ၊ နေ့၊ ည၊ ရက်၊ လ၊ နှစ်မခြား သေနိုင်သောသေဘေးကြီးဆိုက်ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ အသင်တို့ အကျွန်ုပ်တို့ ဘာလုပ်ကြပါမည်နည်း။ ဘာအရေးကြီးဆုံးဖြစ်ပါမည်နည်း။

အသင်တို့ အကျွန်ုပ်တို့သည် တရားဓမ္မတည်းဟူသော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကိုသာ ပြုရမည်ဖြစ်သည်။ အကျိုးမရှိ၊ အကျိုးမဲ့သော၊ ယခု ယခု ယခုတွေ ကြားမညှပ်ပါစေနှင့်။ တရားဓမ္မကျင့်ကြံကြိုးကုတ်အားထုတ်ကြသည့် ယခုယခုတွေဖြစ်နေအောင် လုံ့လစိုက်၍ အားထုတ်ကြရန်အရေးကြီးဆုံး ဖြစ်ကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့် တိုက်တွန်းတင်ပြအပ်ပေသည်။

ငြိမ်းချမ်းဦး

တစ်ဘဝနှင့်တစ်သံသရာ

မောင်သက်(ရွှေပြည်သာ)

"သတ္တ ဝိဓ အရိယ ဓန"
သဒ္ဓါနံ သီလဓနံ၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပ ယံဓနံ၊
သုတ ဓနဥ္စ စာဂေါစ၊ ပညာဝေ သတ္တမံ ဓနံ။
ယဿ ဧတေ ဓနာ အတ္ထိ၊ ဣတ္ထိယာ ပုရိသဿဝါ။
အ ဒလိဒ္ဒေါ တိ၊ တံ အာဟု၊ အမောဃံ တဿဇီဝိတံ။

ရတနာမြတ်သုံးပါးနှင့် ကံ ကံ၏အကျိုးတို့ ကို စွဲမြဲစွာယုံကြည်ခြင်း။ ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်း မွန်ခြင်း။ မကောင်းမှုပြုရန် ရှက်ရွံ့ခြင်း။ မကောင်းမှု ပြုရန်ကြောက်လန့်ခြင်း။ စစ်မှန်ကောင်းမွန်သော အကြားအမြင်များစွာရှိခြင်း။ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲလိုသော စိတ်ရှိခြင်း။ လောကီ လောကုတ္တရာအသိပညာ ရှိခြင်း။ ဤ (၇) ပါးသောတရားတို့သည် မိန်းမတွင် လည်းကောင်း၊ ယောကျ်ားတွင်လည်းကောင်း၊ ထို(၇) နှစ်ပါးသောဥစ္စာတရားတို့ ရှိကုန်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သူဆင်းရဲမဟုတ်ချေ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏အသက်ရှင်ခြင်း သည် အချည်းအနှီးမဖြစ်ဟု မြတ်ဗုဒ္ဓက သူတော် ကောင်းဥစ္စာ(၇)ပါးကိုအသိပေး ဟောကြားတော်မူ ခဲ့ပါသည်။

သုပ္ပဗုဒ္ဓလူနူကြီးအား သိကြားမင်းစူးစမ်းပုံ

ဓမ္မပဒ၊ ဗာလဝဂ်၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓ လူနူဝတ္ထုတွင် သိကြားမင်းက သုပ္ပဗုဒ္ဓ လူနူသူတောင်းစားကြီးအား ရတနာမြတ်သုံးပါးအပေါ်တွင် အမှန်တကယ် အပြည့်အဝ ကြည်ညိုယုံကြည်မှုရှိ-မရှိ သိရှိနိုင်ရန် (ဝိမံသိဿမိ) စုံစမ်းအံ့ဟု ရောက်ရှိလာကာ "အချင်း သုပ္ပဗုဒ္ဓ၊ သင်သည်ဆင်းရဲလှပေ၏။ ယခုချက်ချင်း ချမ်းသာကြွယ်ဝအောင် အတိုင်းအဆမရှိသော ဥစ္စာရတနာတို့ပေးမည်။ အနာရောဂါတို့ကို လည်း ပျောက်ကင်းအောင်ကုသပေးမည်၊ "ဗုဒ္ဓေါန ဗုဒ္ဓေါ၊ ဓမ္မောန ဓမ္မော၊ သံဃောန သံဃော" ဘုရား ဟာဘုရားမဟုတ်ဘူး၊ တရားဟာတရားမဟုတ်ဘူး၊ သံဃာဟာသံဃာမဟုတ်ဘူး ဟုဆိုကာ "အလံမေ ဗုဒ္ဓေန၊ အလံမေ ဓမ္မေန၊ အလံမေ သံဃေန" ဘုရား ဟာ ငါ့အတွက်အကျိုးမရှိ၊ တရားဟာငါ့အတွက် အကျိုးမရှိ၊ သံဃာဟာငါ့အတွက်အကျိုးမရှိဟု လူအများအားပြောဆိုပါ" ဟု ဤသို့အလဲအလှယ် စကားဖြင့် တိုက်တွန်း၏။

အသက်နှင့်ဆက်၍ သာသနာတော်ကိုကြည်ညိုသူ

ထိုအခါ သုပ္ပဗုဒ္ဓလူနူသူတောင်းစားကြီးက လာဘ်လာဘနှင့် ဘယဘေးကိုမငဲ့ကွက်ပဲ "ဟယ်. . . သိကြားမင်း မိုက်မဲလေစွတကား၊ အသင် သိကြားမင်းနှင့်ငါစကားမပြောလို၊ ငါ့ရှေ့ကထွက်သွား" ဟု နှင်လွှတ်ကာ အသက်ထက်ဆုံးသာသနာတော် မြတ်ကြီးအား ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သွားခဲ့ပါ၏။

ရွှံ့နွံကြားမှပတ္တမြားတစ်ပွင့်အကြောင်း

မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်အခါကကဲ့သို့ပင် ယခုအချိန် တွင်လည်း ထူးခြားပြောင်မြောက် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ယောက် ထွန်းတောက်ခဲ့ ပါသည်။ ရွှံ့နွံကြားမှ ပတ္တမြားတစ်ပွင့်အကြောင်းကို ဤနေရာ တွင် ဦးညွှတ်ကာ ဂုဏ်ပြု၍ရေးသားဖော်ပြလိုပါသည်။

အမည်က အဘစံ။ နေရပ်က လှည်းကူးမြို့နယ် မရမ်းချောင်း။ အလုပ်အကိုင်နှင့်ရာထူးက သူများပေးတာကျွေးတာစားရသည့် နူနာရောဂါ သည်။ အိမ်နေရာအဆောက်အအုံကတော့ ဗံဒါပင်ကို ဗဟိုပြု၍ သစ်ခက်များပေါ်တွင် ပလတ်စတစ်များ ဖြန့်တင်မိုးကာထားပြီး ပိုင်ဆိုင်မှုက ယားနာထလျှင် မီးကင်ရန်ကျောက်ခဲသုံးလုံးဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော မီးဖိုနှင့် အစာအာဟာရအတွက်ကတော့ ယင်းမီးဖိုထက်က ဒယ်အိုးအတွင်းမှ အလေ့ပေါက် တောမျှစ်ပြုတ်များပင်ဖြစ်ပါသည်။

၂၁ ရာစု ခေတ်သစ်သုပ္ပဗုဒ္ဓအဘစံ

ဤကဲ့သို့ အဖြစ်ဆိုးဘဝဆိုးနှင့် ထိပ်တိုက် တိုးနေရသော အဘစံအား၊ သမီးနှင့်ဇနီးတို့နေသော မိုးလုံလေလုံအိမ်သစ်လှလှလေးမှာ အတူတူသွားနေ ပါလားဟု ပြောလာသောအခါတွင်၊ အဘစံက "အဘဟာ အသက်လည်းကြီးနေပါပြီ၊ ဆင်းရဲလွန်းလို့ တောင်းစားရတဲ့ဘဝကိုလည်း ရောက်နေပါပြီ၊ နူနာရောဂါကိုလည်း မချိမဆန့်ခံစားနေရပါတယ်၊ ဒီထက်ဆိုးတဲ့ ဒုက္ခတွေတော့မရှိနိုင်တော့ပါဘူး၊ ဒီတော့ နှစ်ရှည်ကာလတည်လာကြတဲ့ အဘရင်ထဲ နှလုံးသားထဲမှာ စွဲငြိနေပြီဖြစ်တဲ့ ရတနာမြတ်သုံးပါးအား ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းဆိုတဲ့ သရဏဂုံကို အပျက်မခံတော့ပါဘူး" ဟုဆိုကာ တစ်သံသရာ အတွက် တစ်ဘဝနှင့်အရင်းတည်ကာ ဘဝဆုံးတိုင် နှလုံးသားမှာ ဘုရားတည်၍သွားလေသော (၂၁) ရာစု၏ခေတ်သစ် သုပ္ပဗုဒ္ဓအဘစံပင် ဖြစ်ပါပေတော့သည်။

ရှေးကဆိုး၍ ယခုဆိုး နောင်လည်းဆိုးပါမည်

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ဒေသနာတွင် ရှေးကဆိုး၍ ယခုဆိုးပါသည်။ ယခုဆိုး နောင်လည်းဆိုးပါတော့မည်။ ရှင်ဒေဝဒတ်သည် ရွှဲကုန်သည်ဘဝမှ လက်ရှိ ဘဝတိုင် မကောင်းမှုများပြုလုပ်ခဲ့သောကြောင့် ယခုအချိန်အထိ မကောင်းကျိုးများခံစားရလျက်ရှိနေရပါသည်။

ရှေးကကောင်း၍ ယခုကောင်း နောင်လည်းကောင်းပါတော့မည်

တစ်ခါ ရှေးကဆိုး၍ခုဆိုးပါသည်။ အခုကောင်း နောင်ကောင်း ပါတော့မည်။ သုပ္ပဗုဒ္ဓသည် ရှေးဘဝက ဝစီကံမကောင်းမှုကြောင့် ယခုဘဝတွင် အနူအရွဲသူတောင်းစားဘဝဖြစ်ရပြီး ရတနာသုံးပါး တို့ကို စွဲမြဲနှစ်ခြိုက်စွာ ယုံကြည်လက်ခံသွားသောကြောင့် သောတာပန်အစစ်ဖြစ်ကာ နောင်တွင် ဆင်းရဲနှင့်ငရဲကင်းသည့် ဒုက္ခခပ်သိမ်းကင်းငြိမ်းရာမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်သို့ စံဝင်ရန်သာရှိပါတော့သည်။

နောက်တစ်မျိုးက ရှေးကကောင်း၍ ခုကောင်းပါသည်။ အခုကောင်း နောင်ကောင်းပါ တော့မည်။ သာသနာ့သမိုင်းဝင် သူဌေးကြီးလေးဦး တို့သည် ယခင်ကကောင်းခဲ့၍ ယခုဘဝတွင်လည်း ကောင်းမွန်စွာနေထိုင်ကြရပြီး နောင်ကိုလည်း အစဉ်အမြဲကောင်းသွားပါတော့သည်။

မြတ်သောဗုဒ္ဓဘာသာမှ ဝတ်သောဗုဒ္ဓဘာသာ အဖြစ်မခံနိုင်ကြသူများ

ဤနေရာတွင် မှန်ကန်သော၊ တိကျသော၊ ခိုင်မာသော အဓိပ္ပာယ်တို့ဖြင့် လေးနက်ပြည့်စုံပြည့်ဝသော နက်ရှိုင်း၍ကျယ်ပြန့်သော မြင့်မောက်၍ပြန့်ပြောသော၊ လွန်စွာမှတန်ဖိုးရှိလှစွာသော (ဗုဒ္ဓသာသနာ တော်မြတ်ကြီး) ကို ကိုးကွယ်ဆည်း ကပ်ကြပါကုန်သော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အချို့ (တော်တော်များများ) တို့သည် အကြောင်းအရာကိစ္စ တော်တော်များများတို့၌ မမှန်မကန်၊ မတိမကျ၊ မခိုင်မမာနှင့် လေးနက်သောအဓိပ္ပာယ်ကို မဖော် ဆောင်နိုင်ကြသောကြောင့် အချို့သော ကိုယ့် ဆွေမျိုး၊ မိတ်သင်္ဂဟတို့သည် (မြတ်သောဗုဒ္ဓဘာသာ) မှ (ဝတ်သော ဗုဒ္ဓဘာသာ) ဖြစ်နေရသောကြောင့် ဆန်ဖိုး၊ ဆီဖိုးအထည်ဖိုးနှင့် အိမ်မိုးသွပ်ပါ မကျန် ကျန်းမာရေးကအစ နာရေးမှာအဆုံး လူ့ဘဝရဲ့ အကုန်လုံးသော ကိစ္စ အတော်များများတွင် လူမှုရေး၊ ဘာသာရေး၊ အရေးဟူသမျှ မ, စ ထောက်ပံ့ ကြကုန်သော ကယ်တင်ရှင်၊ ဖန်ဆင်းရှင်ကြီးများထံ ခွင့်ပန်လို့ ဝန်ခံသွားကြလေပြီကို သတိပြုမိကြစေ လိုပါသည်။

သံသရာခရီးလမ်းကြီးကို အောင်မြင်စွာ ဖြတ်သန်းနိုင်ကြရန်

ယဉ်ကျေးလိမ္မာရွှေမြန်မာများတို့သည် အစဉ်အလာကိုထိန်း၊ ရိုးရာ ကို မတိမ်းကြစေဘဲ လူမျိုးအချင်းချင်းလည်း မစိမ်းကားသင့်လှပေ။ ရှည်လျား လှစွာသော သံသရာခရီးလမ်းကြီးကို အောင်မြင်စွာဖြတ်သန်းနိုင်ကြဖို့ရန် အတွက် ယခုတစ်ဘဝကို အရင်းတည်၍ အပြုံးချင်းဆိုင်၊ လက်ချင်းကိုင်ကာ၊

တစ်သံသရာအတွက် တစ်ဘဝကို တည့်မတ်စွာလျှောက်တတ်ဖို့ လိုအပ်လှပါသည်။

လိုလေသေးမရှိ ပြည့်စုံကောင်းမွန်သောဘာသာတရား

အချို့သော သူများက ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ ဆင်းရဲတယ်။ အောင်မြင်မှုမရှိကြဘူး၊ မပြည့်စုံနိုင်ဘူးဟု ထင်မြင်ယူဆနေကြပါ၏။ တကယ်တော့ ယခုပစ္စက္ခအချိန်အတွက်လည်း ကျန်းမာဖို့၊ ချမ်းသာဖို့၊ အောင်မြင်ဖို့ အသက်ရှည်ဖို့၊ ညီညွတ်ဖို့၊ ခိုင်ခန့်ဖို့အတွက် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာက လိုလေသေးမရှိအောင် ဟောကြားလမ်းပြပေးခဲ့ပါပြီ။

အိတ်သွန်ဖာမှောက် သွန်သင်ပြသဆုံးမခဲ့ပါပြီ

သားသမီးကျင့်ဝတ်၊ မိဘကျင့်ဝတ်၊ တပည့်ကျင့်ဝတ်၊ ဆရာကျင့်ဝတ်၊ နောက်လိုက်ငယ်သားတို့ကျင့်ဝတ်၊ အကြီးအကဲတို့ ကျင့်ဝတ်၊ အလုပ်သမားကျင့်ဝတ်၊ အလုပ်ရှင်ကျင့်ဝတ်နှင့် ငွေရှာနည်း၊ ငွေစုနည်း၊ သုံးစွဲနည်း၊ လှူဒါန်းနည်းများအပါအဝင်၊ ကုသိုလ်-အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပြုကျင့်၍ ပြန်လည်အကျိုးရရှိခံစားနိုင်ပုံ။ လူတစ်ဦး၏ ဘဝဖြစ်တည်မှု၊ ပဋိသန္ဓေအကြောင်း ရုပ်စစ်စစ်နာမ်စစ်စစ်တို့၏ သဘော၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ပါး ချုပ်ငြိမ်းကြောင်း အကျင့်၊ မဂ်ဆိုက်၊ ဖိုလ်ဝင်၊ နိဗ္ဗာန်မြင်နိုင်စရာအကြောင်းများကိုပါ ဆရာစားမချန်ဘဲ အိတ်သွန်ဖာမှောက် သွန်သင်ပြသ ဆုံးမခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို မေးခွန်းထုတ်၍ အဖြေရှာကြည့်ပါ

မိမိတို့အနေဖြင့် မည်မျှလိုက်နာကျင့်ဆောင်ပြီးပြီနည်း၊ မည်သည့်အချိန်ထိကျင့်ဆောင်ကြမည်နည်း။ မည်မျှခိုင်မာစွာ ယုံကြည်လက်ခံထားပြီးပြီနည်းဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အားမနာတမ်း ဦးစွာမေးခွန်းထုတ်၍ အဖြေရှာသင့်ပါသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓကတော့ (စတုသစ္စ ဝိနိ မုတ္တော ဓမ္မော နာမနတ္ထိ) သစ္စာလေးပါးမှ လွတ်သောတရားမည်သည်မရှိဟူ၍ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း (၂၅၀၀)ကျော်က ဟောကြားခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကယ်တင်နိုင်အောင်

ဆရာတော်ဦးသုမင်္ဂလက 'တို့ဘုရားသာသနာမှာ သည်းခံခြင်းနဲ့ ခြိုးခြံခြင်းသာ ဂုဏ်ယူစရာပါ၊ အဆောင်အယောင် ပကာသနကို အထင်ကြီးစရာမလိုဘူး။ သူတစ်ပါးကယ်ဖို့ ယူဖို့ စောင့်နေတာနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ကယ်တင်နိုင်အောင် ကြိုးစားရမယ်' ဟု မိန့်ဟောထားပါသည်။

စာရေးသူအပါအဝင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အားလုံးတို့သည် 'ဗုဒ္ဓေါမေ သရဏံ အညံ နတ္ထိ၊ ဓမ္မော မေ သရဏံ အညံ နတ္ထိ။ သံဃောမေသရဏံ အညံ နတ္ထိ' ဟု ဆိုကောင်းရုံ၊ လူကြားကောင်းရုံ၊ အဆင်ပြေနေတုန်းသာ ရွတ်ဆိုရန်မဟုတ်ဘဲ၊ ရင်ထဲနှလုံးသားထဲမှ သိမြင်လက်ခံပြီး၊ အစဉ်ထာဝရစွဲမြဲယုံကြည်ထားဖို့ရန် အဓိကဖြစ်ပါသည်။

ဒေသနာတော်၌ပါရှိသော မဏ္ဍကုဏ္ဍလီအမျိုးသားသည် သေခါနီးဆဲဆဲအချိန်တွင် ဘုရားရှင်ဆွမ်းခံလာသည်ကို အာရုံဖြင့်ဖူးမြင်ခဲ့ရပြီး ဘုရားရှင်၏ ကြည်ညိုသပ္ပါယ်လှသော ဂုဏ်ကိုအာရုံပြုပြီး ဘုရားရှင်အား ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ကြည်ညိုစိတ်နဲ့သေလွန်သောအခါ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော ရွှေဗိမာန်ကြီးနှင့် နတ်သမီးတစ်ထောင် ခြံရံသော နတ်သားတစ်ပါးသွားဖြစ်၏။ ဘယ်ကုသိုလ်ကောင်းမှုကြောင့် ယခုလိုဖြစ်ရသလဲဟု ဆင်ခြင်သောအခါ သေခါနီးဆဲဆဲတွင် ဘုရားရှင်အား ရိုသေလေးစား ဆည်းကပ်ကြည်ညိုခဲ့သော ကောင်းမှုကိုပြန်လည်သိမြင်ရ၏။

တစ်ဘဝနှင့် တစ်သံသရာအလဲ မမှားကြရအောင်

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဆင်းရဲချမ်းသာမိတ်ဆွေအပေါင်းများသည် ဆင်းရဲလို့လည်း စိတ်မပျက်၊ ချမ်းသာလို့လည်းမာန်မတက်ဘဲ အရှင်ဇဝန(မေတ္တာရှင်)ဆရာတော်ဟောသလို 'ဘဝဆိုတာ ကိုယ်က အရှုံးပေးမှ ရှုံးတာပါ' ဆိုသည်ကို အသိအမှတ်ပြုပြီး တစ်ဘဝနှင့် တစ်သံသရာအလဲမမှားမိစေကြောင်း မေတ္တာလောင်းလိုက်ရပါသည်။

*** အားထားကြပါ ***

ရတနာမြတ်သုံးပါး၊ အားထားကြများသူငါ
ဘေးရန်ကွာ၊ ချမ်းသာအပေါင်း
ကောင်းကြောင်းဝေဖြာ။
မြတ်ဗုဒ္ဓသာသနာ၊ ရောင်ဝါကွဲထိန်လင်း
တို့ခေတ်မှာ စည်ပင်သာလို့
သီလ, သမာ, ပညာဖြိုးအောင်
ကြိုးဆောင်ကြမင်း။
(ဦးနန္ဒ၊ ဝိဇ္ဇာဂုဏ်ထူး၊ ဒီဂျေ)
ဆင်းရဲချမ်းသာသတ္တဝါအပေါင်း
ကောင်းကျိုးလိုရာ ဆန္ဒပြည့်ဝပါစေ။

မောင်သက်(ရွှေပြည်သာ)

Gansu to issue stamp on Tibetan world-famous monastery

ကမ္ဘာ့အကျော်ကြားဆုံး တိဗက်ရှေးဟောင်းဘုရားကျောင်းကြီးပုံ တရုတ်ဂန်ဆုပြည်နယ်မှ စာပို့တံဆိပ်ခေါင်းများ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း

Gansu, China, Xinhuanet, July 20,2009

တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ တိဗက်ဒေသဂန်ဆုပြည်နယ်ရှိ လက်ဘရန်ရှေးဟောင်းဗုဒ္ဓဘုရားကျောင်းတော်ကြီးပုံဖြင့် အထူးစာပို့တံဆိပ်ခေါင်းများကို ဩဂုတ်လ ၂ရက်နေ့မှစ၍ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိလိုက်ပြီဟု ဆင်ဟွာအင်တာနက်သတင်းတွင် ဖော်ပြသည်။

တိဗက်ဒေသရှိ ဂျဲလာ့ဂ်ဗုဒ္ဓဘာသာဂိုဏ်းမှ ထင်ရှားကျော်ကြားသောရှေးဟောင်းဗုဒ္ဓဘုရားကျောင်းတော်ကြီးခြောက်ခုအနက်မှ ယခုတံဆိပ်ခေါင်းအဖြစ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေလိုက်သော လက်ဘရန်ဘုရားကျောင်းကြီးမှာ တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်သည်။

၎င်းအထူးစာပို့တံဆိပ်ခေါင်းနှစ်မျိုးကို ပြည်နယ်စာပို့တိုက်ဌာနမှ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေရာတွင် ယန်ငွေ ၂ ဒသမ ၄ (အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၀ ဒသမ ၃၅) တန်ဖိုးရှိပြီး၊ တရုတ်ပြည်မှ တံဆိပ်ခေါင်းဒီဇိုင်းပညာရှင်- ရှင်ဝေဂျီအနုပညာမြောက် ဖန်တီးရေးဆွဲသည်ဟုဆိုသည်။

ယင်းတံဆိပ်ခေါင်းများထုတ်ဝေဖြန့်ချိမှု အခမ်းအနားကို ဩဂုတ် ၂ ရက်နေ့က ဂုံတန်ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကြီးကိန်းဝပ်ရာ မဟာသုတ္တန်ခန်းမဆောင်ကြီး၌ ကျင်းပကြသည်။ ၎င်းခန်းမဆောင်ကြီးမှာ တရုတ်တိဗက်နယ်တစ်ဝန်း ဗုဒ္ဓဘာသာရေးအခမ်းအနားကြီးများ ဆင်ယင်ကျင်းပကြသော အထင်ရှားဆုံးခန်းမကြီးဖြစ်ပြီး၊ ထိုခန်းမကြီးအတွင်း ထိုနေ့ကခင်းကျင်းပြသထားသော တံဆိပ်ခေါင်းများပြပွဲကြီးမှာ၊ ခရီးသွားလုပ်ငန်းများ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးစေရန်အတွက် အထူးတံဆိပ်ခေါင်းအသစ်ထုတ်ဝေခြင်းနှင့်အတူ ကျင်းပခြင်းဖြစ်သည်။

၎င်းအထူးတံဆိပ်ခေါင်းတွင် ဖော်ပြထားသောဘုရားကျောင်းတော်ကြီးမှာ တိဗက်ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ရဒေသ ဂန်ဆုမြို့၏အနောက်မြောက်အရပ်၌ တည်ရှိသော ဆီဟေးဒေသတွင်ရှိပြီး၊ ၁၇၀၉ ခုနှစ်က တည်ဆောက်ခဲ့သည့် အနုပညာလက်ရာမြောက်၊ ရှေးဟောင်းဘုရားကျောင်းကြီးဖြစ်သည်။ ထိုဘုရားကျောင်းတော်ကြီးတွင် ဖွင့်လှစ်ထားသော ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီးမှာလည်း ရဟန်းသံဃာတော်ဦးရေအများအပြား သီတင်းသုံးတော်မူ၍ ပညာသင်ကြားနေသော ဗုဒ္ဓစာပေထွန်းကားသည့် ကျောင်းတော်ကြီးဖြစ်သည်ဟု ဖော်ပြပါ ဆင်ဟွာနက်သတင်းက ဆိုလေသည်။

နောက်ကျောဖုံးမှ

ကိုယ်ကိုယ်တိုင် လှည့်စားခြင်းကို သင်ကိုယ်တိုင်က စူးစမ်းလေ့လာ၍ တွေ့ရှိသည်ဆိုလျှင် သင်၏အတွေးအခေါ် အယူအဆများနှင့် ခံစားချက်များကို သတိကပ်လျက် သိနားလည်နေမည်ဖြစ်သည်။

If we deceive anybody, including ourselves, we cannot make real progress in meditation. It is a big hindrance,

ကိုယ်ကိုယ်တိုင် အပါအဝင် လူသားတို့အပေါ်မှာ ကျွန်ုပ်တို့ လိမ်ညာလှည့်စားနေကြမည်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်အားထုတ်လိုကြသည့် ဝိပဿနာ ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းမှုအလုပ်ကို အမှန်အကန် တိုးတက်ဖြစ်ပွားနေအောင် ကျွန်ုပ်တို့ပြုလုပ်ဖော်ဆောင်နိုင်ကြမည် မဟုတ်ပေ။ ထိုကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော လိမ်ညာလှည့်စားမှုသည် ဝိပဿနာ ဘာဝနာလုပ်ငန်းအတွက် ကြီးစွာသောအဖျက်အမှောင့်အကြောင်းတရားကြီးဖြစ်လေသည်။

So when you really pay attention to your mind, and see how the mind works, what it is thinking and feeling, if we see "I am greedy," just see it, Don't try to justify it, just see the plain truth. "I am greedy".

ထို့ကြောင့် သင်၏စိတ်ကိုသင်ကိုယ်တိုင်သတိကပ်လျက် အမှန်အတိုင်းမြင်နေအောင် ရှုကြည့်နေရမည်ဖြစ်ပြီး အစဉ်တစိုက်ဖြစ်ပေါ်နေသော သင်၏စိတ်ကလေး မည်သို့မည်ပုံ ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲ ပြေးလွှားလွင့်ပါးနေသည်တို့ကို စောင့်ကြည့်နေရမည်ဖြစ်သည်။

ထိုအခါတွင် တွေးတောကြံစည်နေသောစိတ်နှင့် ထိတွေ့ခံစားနေသော စိတ်ဖြစ်စဉ်ဆိုသည်များမှာ မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်နေသော စိတ်ကိုခေါ်ဆိုရမည်မှန်း နားလည်လာနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ သင်၏ စိတ်က 'ကျုပ်ဟာ လောဘသားဖြစ်တယ်' ဟု ထုတ်ဖော်လာသည့်တိုင်အောင် ထိုစိတ်ကလေးကို မှန်ကန်ကောင်းမွန်အောင် ပြုပြင်ပေးဖို့ရာ သင်မကြိုးစားပါနှင့် သင်လုပ်ဆောင်နေရမည့် အလုပ်သည် ဖြစ်ပျက်ပြေးလွှားနေသော စိတ်ဖြစ်စဉ်တရား၏ မှန်ကန်မှုသစ္စာတရားကိုသာ စောင့်ကြည့်နေရန်ဖြစ်သည်။ သင်၏စိတ်ကတော့ 'ကျုပ်ဟာ လောဘသားဖြစ်တယ်' ဟု ဖော်ပြပေးနေမည်သာဖြစ်သည်။

If you are angry, look at your mind and see 'I am angry" Don't try to justify it. Just observe the truth.

အကယ်၍သင်စိတ်ဆိုး၍ ဒေါသအမျက်ထွက်နေမည်ဆိုပါလျှင် သင်၏ စိတ်ကလေးဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲနေမှုတွေကို မြင်နေအောင် ရှုကြည့်နေရမည်ဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ ကြည့်နေလျှင် သင်၏စိတ်ကလေးက 'ကျုပ်ဟာ စိတ်ဆိုးလွန်းလို့ ဒေါသအမျက်ထွက်နေတာပါ' လို့ ဖော်ပြလာပါလိမ့်မည်။ အဲဒီစိတ်မိုက်စိတ်ရိုင်းကလေးကို ပြန်ပြီးမှန်ကန်တည့်မတ်လာအောင် လုပ်ပေးဖို့တော့ မကြိုးစားပါနှင့် မှန်ကန်ခြင်းဆိုသည့် သစ္စာတရားဖြစ်ပေါ်လာမှုကို မြင်အောင်သာ ကြည့်ရှုလေ့လာနေရန်လိုပေသည်။

Then you can make real progress in your meditation practice and that leads to liberation.

ထိုကဲ့သို့ ဖြစ်တည်လာပြီဆိုလျှင် သင်ကြိုးစားပွားများအားထုတ်နေသော ဝိပဿနာ ဘာဝနာဓမ္မအလုပ်သည် တကယ်တမ်း တိုးတက်မှုများ ရရှိအောင် သင်ဖော်ဆောင်နိုင်တော့မည်ဖြစ်သည့်အပြင် ထိုအမှန်တကယ်တိုးတက်လာမှုက သံသရာမှ လွတ်မြောက်အောင် ရှေ့ဆောင်ဖော်ကျူးသွားမည်ဖြစ်သည်။

To overcome anything first we must see it. We must pay full attention.

အရာရာကို ဖြတ်သန်းကျော်လွှားနိုင်ရန်အတွက် ကျုပ်တို့အဖို့ ပထမဆုံးလုပ်ဆောင်ကြဖို့က သစ္စာဓမ္မကိုမြင်အောင် ရှုကြည့်နေကြရမှာဖြစ်သည်။ ထိုကဲ့သို့ ရှုကြည့်နိုင်ရန်အတွက်လည်း ကျုပ်တို့ သတိကို အပြည့်အဝ အမြဲတမ်းကပ်ထားရမည်ဖြစ်သည်။

Attention itself is purifying. This is very powerful you know.

သတိတရားကိုယ်၌က သန့်စင်ကြည်လင်ပြီးသားဖြစ်သည်။ ယင်းသတိတရားဆိုသည်မှာ လွန်စွာကြီးမားသော တန်ခိုးစွမ်းအားကြီးလည်းဖြစ်သည်။ ဤသို့ဖြစ်သည်ကို သင်ကိုယ်တိုင်သိနေရမည်ဖြစ်သည်။

I have no friends. I make my mind my friend.

ကျုပ်မှာ အပေါင်းအသင်းဆိုတာလည်းမရှိဘူး၊ ကျုပ်ရဲ့စိတ်ကို ကျုပ်ရဲ့သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းဖြစ်အောင် ကျုပ်လုပ်နေရတယ်။

See how beautiful and how true it is. If your mind is not your friend, then I don't think you can have any friends. If you are your own enemy, how can you make friends with anybody else.

စိတ်ဟာ အဘယ်မျှလောက်လှပပြီး အဘယ်မျှလောက် အမြဲမှန်ကန်နေသည့် သစ္စာတရားဖြစ်လိုက်ပါသနည်း။ အကယ်၍ သင့်စိတ်သည် သင်၏ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းမဖြစ်နိုင်ဘူးဟုဆိုပါလျှင် သင့်တွင် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းဟူ၍ တစ်ယောက်တစ်လေမျှပင် ရှိမည်ဟု ကျွန်ုပ်မထင်ပေ။ ထို့ထက် သင်ကိုယ်တိုင် ကိုယ်က သင်၏ ရန်သူဖြစ်နေခဲ့မည်ဆိုပါလျှင် လူတကာတို့နှင့် မည်ကဲ့သို့များ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းဖွဲ့နိုင်ပါမည်နည်း။

How can you make your mind your real friend ?. By practicing mindfulness. By really watching your mind, by really paying attention to what you are thinking.feeling, at any moment, throughout the day.

You will see the truth about your mind, and only when you see the truth, gradually it will become purer, and it will become your friend.

သင်၏စိတ်ကို သင်၏ တကယ်တမ်းစစ်မှန်သည့် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းဖြစ်လာနိုင်အောင် သင်မည်သို့ ဖော်ဆောင်နိုင်ပါမည်နည်း၊ သတိပဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်ဓမ္မတည်းဟူသော အမြဲသတိကပ်လျက် ပွားများအားထုတ်ရသည့် ကျင့်စဉ်တရားများကို ပွားများအားထုတ်ခြင်းဖြင့် ပြုလုပ်နိုင်ပါမည်လား၊ သင်၏စိတ်ကို သင်အမြဲမပြတ် သတိကပ်လျက် တကယ်တမ်း စောင့်ကြည့်နေနိုင်ပါမည်လား။ သတိကပ်လျက် အသင့်ဖြစ်နေသော သင်၏ စိတ်ဖြစ်စဉ်တွေထဲမှ သင်တွေးတောကြံဆနေမှုများ အရုံများနှင့် ထိတွေ့ရာမှ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ခံစားမှုများကို နေ့တစ်ဝှမ်းအချိန်နှင့်အမျှ ဖြစ်ပျက်နေသည့် စိတ်လှုပ်ရှားမှုတိုင်းကို သင်စောင့်ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သင်၏စိတ်ဖြစ်စဉ်တရားများထဲမှ တကယ်စစ်မှန်သည့် သစ္စာတရားကို သင်တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်သည်။

သင်၏စိတ်တွင်ဖြစ်တည်လာသော သစ္စာတရားကို သင်ကိုယ်တိုင်တွေ့မြင်လာသည်နှင့် တပြိုင်နက်၊ တကယ်တမ်းစစ်မှန်သည့် သစ္စာတရားသက်သက်ကို တဖြည်းဖြည်းချင်း သင်ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ပိုင် သိမြင်လာပြီးသည့်နောက် ယင်းသစ္စာတရားသည်သာလျှင် သင့်မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းဖြစ်သည်ကို နားလည်လာမည်ဖြစ်သည်။

I have no enemy I make carelessness may enemy.

ကျုပ်မှာ ရန်သူဟူ၍ စိုးစဉ်းမျှမရှိ၊ ကျုပ်ရဲ့ရန်သူကိုလည်း ဂရုမစိုက်မနေရအောင် လုပ်ဆောင်ပေးခဲ့တယ် . . . ။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်)

ဓမ္မဝီရ-သန္တာ

အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာပြုတက္ကသိုလ်

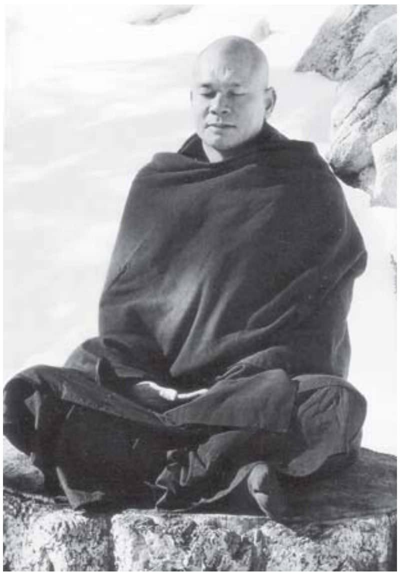

yecsi o rsm; o

ဗုဒ္ဓေါရသ- အရှင်ဣန္ဒာစရိယ
(ဗောဓိရိပ်ငြိမ်တောရ၊ မှော်ဘီ)

ပန်ချင်သူများဟုဆိုရာတွင် ကုသိုလ်ကောင်းမှုအကြောင်းပြုပြီး တောင်းဆု ပန်ဆင်သူ ဗုဒ္ဓ ဗုဒ္ဓသာဝကအစထား၍ တောင်းဆုပန်ဆင်လိုသူ အရိယာတို့၏ အစသောတာပန်ဘဝ မဂ်ဖိုလ်ပန်းကို ယခုရ ယခုပန်ဆင်လိုသူများကို ရည်ညွှန်းပါတယ်။

အချို့ကြတော့ ကောင်းမှုကိုအကြောင်းပြုပြီး တောင်းဆုပန်တဲ့အခါ မကောင်းရာရည်ညွှန်းကြတယ်။ လောဘသံတွေပါလာတယ်၊ ဒေါသသံတွေ ပါလာတယ်၊ မောဟသံတွေ ပါလာတယ်။ ဒါတွေကတော့ အမှန်တရားမှ ဉာဏ်မကစားနိုင်သူများဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

လူလောကသမိုင်းမှာ မိန်းကလေးတိုင်းလိုလို ပန်းကြိုက်တတ်ကြတယ်။ ပန်းကြိုက်ကြသလို ပန်းပန်ချင်ကြတယ်။ ပန်းတွေ့လျှင် စိတ်ဘဝင်ကျတတ်ကြတယ်။

ဘာပြုလို့ ပန်းကြိုက်သလဲ။
ဘာပြုလို့ ပန်းပန်ချင်ကြသလဲ။
ပန်းပန်တော့ ဘာဖြစ်မှာလည်း။
မေးကြည့်တော့ အဖြေရှိမှာပေါ့။

လှချင်လို့ ပန်းပန်တယ်ဆိုလျှင် ပန်းပန်သူတိုင်းရော လှပါသလား။ ပန်းပန်တိုင်းလှနေပါက ဘယ်မှာအကျည်းတန် ရှိအုံးမှာလဲ။ ပန်းပန်လို့လှတယ်ဆိုတာ လူနှင့်ပန်း အခွင့်လမ်းသာအုံးမှာပါ။

ပန်းကလည်း အရောင်ကောင်း အသွင်လှ၊ အနံ့ကမွှေး၊ အသွေးက ကောင်းရသေးတယ်။ ပန်ဆင်သူကလည်း စိတ်ကောင်း ရုပ်လှသဘာဝကျရသေးတယ်။ ဆံပင်က ကောင်းအုံးမှ၊ ကတုံးပန်းပန် ဘယ်ဟန်လိမ့်မလဲ၊ ဆံပင်စုပ်ဖွား ပန်းပန်ထားတော့ စဉ်းစားကြည့်ပေါ့။ အညစ်အကြေးလည်း သန့်ရှင်းထားရသေးတယ်။ သို့မဟုတ်ကား အသုဘကို ပန်ဆင်သလို ပန်းပင်ပါအသုဘဖြစ်သွားရတယ်။

"ပန်ချင်သူသို့"

- စံပယ်တဲ့ လေးရုံ
- မလေးငယ် မပန်ထိုက်လို့
  ပန်းပြတ်ခိုက်ကြုံ။ ။
- အပွင့်ရယ်ကုန်
  တစ်ငုံတော့ ကျန်ပါသေး။ ။
- ပန်ချင်သူ နွဲ့နွဲ့နှောင်းငယ်တို့
  ကေသာကို ပျော့ပျော့ပြောင်းအောင်
  ခေါင်းဖြီးခဲ့လေး။ ။
- စံပယ်တဲ့လေးရုံ
  တစ်ရုံကျန်ပါသေး။ ။
- ပန်ချင်သူ ပျို့မောင်ကြီး
  ခေါင်းဖြီးလို့လေး။ ။

ဒီစာသားလေးက ဒီဘဒ္ဒကမ္ဘာမှာ ဘုရားငါးဆူပွင့်မည်ဖြစ်ရာ ကကုသန်ဘုရား၊ ကောဏဂုံဘုရား၊ ကဿပဘုရား၊ ဂေါတမဘုရားရယ်လို့ ဘုရားလေးဆူပွင့်တော်မူပြီးကြပါပြီ။ နောက်ဆုံးပွင့်မည့် အရိမေတ္တေယျဘုရား တစ်ဆူသာ ကျန်ပါတော့တယ်။

ထိုအရိမေတ္တေယျဘုရားကို ဖူးမျှော်၍ ကျွတ်တန်းဝင်လိုသူတွေ အရိယာဖြစ်လိုသူတွေဟာ "ပန်းပန်ချင်တဲ့သူမလို ဦးခေါင်းဆံပင် သန့်ရှင်းဆေးကြောပြီး ခေါင်းဖြီးသန့်စင်ထားရသလို" မိမိ၏ စိတ်မှာရှိနေတဲ့ ကိလေသာ အညစ်အကြေးတွေကို သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ဝိပဿနာရေစင်တွေနဲ့ ဆေးကြောပြီး သန့်ရှင်းအောင်လုပ်ထားရမယ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်။

အရိမေတ္တေယျဘုရားအလောင်းသည် ပါရမီပြည့်မှီအောင် ဖြည့်ကျင့်နေပါတယ်။ ပွင့်ရန်နီးကပ်လျက်ရှိနေပါတယ်။

ဒီစာသားလေးတွေက အရိမေတ္တေယျဘုရားနှင့် ဆက်စပ်နေပါတယ်။ နောက် ဘုရားမျှော်သူတွေအတွက် လိုအပ်ချက်ဖြစ်ပါတယ်။ အကောင်းဆုံးကတော့ ဒီယခုဘုရားသာသနာတော်မှာ အရိယာဖြစ်အောင် ကြိုးစားသင့်ပါတယ်။

ယခုစာရေးသူဆိုလိုချင်တာက မိမိတို့ပန်ဆင်လိုသည့် ဆုများ မျှော်လင့်ချက်များနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းကြောင့်

ပန်ချင်သူနွဲ့နွဲ့နှောင်းငယ်တို့
ကေသာကို ပျော့ပျော့ပြောင်းအောင်
ခေါင်းဖြီးခဲ့လေး ဖြစ်ပါတယ်။

မိမိတို့ ရောက်လို တောင်းလို ဆုပန်လိုသည်များကို ပန်ဆင်လိုသူများသည် ကိုယ်ကျင့်သီလကောင်းရတယ်၊ စိတ်အညစ်အကြေး ကင်းဝေးရတယ်၊ ဉာဏ်ပညာရှိရတယ်။ သို့မှသာ ပန်ဆင်တဲ့ဆုလာဘ်ပြည့်စုံကြမည်ဖြစ်သည်။

ဣဇ္ဈတိ ဘိက္ခဝေ သီလဝတော စေတော
ပဏိဓိ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ။

ကိုယ်ကျင့်သီလ ဖြူစင်သူဟာ အလိုရှိတိုင်း တောင်းတပန်ဆင်တိုင်း ပြီးပြည့်စုံနိုင်တယ်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ကိုယ်ကျင့်သီလနဲ့ယှဉ်သော စိတ်စေတနာ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် ပြီးပြည့်စုံရပါတယ်။ ကိုယ်ကျင့်သီလ ဗလာနတ္ထိဖြင့် တောင်းသည့်ဆုက နိဗ္ဗာန်အထိဆိုလျှင် ပြည့်ပါမည်လား။

ပုထုဇဉ်အဖို့ကတော့ မရဘဲတောင်းနေကြတာများတယ်။
မတောင်းဘဲရနေတာကို သတိမပြုမိကြဘူး။
မရပဲ တောင်းနေတာက နိဗ္ဗာန်။
မတောင်းပဲရနေတာက ဒုက္ခ။
မရမက တောင်းနေတာက သမုဒယ။

"တောင်းဆုပန်"

ကုသလံ ကမ္မံ ကတွာ ဧကသ္မိံ ဌာနေ
ပတ္ထနံ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ။

ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုပြီးလျှင် တစ်ခုသောနေရာ တစ်ခုသောဆုကို တောင်းဆုပြုရန် သင့်လျော်တယ်ဟု အဋ္ဌကထာဆရာက ဆိုပါတယ်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်အများစုသည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုပြီးတိုင်း တောင်းဆုပန်ဆင်ကြတယ်။

ကောင်းဆုပန်ရာ၌ ဘဝကောင်းစားရေးအတွက် တောင်းပါက ကြိုက်ကောင်းဖြစ်၍ လူမိုက်တောင်းသာဖြစ်ချေရာ၏။

ကံအကြောင်းခံ လူနတ်ဘဝ ဒုက္ခသာ
ဈာန်အကြောင်းခံ ပြဟ္မာဘဝ ရှည်ဒုက္ခသာ
ဉာဏ်အကြောင်းခံ လူနတ်ပြဟ္မာဘဝ
ကျွတ်လွတ်မှုကိုသာ ရွေးရှုလျက်သာ။

ကံဆု၊ ဈာန်ဆုတွေကို ဉာဏ်တစ်ခု ဦးစီးမှုဖြင့် သမုဒယကင်း ဒုက္ခလွတ်ကင်းမှုကို ရွေးရှုနေပါတယ်။

ဉာဏ်ပညာဖြင့် တောင်းတဲ့ဆုကတော့ ဘဝလွတ်မြောက်ပြီး သန္တိသုခ ရောက်လေရာ၏။

ကံကောင်းလျှင် ဉာဏ်ဆောင်းဖို့လိုပါတယ်။
ဈာန်ကောင်းလျှင် ဉာဏ်ပေါင်းဖို့လိုပါတယ်။
ဒုက္ခမှလွတ်မြောက်ဖို့သာဖြစ်တယ်။
ဉာဏ်အလုပ်ဟာ ဇာတ်မရှုတ်တတ်ဘူး။
ဇာတ်အရှုပ် ဉာဏ်နဲ့ဖြုတ်မှ
အမှတ်လောကုတ္တရာဖြစ်တယ်။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်)

နောက်ကျောဖုံးမှ

လက်နက်ကိုင်များနှင့် အဓမ္မဆွဲခေါ်ကြသဖြင့်

ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သူအကြီးအကဲ နိလာမိသည်၊ ယင်းဆင်သားပေါက်ကလေးနှစ်ကောင်ကို ကန္ဒီမြို့သို့ ပို့လိုက်ရာတွင် လက်နက်ကိုင်ရဲများနှင့် စစ်တပ်မှ အရာရှိများပါဝင်သောအစောင့်အရှောက် (၅၀) တို့က အတင်းအဓမ္မဆွဲခေါ်ကြစဉ်၊ မိခင်ဆင်မကြီးနှင့် သားငယ်ဆင်သားပေါက်နှစ်ကောင်တို့က ခုခံဆန့်ကျင်ကြ၍၊ အဆိုပါအစောင့်အရှောက်များက ရိုက်နှက်ညှင်းပန်းခြင်းပြုကြသဖြင့် မိခင်ဆင်မကြီးမှာ ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာရရှိသွားသည်ဆိုသည်။

ဆင်ငယ် ၅၀ ကန္ဒီမြို့သို့ပို့လိုက်ရာမှ

ဖော်ပြပါ ဆင်သားပေါက်ကလေးနှစ်ကောင်တို့နှင့်အတူ အစွယ်ထွက်ပြုစအရွယ် သားပေါက်ဆင်ငယ် ၅၀ တို့လည်း ကန္ဒီမြို့သို့ ပို့ပေးရာ၌ ပါရှိသည်ဆို၏။ ယင်းဆင်သားပေါက်ကလေးများတွင် အသက် ၃ နှစ်သားအရွယ် ဆင်ငယ် ကလေးများပါရှိကြပြီး၊ အားလုံးလိုလို မိခင်နို့အပေါ် မှီခိုနေကြသော အရွယ် ကလေးများဖြစ်ကြသည်ဆို၏။

သားကွဲမိခင်ဆင်မကြီးအန္တရာယ်

ဒဏ်ရာအနာတရဖြစ်နေသော ဖော်ပြပါဆင်မကြီးမှာ သားကွဲမိခင်များတွင် ကြုံတွေ့ရသော မိခင်နို့ရည်လိုက်ခြင်းဒဏ်နှင့် သားသမီးတို့အပေါ်ကြီးစွာသောသံယောဇဉ်အပူမီးတောက်လောင်မှုကြောင့်၊ ၎င်းအား ထားရှိရာ ဆင်ထိန်းဂေဟာ၌ တွေ့မြင်သမျှ အားလုံးတို့ကို အန္တရာယ်ပြုနေသည်ဟု ယင်းဂေဟာမှ တာဝန်ရှိသူများက ပြောကြားကြ၏။

ယင်းဆင်ကလေးများကို ကန္ဒီမြို့သို့ ပို့ဆောင်လိုက်မှုနှင့်စပ်၍၊ မာလ်ဝါသူဂိုဏ်းချုပ်ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် အက်စ်ဂီရိဘုရားကျောင်းဘုန်းတော်ကြီးတို့က ပူးတွဲကြေညာချက်တစ်ရပ်ထုတ်ပြန်၍ ဤကဲ့သို့လူမဆန်စွာ ရက်စက်သော အပြုအမူများသုံးစွဲ၍ ဆင်ကလေးများအားပို့ဆောင်ထားခြင်းအပေါ် ပြစ်တင်ရှုတ်ချလိုက်ကြပြီး၊ ၎င်းဆင်ကလေးများအား သက်ဆိုင်ရာဘုရားကျောင်းများသို့ ပြန်လည်ပို့ပေးရန် တောင်းဆိုလိုက်ကြသည်။

အစိုးရကက်ဘိနက်အထိတင်ရသောပြဿနာ

ယခုလစောစောပိုင်းက ကျင်းပခဲ့သော အစိုးရဝန်ကြီးအဖွဲ့ အစည်းအဝေးတွင် အားကစားနှင့်ပြန်လည်ထူထောင်ရေးဝန်ကြီးဌာနဝန်ကြီး ဂါမဏိလောကု၏မေတ္တာရပ်ခံချက်ကို စဉ်းစားဆွေးနွေးကြပြီး၊ ယင်းဆင်သားပေါက်ကလေးနှစ်ကောင်တို့ကို သီရိလင်္ကာအမျိုးသားတိရစ္ဆာန်ဉယျာဉ်သို့ ပို့ဆောင်ပေးရန် သဘောတူဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်ဆို၏။

အလှူရှင်များက ရန်ပုံငွေမထည့်ကြတော့

၎င်းဆင်သားပေါက်ကလေးများကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ အလှူရှင်ပြည်သူများအားလုံးလိုလိုတို့က ဒေါသမီးအရှိန်အဟုန်ပြင်းပြင်းဖြင့် သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များအား ထိုးနှက်ရှုတ်ချကြပြီး၊ နောက်နောင်တွင် ယင်းတိရစ္ဆာန်ဉယျာဉ်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေးရန်ပုံငွေသို့ ထည့်ဝင်နေကြအလှူငွေများကို ပေးခြင်းမှ ရပ်ဆိုင်းပစ်မည်ဆိုလေသည်။

ဇီဝဗေဒဆင်ပညာရှင်များ၏သဘောထား

ဆင်များနှင့်ပတ်သက်သည့် ဇီဝဗေဒပညာရှင်များအဆိုအရ အသက် ၅ နှစ် ၆ နှစ်အရွယ်ရှိ ဆင်သားပေါက်ကလေးများနှင့် အထူးသဖြင့် အသက် ၁၀ နှစ်အရွယ်ရှိ ဆင်ငယ်ကလေးများအား ယခုလိုမိခင်ဆင်မကြီးနှင့်ခွဲ၍ အခြားအရပ်တစ်ပါးသို့ ပို့ဆောင်ထားကြမည်ဆိုပါက ယင်းဆင်ငယ်ကလေးများသည် မိခင်အပေါ် စွဲလန်းသော စိတ်ဆင်းရဲမှုဒဏ်ကြောင့် အစားအစာမစားမသောက်သဖြင့် အာဟာရဓာတ်ချို့တဲ့ခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုဒဏ်ခံရခြင်းနှင့် အခြားသောအဖျားအနာရောဂါဘယများစွဲကပ်လာပြီး အစောဆုံးသေဆုံးကြဖွယ်ရှိသည်ဟု ဇီဝဗေဒပညာရှင်များက သတိပေးဝေဖန်တင်ပြကြသည် ဆို၏။

မိခင်ဆင်မကြီးနှင့်ခွဲထားက ဘာမျှမနာခံကြတော့

ယင်းဆင်ပေါက်ကလေးများကို သားထိန်းမိခင်ဆင်မကြီးများနှင့် ယခုကဲ့သို့ ခွဲခွာထားမည်ဆိုပါက ၎င်းတို့အား လူမှုကိစ္စများ ဝင်ရောက်ထမ်းဆောင်ပေးနိုင်ကြစေရန် သင်ကြားပေးမှုများကို လက်မခံငြင်းဆန်နေကြမည်ဆိုသည်။

သီဟိုဠ်နိုင်ငံဖြစ်သော သီရိလင်္ကာနိုင်ငံဘုရားကျောင်းတိုက်ကြီးများတွင် ဘာသာသာသနာရေးကိစ္စများဖြစ်သော ဗုဒ္ဓစွယ်တော်မြတ် လှည့်လည်ပွဲများနှင့်အခြားသော အလှူမင်္ဂလာပွဲများ၌ ရှေးကာလများကတည်းက ဆင်များကို အသုံးပြုခဲ့ကြသဖြင့် ဆင်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေးဂေဟာများ တည်ဆောက်ထားကြလေသည်။

"r@Do nfAk\ ax&0'' "r@w&m;ppfw&m;ref

x efum;&ejzpfo nfqb nfcH; c uESf t nD

v ifu njzL "r@pmaywu ESh'Dpfw , pm u nfwu fS
2009 cESfrwfv t wGf;zeYx kva0 vu fyD

၁။ ဓမ္မဝီရ၏ ဓမ္မသံစဉ်များ (ငြိမ်းချမ်းဦးနှင့် တက္ကသိုလ်သျှင်သီရိ)

၂။ ဖြတ်သန်းချိန်နိဒါန်းနှင့် ပထမပိုင်း (ငြိမ်းချမ်းဦး) (ဒုတိယအကြိမ်)

၃။ ဆရာကြီးဦးရွှေအောင်၏ စာပေကောက်နုတ်ချက်စာစု (ဓမ္မပဒ)
(ငြိမ်းချမ်းဦးနှင့် စိုးမြင့်လတ်)

၄။ ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှုရတနာ အရှင်သီလာစာရ(ဖားကန့်)

၅။ သူတော်ကောင်းတို့အလှူပေးနည်း အရှင်သီလာစာရ(ဖားကန့်)

ကြိုတင်ပြင်ဆင်သင့်ကြလေပြီ

ရွှေညာသူ (ရွှေဘို)

ငါတို့နေရာ၊ ဤကမ္ဘာ၊ တဏှာအုပ်စိုးသည်။
တဏှာစေရာ၊ မနေသာ၊ ဖွေရှာဆက်ရသည်။
ရသည့်ဥစ္စာ၊ ချစ်သူပါ၊ စွန့်ခွာသွားရမည်။
တကယ့်အရေး၊ တကယ့်ဘေး၊ ဘယ်သွေးမကယ်ပြီ။
ငါနှင့်ရွယ်တူ၊ ငါ့အောက်လူ၊ ကြီးသူသေကြများလှပြီ။
ခဏမစဲအိုစမြဲ၊ ကိုယ်လဲသေဘက် နီးခဲ့ပြီ။
ဇရာမီးတောင်၊ ကိုယ်တည်းလောင်၊ သေအောင်မြိုက်တော့သည်။
မသေသေးခင်၊ သွားလမ်းစဉ်၊ ကြိုတင်ပြင်သင့်ပြီ။
ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ၊ လမ်းသာတွင်လိမ့်မည်။
မဂ္ဂင်ယာဉ်ကြီးအမြန်စီး၊ ခရီးထွက်တော့မည်။

တရားချစ်ခင်သူတော်စင်ဓမ္မမိတ်ဆွေအပေါင်းတို့ရှင်၊ အထက်ပါ သံဝေဂလင်္ကာကဗျာကလေးကို ရွတ်ဆိုပြီးတဲ့နောက်၊ စာရေးသူကျွန်မသည် "တဏှာ၏နောက်၊ တကောက်ကောက်၊ လိုက်ထောက်မသင့်ပြီ"။ "တဏှာမြစ်မ၊ ပင်လယ်ဝ၊ နစ်ကြလေကုန်ပြီ"။ "တဏှာပို့တင်၊ ပါယ်လေးခွင်၊ လျင်စွာရောက်လိမ့်မည်" ဆိုသည့် ထွန့်ခေါင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သံပေါက်လင်္ကာကို လည်း ထပ်မံ၍ဖြည့်စွက်၍ သီဆိုမိပါသည်။

မဟာကရုဏာတော်ရှင် မြတ်စွာဘုရားသခင်၏တပည့်သာဝက ပညာရှိထေရ်သံဃာတော်အရှင်မြတ်ကြီးများက နှောင်းလူအများ သတိသံဝေဂ တရားရကြစိမ့်သောငှာ ဓမ္မသံဝေဂလင်္ကာကဗျာများကို စပ်ဆိုသီကုံး၍ ဆုံးမ တော်မူခဲ့ကြပါသည်။

ဒီဘဝဒီခန္ဓာအသုံးချကြလျက်

ထို့ကြောင့် မိမိတို့ရရှိထားကြသည့် ဘဝခန္ဓာကို တဏှာစေခိုင်းသည့် အတိုင်းလိုက်ပါဆောင်ရွက်ပေးကြရသည့်အချိန်များနှင့် ဘဝကိုမကုန်ဆုံးကြစေ ပဲ အသေမဦးခင် ဉာဏ်ဦးစီးလျက် ဒီဘဝဒီခန္ဓာကို အသုံးချလျက် ပါရမီ မြောက်၊ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာဖြစ်အောင် အစွမ်းရှိသရွေ့ ကြိုးပမ်းအားထုတ် နိုင်ကြမှသာ၊ အပါယ်လေးပါးမှ ကင်းလွတ်ကြသည်ဖြစ်၍ အရိယာသူတော် သူမြတ်တို့၏ စံပျော်ရာစခန်းနိဗ္ဗာန်နန်းသို့ စံမြန်းတော်မူနိုင်ကြမည်ဧကန် အမှန်ဖြစ်ကြောင်း နှိုးဆောင်တိုက်တွန်းအပ်ပါသည် ဓမ္မချစ်ခင်သူတော်စင် မိတ်ဆွေအပေါင်းတို့။

တဏှာခိုင်းသမျှ မလွန်ဆန်ဝံ့ကြ

ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးကလည်း "တဏှာ ကို ငယ်ကြောက်ဖြစ်နေကြတယ်" တဲ့။ "တဏှာခိုင်းသမျှ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ က မလွန်ဆံဝံ့ကြဘူး" တဲ့။ "အဲဒီတဏှာကို တော်လှန်ပစ်ရမယ်လို့လဲ တစ်ခါမှ စိတ်မကူးမိကြဘူး" တဲ့။ "တဏှာကို တကယ်တန်းသာ တော်လှန်နိုင်ရင် နိဗ္ဗာန် ရောက်မယ်" လို့လဲ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ဘူးသည်ကို နာယူမှတ်သားခဲ့ဘူးပါသည်။

သတိကလေးကပ်ပြီးရှုကြည့်လိုက်ကြမယ်ဆိုရင်

ဓမ္မမိတ်ဆွေသူတော်စင်အပေါင်းတို့နဲ့ စာရေးသူတို့တစ်တွေဟာ တစ်နေ့တစ်နေ့ နေထွက်မှနေဝင် "ငါစားဖို့၊ ငါဝတ်ဖို့၊ ငါ့သားငါ့မယား စားဖို့ ဝတ်ဖို့၊ ငါ့မိသားစုတစ်တွေစားရဖို့ ဝတ်ရဖို့" ဆိုသည့်အစွဲတွေနှင့်သာ ရုန်းကန် လှုပ်ရှားမနားတမ်းကြိုးပမ်းနေကြတဲ့ ကိုယ်အမူအရာ၊ လိမ်လည်ကောက်ကျစ် ပြောဆိုနေကြရတဲ့ နှုတ်အမူအရာ၊ အမြဲတန်းမဖြောင့်မမတ်ကြံစီတွေးတော နေကြတဲ့စိတ်တွေဟာ တစ်ခုပြီးတစ်ခု၊ တစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး၊ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ဖြစ်လာလိုက်၊ ပျက်သွားလိုက်နဲ့ အတည်မမြဲဖြစ်ပျက်နေကြတာတွေကိုများ၊ သတိလေးကပ်ပြီးတော့ ဉာဏ်ဦးစီးလို့ ရှုကြည့်ကြမယ်ဆိုရင် ကြံစီပြုမူဆောင် ရွက်ရတဲ့အမှုကိစ္စတွေလဲ ပြီးစီးလို့၊ မိမိတို့မှာလဲပဲ တစ်စတစ်စနဲ့ ဘာဝနာမယ ဉာဏ်တွေဦးစီးတဲ့ အသိဉာဏ်နဲ့ မိမိတို့ရဲ့ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်မှာ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာတရားဓမ္မတွေ ကိန်းလာမှာဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းအသိပေးပြောကြား တင်ပြအပ်ပါတယ်။

ဇရာဖိစီးလို့ ခရီးမတွင်တော့တဲ့ဘဝမှာ

တရားချစ်ခင်သူတော်စင်ဓမ္မမိတ်ဆွေအပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ဤစာရေးသူမိမိအပါအဝင် ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့ဟာ မကြာလှတော့တဲ့အခါသမယ အချိန်တိုကလေးအတွင်းမှာ ဇရာဖိစီးခရီးမတွင်တော့တဲ့ဘဝသို့ ဆိုက်ရောက် လို့၊ မိမိရဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကိုသော်မှ မလှုပ်မပြောင်း မစောင်းမရွေ့နိုင်ပဲ အိပ်ယာ ဖျာကပ် အရှက်တကွဲအကျိုးနဲ့ဖြစ်ကြရတော့မဲ့အခါမှာတော့ကာ၊ မိမိကိုယ်တိုင် ကြုံဆုံခံစားနေရတဲ့ဇရာဒုဗ္ဗလဆင်းရဲဒုက္ခကို မိဘမောင်ဘွားသားလင်ခင်ပွန်း ဇနီးမယားမကျန် မိမိကို ချစ်လှပါတယ်၊ ခင်လှပါတယ်ဆိုကြတဲ့သူတွေ၊ မည်သူ မျှ မကယ်နိုင်တာကို ဓမ္မမိတ်ဆွေများကိုယ်တိုင် မြင်ဖူးတွေ့ဖူးကြုံဖူးကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

တစ်ဘဝတစ်ခန္ဓာမှာ ကိုယ်ကျိုးရှာနိုင်ကြရေး

ဒါကြောင့် ဒီဘဝဒီခန္ဓာမကုန်ဆုံးသေးပဲ ကျန်ရှိနေသေးတဲ့ အခိုက် အတန့်အချိန်ကလေးကို ဝိပဿနာဘာဝနာဓမ္မ ဆင်ခြင်ပွားများကြရင်းနဲ့ ကုန်ဆုံးချုပ်ဆုံးကြစေမယ်ဆိုရင် တစ်ဘဝတစ်ခန္ဓာမှာ ကိုယ်ကျိုးရှာနိုင်ကြတဲ့ သူတော်စင်သူတော်ကောင်းတွေဖြစ်ကြမယ်ရယ်လို့ သတိပေး၍ မေတ္တာရှေ့ ထား နှိုးဆော်လိုက်ရပါတယ်။

သူတော်ကောင်းသူမြတ်လောင်းများဖြစ်ကြရန်

မိမိတို့ရဲ့ဘဝခန္ဓာနောက်ဆုံးကျန်ရှိသေးတဲ့ အချိန်ကလေးအတွင်း မှာ ကြိုးပမ်းအားထုတ်လိုက်ကြမယ်ဆိုပါလျှင် မိမိတို့တတွေဟာ မြတ်စွာဘုရား ရှင် ညွှန်ပြတော်မူတဲ့ မဂ္ဂင်ယာဉ်ပေါ်ရောက်ရှိကြ၍ ယဉ်ကျေးသော အရိယာတရား၌ လိမ်မာသောသူတော်ကောင်း၊ သူမြတ်လောင်းများ ဖြစ်တော်မူကြပြီး၍၊ "အရိယသစ္စ ဒဿနံ" (သမုဒယ၊ ဒုက္ခ၊ မဂ္ဂ၊ နိရောဓ) တည်းဟူသော အရိယာသစ္စာလေးပါးတို့ကို ကိုယ်တိုင်သိမြင်၍ အသင်္ခတဓာတ် နိဗ္ဗာနတရားမြတ်သို့ မျက်မှောက်ပြုကြရမည်ဖြစ်ပါကြောင်း၊ အနုဗောဓဉာဏ် ဖြင့် တင်ပြအပ်ပါသည်။ တရားချစ်ခင် သူတော်စင်ဓမ္မမိတ်ဆွေအပေါင်းတို့ ရှင့်။

"မိမိကိုယ်သာ အားကိုးရာအစစ်ဖြစ်ကြပါစေ. ."

ရွှေညာသူ (ရွှေဘို)

urQwGf*kP fwift yaom AkbmomOifjrefmvlrsKwG &wemolyj;0D xygdfxm;onfh tcrf tem;ul;Dolyf

ခင်မောင်မိုး(တောင်ကြီး)

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်သူတော်စင် မြန်မာလူမျိုးတို့တွင် ကမ္ဘာပေါ်၌ ဂုဏ်ယူအပ်သော "ရတနာမြတ်သုံးပါး ဦးထိပ်ထားသည့် အခမ်းအနားကြီး" သုံးရပ်တို့ရှိလေသည်။

ရတနာမြတ်သုံးပါးဦးထိပ်ထားသည့်အခမ်းအနားကြီးသုံးရပ်

(၁) ဘုရားတရားသံဃာတည်းဟူသော ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား ဦးထိပ်ထား၍ မွေးဖွားခဲ့ရ၏။

(၂) ၎င်းရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား ဦးထိပ်ထား၍ ထိမ်းမြားလက်ထပ် ရ၏။

(၃) ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အား ဦးထိပ်ထား၍ သားရှင်ပြုရ၏။

ပေါင်းမင်္ဂလာသုံးပါးတို့ကို လူ့ဘဝသက်တမ်းကာလတစ်လျှောက်၌ ကျင်းပပြုလုပ်ကြရ၏။

ပထမံ ဇာယတေ ဓီရော၊ ဝိဝါဟံ ဒုတိယံ ကရေ။

တတိယံ ပဗ္ဗဇ္ဇံပုတ္တံ၊ သိရဋ္ဌ ရတနတ္တယော၊

ပုတ္တ ပပုတ္တက္ကမေန၊ ဝံသဓမ္မံ နုပါလယေ။

(ပဋိဘာန်ဂါထာ)

ဓီရော- ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်မြန်မာလူမျိုးတို့သည် သိရဋ္ဌရတနတ္တယော- ဦးခေါင်း၌တည်သော ရတနာတော်မြတ်သုံးပါးရှိကြသည်ဖြစ်၍ (ဝါ) ဘုရားတရားသံဃာတည်းဟူသော ရတနာတော်မြတ်သုံးပါးတို့အား ဦးထိပ်ထား၍၊ ပထမံ-ရှေးဦးစွာ၊ ဇာယတေ- မွေးဖွားလာခဲ့ကြရပေ၏။ ဒုတိယံ- နှစ်ကြိမ်မြောက်၊ ဝိဝါဟံ-လက်ထပ်ထိမ်းမြားအိမ်ထောင်ပြုခြင်းကို၊ ကရေ- ပြုကြရပေ၏။ တတိယံ- သုံးကြိမ်မြောက်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ-မိမိ၏ရင်နှစ်သည်းခြာ သားပုတ္တရ ရတနာကို သာမဏေရပဗ္ဗဇ္ဇ ရှင်ပြုမင်္ဂလာကို၊ ကရေ- ပြုရပေ၏။ ပုတ္တပပုတ္တ က္ကမေန- သားစဉ်မြေးဆက်အားဖြင့်၊ ဝံသဓမ္မံ- ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်သူတော်စင် မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ဓလေ့ထုံးစံသဘောကို၊ အနုပါလယေ- အစဉ်အားဖြင့် စောင့်ရှောက်လေရာ၏။

ကျက်သရေမင်္ဂလာအပေါင်း ခ,ညောင်းသည့်လူမျိုး

(၁) ရတနာသုံးပါး ဦးထိပ်ထားသောမိဘတို့၏ ရင်ခွင်၌မွေးဖွားလာရသည့် မြန်မာလူမျိုးတို့သည်၊ ရတနာတော်မြတ်သုံးပါး ထီးရိပ်အောက်တွင် ခမ်းနားထည်ဝါလှပေ၏။ လူမျိုးအားလုံးတို့ထက်လည်း ကျက်သရေရှိလှပေ၏။ ထူးမြတ်လှပေ၏။

(၂) ရတနာသုံးပါးဦးထိပ်ထားသော သတို့သားသတို့သမီးတို့သည် ရတနာတော်သုံးပါး ထီးရိပ်အောက်တွင်၊ ထိမ်းမြားလက်ထပ်ကြရခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အိမ်ထောင်တည်ဆောက်ကြရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာ့ အလယ်ဝယ် ထည်ဝါခန့်ငြားလှပပါပေ၏။ ကျက်သရေမင်္ဂလာအပေါင်း ခ, ညောင်းပါပေ၏။

(၃) ရတနာသုံးပါးဦးထိပ်ထား၍၊ သားရှင်ပြုအလှူမင်္ဂလာ ပြုကြရခြင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်သူတော်စင်မြန်မာလူမျိုးဟု ဂုဏ်ယူရမည့် မင်္ဂလာ အခမ်းအနားဖြစ်ပါပေသည်။

မိမိတို့၏ ရင်၌ဖြစ်သော သည်းချာပုတ္တ သားလှရတနာကို မြတ်ဗုဒ္ဓ ၏ သာသနာတော်တွင်း သွတ်သွင်းအပ်နှင်းခဲ့ကြသည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ရှေး ပုဂံခေတ်ကစ၍ ယနေ့ယခုအချိန်အထိ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မျိုးစေ့ အမြစ်စွဲ၍၊ စည်ပင်ထွန်းကားနေနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတော်၌ မိမိသားကို သာသနာတော်တွင်း အပ်နှင်းလိုစိတ် ကင်းမဲ့သုဉ်းဆိတ်ခဲ့ပါသော်၊ သားရှင်ပြုအလှူတော်မင်္ဂလာပွဲများပြတ်စဲသွားပြီး သည့်နောက်၊ မြတ်ဗုဒ္ဓသာသနာတော်နှင့် မြန်မာပြည်သည်လည်း တဖြည်းဖြည်း ကင်းကွာကာ၊ သာသနာတော်ကွယ်ပသွားမည်ဖြစ်ပေသည်။

ဤသားရှင်ပြုအလှူတော်မင်္ဂလာဓလေ့သည် မြန်မာ့မျိုးရိုးအစဉ်အဆက် ကျင့်သုံးလာခဲ့ကြသည့် အမျိုးသားရေးကိစ္စကြီးတစ်ရပ်အဖြစ် တည်ရှိ နေပေ၍သာ၊ ဤမြန်မာပြည်၌ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်သည် သာသနာ၀ါးထောင် ဆုံးသည့်တိုင်အောင် တည်ရှိနေရုံမျှမက၊ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်သူတော်စင်မြန်မာလူမျိုး ဟု ကမ္ဘာမှာ ထည်ဝါခန့်ငြားစွာ တည်ရှိနေနိုင်ခြင်းလည်း ဖြစ်ပေသည်။

သားစဉ်မြေးဆက်မပျက်တန်း ထမ်းဆောင်ရမည့်တာဝန်ကြီးတစ်ရပ်

ရတနာတော်မြတ်သုံးပါးဦးထိပ်ထားခြင်း မင်္ဂလာအခမ်းအနားသုံးရပ် တို့တွင် ယခုအခါ၌ ရတနာသုံးပါးဦးထိပ်ထား၍ ထိမ်းမြားလက်ထပ်အိမ်ထောင် တည်ခြင်းတည်းဟူသော ဒုတိယအခမ်းအနားသည် အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်နေပါ သည်။

ထိုဒုတိယအခမ်းအနားသည် သတို့သားနှင့်သတို့သမီးနှစ်ဦးစလုံးတို့ ရတနာသုံးပါးဦးထိပ်ထားနိုင်ကြရန် အထူးလိုပေသည်။ ရတနာသုံးပါးဦးထိပ် ထားခြင်းအမှု တစ်ခြမ်းပဲ့ဖြစ်ခဲ့ပါသော် ဘာသာရေးအခက်အခဲ၊ အမျိုးသား ရေး အခက်အခဲများနှင့် မလွဲမသွေရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ကြရမည်ဖြစ်သည်။

ယင်းသို့ ဘာသာရေးအမျိုးသားရေးအကြောင်အကျားဖြစ်သွားပါက အမျိုးဘာသာ သာသနာစည်းလုံးရေးပျက်ပြားသွားနိုင်ပေသည်။ ရတနာသုံးပါး ဦးထိပ်ထားခြင်း ဒုတိယအခြေပျက်ခဲ့သော် ပထမ၊ တတိယဦးထိပ်ထားမှုများပါ အခြေပျက်သွားကြမည်ဖြစ်ပေသည်။

ဤသည့်အရေးကိစ္စကြီးသည်ကား၊ သာသနာ့ခေါင်းဆောင်၊ နိုင်ငံ့ ခေါင်းဆောင်အကြီးအကဲပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်တကွ၊ ဆရာ၊ မိဘမျိုးရိုးအစဉ်အဆက် သားသမီးမြေးမြစ်များတို့အဖို့ အလေးဂရုပြုထမ်းရွက်ကြရမည့်အကြီးမားဆုံး သော တာဝန်ကြီးတစ်ရပ်ဖြစ်ပါကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသတည်း။

"ဘာသာ၊ သာသနာကွယ်ပလို့၊ အမျိုးပျောက်မှာ စိုးကြောက်လှပါသည်"

ခင်မောင်မိုး (တောင်ကြီး)

r&mr(r [mv , wwu?

v , fwD &ma

a&;om;jyp

v , fwef

The Ledi Dham

b

MAHĀ THERA L

(eAme'ye) (Nibbān Dipani

(ယခင်အပတ်မှအဆက်)

နောင်အပါယ်ငရဲ၌ ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့သော ခန္ဓာအဆက်ဆက်တို့၏ ချုပ်ငြိမ်းမှုကိုလည်းသောတာပတ္တိမဂ်အဆိုက်မှာ အပြီးအပိုင်ရလေ၏၊ ရောက်လေ၏။ ငါ့အား အပါယ်ခန္ဓာစု အကုန်ချုပ်ငြိမ်းပေပြီ၊ အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်ငြိမ်းပေပြီဟု အပြီးစိတ်ချရလေ၏။ ပီတိသောမနဿ အနပ္ပကန်း အနပ္ပကန်း၊ အနပ္ပက(ပါဠိ) အလွန်များစွာ ဖြစ်ရလေ၏။ နောင်အပါယ်ငရဲ၌ ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့ဟူသော အသံကိုနားယောင်၍ အပါယ်ခန္ဓာတို့၏ ချုပ်ငြိမ်းမှုကိုလည်း နောင်သောအခါမှ ရလတ္တံ့၊ ရောက်လတ္တံ့ဟု နေတတ်၏။

သောတာပတ္တိမဂ်ခဏ၌ ထိုဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ စသည်တို့၏ ချုပ်ငြိမ်းမှုသည် "အသင်္ခတမဟာနိဗ္ဗာန်ကြီး" ပင်တည်း။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌ အချို့သော ကိလေသာ၊ အချို့သောခန္ဓာ အကြွင်းအကျန်ရှိသေးသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ထိုအသင်္ခတမဟာနိဗ္ဗာန်ကြီးကို "သဉပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်" ဟု ခေါ်ဆိုရလေသတည်း။

သောတာပတ္တိမဂ်ခဏ၌ ထိုဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ စသည်တို့၏ ချုပ်ငြိမ်းမှုသည် အစဉ်ထာဝရအမြဲတည်သော အမှုပေတည်း၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်နှင့် တစ်ပြင်တည်း၊ တစ်ဆက်တည်း၊ တစ်ခုတည်းပေတည်း။ မြားကြီး၊ ငြောင့်ကြီးတို့၏ ကျွတ်မှု၊ မြားနာ၊ ငြောင့်နာတို့၏ ပျောက်ငြိမ်းမှုသည် ကိုယ်တွင်းမှာတွေ့ရ၍ ကာယသစ္ဆိကရဏဖြစ်ရသကဲ့သို့ ပညတ်တရားတို့မှာ ကိုယ်တွင်းမှာတွေ့ရသော "ကာယသစ္ဆိကရဏပညတ်" ဟူ၍ တစ်စုံတစ်ခုမျှမရှိ။

ပရမတ္ထအားဖြင့် ဣတ္ထိဘာဝ ရှိသောသူကို ယောကျ်ားဟူသော သမ္မုတိပညတ်စွဲမှတ်တင်စား၍ ယောကျ်ားဖြစ်လာသည်ဟူ၍ မရှိ၊ ပုရိသဘာဝ ရှိနေသောသူကို မိန်းမဟူသော သမ္မုတိပညတ် စွဲမှတ်တင်စား၍ မိန်းမဖြစ်လာသည်ဟူ၍မရှိ၊ ရှေးကုသိုလ်ကံနည်း၍ ဆင်းရဲဒုက္ခိတဖြစ်နေသောသူကို မောင်ချမ်းသာ၊ မောင်ကြွယ်ဝ၊ မောင်သုခ၊ မောင်သူဌေး ဟူသော သမ္မုတိပညတ် စွဲမှတ်တင်စား၍ လူချမ်းသာဖြစ်လာသည်၊ လူကြွယ်ဝဖြစ်လာသည်ဟူ၍မရှိ။ အနာရောဂါနှိပ်စက်၍နေသောသူကို "မောင်မာကျန်း" ဟူသော ပညတ်စွဲမှတ် ခေါ်ဝေါ်၍ အနာရောဂါကင်းရှင်းသည်ဟူ၍မရှိ၊ ဤသို့လျှင် ပညတ်တရား မည်သည် ကိုယ်သန္တာန်မှာ ကိုယ်တွေ့ဒိဋ္ဌတွေ့ကြုံ

(Continue from last week)

The cessation of the successive five constituent groups of existence (bodies) that would take rebirth in the hell in the future, is accomplished with the attainment of the Path of the stream-entered (sotapatti-magga). He is assured: 'All the remaining five constituent groups of existence in the hell have already ceased in me; I am now free from the dangers of hell.' He feels rapture and great joy.

Being misled by the world 'that would take rebirth in the hell' he would wrongly think that the cessation of the five consituent groups of existence in the hell would also be attained only in the future.

At the moment of the Path of the stream-entered (sotapatti magga), the cessation of that wrong view and scepital doubt (sakkayaditthi vicikicca) etc, is the asankhata mahanibbana. Because some of the defilements and some constituent groups of existences still remain in the stream-enterer, that great unconditioned asankhata mahanibbana of the stream-enterer is called 'saupadiseasa nibbana.'

The cessation of that personality belief and sceptical doubt (sakkayaditthi, vicikiccha) etc., exists forever. It is wholly connected with the anupadisesa nibbana and it is one and the same thing. Just as the taking out of the big arrow, the big spike and the cure- appeasement of the wound are experienced with the body and it is called sacchi-karana, there is not a single paññatti-concept that ever can be felt with body and that ever can be called 'kāya sacchi karana pannatti.'

There is no female who turns to be aman by calling her 'aman' in sammutipannatti-concept, who has the nature of a female in the ultimate sense. There is no male who turns to be a female by calling him 'a female' in sammutipannatti-concept, who

usr;jy/ tausm urmausm
awmfbkm;luD
pawmraom
w&m;awmfrsm;
ma on Nibbāna
by
LEDI SAYADAW
(= The Manual of Nibbāna)

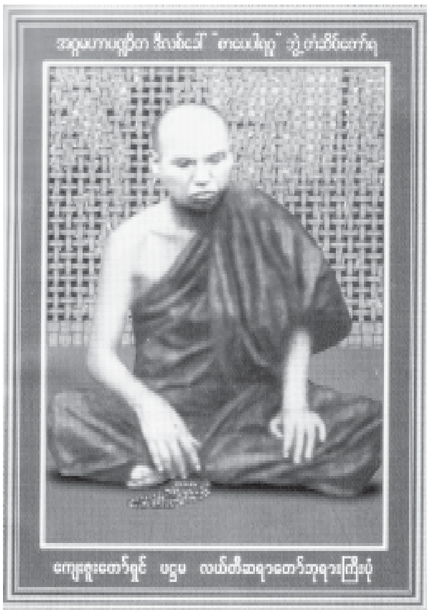

ရသော "ကာယသစ္ဆိကရဏ ပညတ်" ဟူ၍ တစ်စုံတစ်ခုမျှမရှိ။ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်မှာမူကား "ကာယသစ္ဆိကရဏ" ကေန္တရှိ၏။ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကြီးကို မဆိုထားဘိဦး၊ လောက၌ တစ်စုံတစ်ယောက် သောသူမှာ အဖျားရောဂါကပ်ရောက်၍ တစ်ကိုယ်လုံးပွက်ပွက်ဆူ ပူလောင် လှ၍ ရပ်တည်မရ လူးလဲ၍နေလေရာ အဖျားရောဂါကို နိုင်နင်းလှသော ဝိဇ္ဇာ မယ ဓာတ်ဆေးကို သောက်မျိုရ၍ ခဏချင်းပျောက်ငြိမ်းလေရာ ထိုအဖျား ရောဂါ၏ ပျောက်ငြိမ်းအေးချမ်းမှုသည် ထိုသူမှာ ကိုယ်တွေ့ဒိဋ္ဌကေန္တဖြစ်၏။ ချမ်းသာပေပြီ၊ ငြိမ်းပေပြီ၊ အေးပေပြီဟု ပြော၍မဆုံးနိုင်၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၍ မဆုံးနိုင်ရှိ၏။

၁။ ခေါင်းခဲနာ၊ ခေါင်းကိုက်နာတို့၏ ခေါင်းမှာဖြစ်ပွားမှု၊ ခေါင်းမှာ ပျောက်ငြိမ်းမှု။

၂။ မျက်စိနာတို့၏ မျက်စိမှာ ဖြစ်ပွားမှု၊ မျက်စိမှာ ပျောက်ငြိမ်းမှု။

၃။ နားကိုက်နာတို့၏ နားမှာဖြစ်ပွားမှု၊ နားမှာပျောက်ငြိမ်းမှု။

၄။ နှာခေါင်းနာတို့၏ နှာခေါင်းမှာဖြစ်ပွားမှု၊ နှာခေါင်းမှာပျောက်ငြိမ်းမှု။

၅။ ခံတွင်းနာ၊ သွားနာ၊ လျှာနာတို့၏ ခံတွင်း၊ သွား၊ လျှာတို့မှာ ဖြစ်ပွားမှု၊ ခံတွင်း၊ သွား၊ လျှာတို့မှာ ပျောက်ငြိမ်းမှု။

၆။ အဆုတ်မှာဖြစ်သောအနာတို့၏ အဆုတ်မှာပျောက်ငြိမ်းမှု။

၇။ အသည်းမှာဖြစ်သောအနာတို့၏ အသည်းမှာပျောက်ငြိမ်းမှု။

ဤသို့ အစရှိသဖြင့် ထိုထို ကိုယ်တွင်းအင်္ဂါမှာ ဖြစ်ပွားကုန်၍ ထိုထို ကိုယ်တွင်းအင်္ဂါမှာ ပျောက်ငြိမ်းမှုတို့သည် ထိုသူမှာ ကိုယ်တွေ့ဒိဋ္ဌကေန္တဖြစ်၏။ ချမ်းသာပေပြီ၊ ငြိမ်းပေပြီ၊ အေးပေပြီဟု ပြောမဆုံးနိုင်၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၍ မဆုံးနိုင်ရှိကြရကုန်၏။

(ဤကား ရူပကာယ၌ဖြစ်သော အနာရောဂါတို့၏ ရူပကာယ၌ ပျောက်ငြိမ်းမှုကို ရူပကာယတည်းဟူသော ကိုယ်ဖြင့် ကိုယ်တွေ့ဒိဋ္ဌ ဖြစ်ကြပုံတည်း။)

အလွန်ချစ်ခင်လှစွာသောသား၊ မယားတို့၏ သေဆုံးမှုကြောင့်

has ever become Mr.Wealthy, Mr.Rich, Mr.Happy, Mr.Banker bymere calling the poor who have little merit before, as 'Mr.Wealthy, Mr.Rich, Mr.Happy, Mr.Banker.' By mere calling the patient oppressed with disease 'Mr.Healthy' he cannot be healthy. Thus there is no pannatti-concept that ever can be felt with the body and that ever can be called 'kayasacchikarana pannatti.'

However, there is indeed 'kāyasacchikarana' in the amaritanibbāna. What to say for it? In this world there is a certain patient who is suffering from a high fever, ever buring with the ttemperature all over the body, unable to stop himself rolling about. And when he takes the powerful vijjamaya medicine, his fever is cured-appeased at an instance; that cure-appeasement is indeed experienced with his body; he feels very glad saying endlessly. "Happy indeed am I! Peace is indeed with me!"

1. The appearing of a head-ache on the head, and the cure-appeasement on the head,

2.The appearing of an eye-disease at the eyes, and the cure-appeasement at the eyes.

3. The appearing of an ear-ache at the ears, and the cure-appeasement at the ears.

4. The appearing of a nose-ache at the nose, and the cure-appeasement at the nose.

5. The appearing of a mouth-ache, tooth-ache, tongue-ache at the mouth, teeth and tongue, and the cure-appeasement at the mouth, teeth and tongue.

6. The appearing of a disease in the lungs, and the cure-appeasement in the lungs.

7. The appearing of a disease in the liver, and the cure-appeasement in the liver.

Thus the appearing of the diseases on the parths of his body and the cure-appeasement are indeed experienced with his

အပြင်းအထန်ပူပန်ပင်ပန်း၍ နေသောသူတို့အား ပညာရှိတို့၏တရားစကားကို ကြားနာရ၍ ခဏချင်းအေးငြိမ်းကြရာ၌ စိတ်သန္တာန်ဟုဆိုအပ်သော နာမကာယ ၌ ဖြစ်ပွားသောသောက၊ ဒုက္ခနာတို့၏ နာမကာယ၌ ပြေပျောက်အေးငြိမ်းမှုကို နာမကာယတည်းဟူသော ကိုယ်တွေ့ဒိဋ္ဌဖြစ်ကြကုန်၏။

ဣဋ္ဌဝတ္ထု ပိယဝတ္ထုတို့၏ ပျောက်ပျက်ဆုံးပါးမှုကြောင့် ခပ်သိမ်းသော စိတ်၏ ပူပန်ဆင်းရဲမှု ခဏချင်းအေးငြိမ်းရာဟူသမျှတို့မှာ ဤနည်းတူသိလေ။

မင်းဘေးသင့်၍ ယနေ့မှနောက် (၃) ရက်မြောက်၌ အသက်ခန္ဓာ အဆုံးစီရင်စေဟု မင်းမိန့်အာဏာကျပြီးသောသူအား အသက်ခန္ဓာကို ခြွေတတ်သော လက်နက်ဒဏ်ချက်ကို (၃) ရက်မြောက်သောနေ့မှာ ရူပကာယ၌ ဆိုက်ရောက်လတ္တံ့၊ ရူပကာယဖြင့် ကိုယ်တွေ့ဒိဋ္ဌဖြစ်ရလတ္တံ့၊ ငါသည် သေရတော့မည်ဟု စိတ်နှလုံးပူဆွေးမှုမှာမူကား အမိန့်အာဏာစကားကို ကြားရသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် စိတ်သန္တာန်ဟူသော နာမကာယ၌ ဆိုက်ရောက်လေ၏။ နာမကာယဖြင့် ကိုယ်တွေ့ဒိဋ္ဌဖြစ်ရလေ၏။

ထိုသူသည် အလွန်ပူဆွေး၍နေစဉ် ကယ်ဆယ်သူတို့ရှိ၍ ဒုတိယနေ့မှာ လွတ်ငြိမ်းစေဟူသော အမိန့်ကိုရလေ၏။ တတိယနေ့သို့ဆိုက်လျှင် ရူပကာယ၌ ဆိုက်ရောက်လတ္တံ့သော သေဘေးသည် လွတ်ငြိမ်းစေဟူသော အမိန့်ထုတ်ပြန်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရူပကာယ၌ လွတ်ငြိမ်းလေ၏။ စိတ်နှလုံး၌ ဆိုက်တိုက်၍နေသော ပူဆွေးမှုဟူသည်ကား လွတ်ငြိမ်းစေဟူသော အမိန့်ကို မိမိနား၌ ကြားသောအခါမှ နာမကာယ၌လွတ်ငြိမ်းလေ၏။ စိတ်နှလုံး၏အေးငြိမ်းမှုသည် စိတ်နှလုံးတွင် အထင်အရှားကိုယ်တွေ့ဒိဋ္ဌဖြစ်ရလေ၏။

ရူပကာယ၌ဆိုက်တွေ့သောလွတ်ငြိမ်းမှုတစ်ပါး၊ နာမကာယ၌ ဆိုက်တွေ့သော လွတ်ငြိမ်းမှုတစ်ပါး ဤသို့လျှင် လောက၌ရှိကြသော တဒင်္ဂငြိမ်းမှုစုမှာပင် "ကာယသစ္ဆိကရဏ" ကေန္တရှိသေး၏။

အနမတဂ္ဂသံသရာ၌ မိမိ၏အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်၍လာခဲ့သော သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ အစရှိသော အပူအလောင်တရားတို့၏ အကြွင်းမဲ့ ကွယ်ပျောက်ချုပ်ငြိမ်းခြင်းဟူသော အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကြီးမှာမူကား အဘယ်မှာ "ကာယသစ္ဆိကရဏ" ကေန္တမရှိဘဲ နေပါအံ့နည်း။ ရှိသည်မှန်၏။ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်အား ငါ၏စိတ်သန္တာန်မှာ အစဉ်ပါ၍နေသော ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာသည် ယခု ပျောက်ငြိမ်းပေပြီ၊ ချုပ်ငြိမ်းပေပြီ၊ ကျွတ်လွတ်ပေပြီ၊ ငါ၏ကိုယ်မှာ အစဉ်ပါ၍ နေသော အကုသလကမ္မပထ တရားတို့သည် ယခုပျောက်ငြိမ်းပေကုန်ပြီ၊ ချုပ် ငြိမ်းပေကုန်ပြီ၊ ကျွတ်လွတ်ပေကုန်ပြီ၊ ရှေ့ကဆီး၍နေသော အပါယ်ဘေးတို့ သည်လည်း ယခုပျောက်ငြိမ်းပေကုန်ပြီ၊ ချုပ်ငြိမ်းပေကုန်ပြီ၊ ကျွတ်လွတ်ပေကုန် ပြီဟု အသက်ထက်ဆုံး ဝမ်းမြောက်၍ မဆုံးနိုင်ရှိလေ၏။

ဤမျှလောက်သော ကာယသစ္ဆိကရဏ၊ ဉာဏသစ္ဆိကရဏကိစ္စ (၂) ပါးတို့ဖြင့် ကိုယ်မှာဒိဋ္ဌိတွေ့ကြုံရသော နိဗ္ဗာန်သည် အဘယ်မှာ ပရမတ္ထအားဖြင့် ထင်ရှားရှိသော တရားမဟုတ်ဘဲရှိချေအံ့နည်း။

ဤတွင်ရှေ့ကား ကိလေသာဓမ္မ၊ ခန္ဓာဓမ္မတို့၏အဖြစ်ငြိမ်းမှု၊ ဇာတ်သိမ်းမှု၊ ချုပ်ငြိမ်းမှုကို နိဗ္ဗာန်ဆိုခဲ့သော် ထိုနိဗ္ဗာန်သည် အဘယ်သို့လျှင် ပရမတ်အားဖြင့် ထင်ရှားရှိပါသနည်းဟူသော ပထမပုစ္ဆာ ဖြေဆို ချက်ပြီး၏။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။)

body. He feels very glad saying endlessly; "Happy indeed am I! Peace is indeed with me!"

[This is how the disease appearing on the body and the cure-appeasement on it are experienced with the body.]

Those who are seriously burning with sorrow because of the death of their beloved sons and wives get peace of mind at an instance on hearing the dhamma of the wise; the cure-appeasement of sorrow, misery is experienced with their mind-body.

All the burning of sorrow because of the destruction of the desirable things and the loss of the beloved ones, and all thieir appeasement at an instance should be understood in the same way.

The sorrow of a criminal who has been sentenced to death and will receive the death penalty on the third day from today, with the thought: "The punishment will fall on my body; I will have to encounter with my body; I will have to die." than comes to appear in the mind continuum, no sooner does he hear the decree of the law court. Sorrow is felt with the mind body.

While he is seriously burning with sorrow, he gets the Amnesty order on the second day as being saved by someone, the would be coming danger of death on the third day ceases on the physical body when the Amnesty Order is proclaimed. But the sorrow in his heart ceases in his mind-body only when he hears the Amnesty Order. The peace of mind is felt vividly in his heart. Still in this world there is indeed the momentary appeasement in physical body as well as in mental body that can readily be felt (kāyasacchikarana).

How can there be no 'kāyasacchikarana' in the amarita nibbāna the complete cessation of the burning dhamma, sakkayaditthi and vicikicchā, etc. that forever accompany in the mind continuum in the endless round of rebirths? In fact there is 'kāya sacchikarana' in the amarita nibbāna. The stream-enterer feels glad excessively for the whole life with a thought: "Now, the sakayaditthi and vicikiccha which always accompany in my mind continuum have already ceased; they have been appeased, have been overcome; the evil deeds, akusalakammapatha dhammas have already ceased, have overcome; the awaiting dangers of hells have been dispelled, have been overcome."

Why doesn't nibbāna exist in the ultimate sense which is encountered with physical body and mental body, by way of kāyasacchikarana kicca, nānasacchikarana kicca?

Here ends the answer to the first question: '1. If the cessation of the appearing of the defilements and the constituent groups of existence (kilesa dhamma, khandha dhamma), the complete ending of it, is called nibbana, how does nibbana exist in the ultimate sense?"

(To be continue)

မျက်နှာဖုံးမှအဆက်

ဖို့ရာ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တရားအမှန်ရှိသေးကြောင်းများကိုလည်း သိနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။

မသိရလျှင် အပြစ်။ ထိုသို့ သိဖွယ်ဟူသမျှကို မသိနိုင်လျှင် ဘုန်းကြီးသည် 'နောက်ဘဝ ရှိ သေး၏' ဟု မယူဆတော့ဘဲ ဤဘဝအတွက်သာ ကြည့်၍ ကိုယ်ကျိုးရှိမည်ထင်လျှင် မည်သည့် မတရားမှုမဆို ပြုမိတော့ရာ၏။ ထိုသို့ ပြုမိလျှင် ဘုန်းကြီးသည် ငရဲကောင် ပြိတ္တာကောင် တိရစ္ဆာန်ကောင်အဖြစ်ဖြင့် ဒုက္ခမျိုးစုံခံစားကာ သံသရာဝဋ်ထဲမှ မလွတ်ဘဲ နေတော့လတ္တံ့။ ယခုသော်ကား လ, ပေါင်းများစွာ ရွတ်ဖတ်၍ သင်္ဂါယနာ တင်အပ်ပါသော်လည်း အကျယ်ချဲ့လျှင် မကုန်နိုင်သေးအောင် မြားမြောင်လှစွာ ပရိယတ္တိ သာသနာတော်တည်ရှိနေသေးသောကြောင့် ထိုသိဖွယ်ဟူသမျှကိုကြောင်းကျိုးစုံလင်စွာ သိမြင်ရပါသည်။

သိရ၍အကျိုးရပုံ။ ထိုသို့သိမြင်ရခြင်းကြောင့် မကောင်းမှုဒုစရိုက်များကိုလည်း စွမ်းနိုင်သမျှ ရှောင်ရှားနိုင်၏။ ကောင်းမှုပါရမီများကိုလည်း ထက်သန်စွာဖြည့်ဆည်းပူးနိုင်၏။ 'လောက၌ ချမ်းသာသုခ ဟူသမျှသည် နောက်ကထပ်ကြပ် ဒုက္ခကပ်၍ပါနေ၏' ဟု နှစ်နှစ်ကာကာနားလည် နေရကား မည်သည့်ဒုက္ခ မည်သည့်ဂုဏ်သိန်နှင့် မည်သည့်စည်းစိမ်ကိုမျှ အထင်မကြီးဘဲ ဖြစ်ပြန် ပျက်ပြန် လောကဓံကို ခံနိုင်သော အရည်အချင်းရရှိပါသည်။

ရှေးကကိုးကွယ်ကြပုံ။ ဤသာသနာ တော်သည် ဘုန်းကြီးအတွက် ဒုက္ခဖြစ်ကြောင်းကို ပယ်ချ၍ သုခရောက်ကြောင်း လမ်းကောင်း လမ်း မှန်ကို ညွှန်ပြပေးရကား ဘုန်းကြီး၏ အားထား ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သကဲ့သို့ သက်ဝင်ယုံကြည်မှု လူအများ၏ အားထားကိုးကွယ်ရာလည်းဖြစ်စေပါသည်။ ထိုသို့ ကိုးကွယ်စရာကောင်းပါလျက် ယခုအခါ အချို့သူတို့ အမြင်အားဖြင့် အထင်မကြီးနိုင်သည်မှာ သာသနာရေးကို မသိဘဲ အပြင်ပန်းပြ မလှပသော သာသနာရေးကိစ္စအချို့ကိုသာကြည့်၍ ဝေဖန်မိခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထိုသူတို့လည်း အစစ်အမှန် ဧကန်သိရပါလျှင် ဤသာသနာတော်ကို သက်ဝင်ယုံကြည်ကြမည်သာ။

မှန်၏-ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ လက်ထက်တော်၌ အနေအထိုင်အပြောအဆိုမှစ၍ အပြင်ပန်းပြကလည်း လှပ၊ အတွင်းကြည့်ပြန်လျှင်လည်း အစစ်အမှန်တရားကောင်းကို သိကြရသောကြောင့် ဗိမ္ဗိသာရမဟာရာဇာစသော အထက်တန်းမင်းများ နှင့် ပြဟ္မာယုပါမောက္ခ ပေါက္ခရသာတိ ဘုရင်ခံစ သော ပညာရှိပြဟ္မဏတို့အပြင်၊ သီဟစစ်သူကြီး အနာထပိဏ်သူဌေးစသော ထိပ်တန်းလူကြီး လူကောင်းတို့သည် ဤဘုရားသာသနာတော်ကိုသာ အသက်ပေး၍ လေးလေးမြတ်မြတ် ဆည်းကပ် ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။

သာသနာကွယ်ရမည်သာ။ ထိုခေတ်မှ နောက်၌ ဓမ္မာသောက၊ ဒေဝါနံပီယတိဿစသော မဟာရာဇတို့အပြင် အနော်ရထာမင်းစသော မြန်မာမင်းအဆက်ဆက်တို့ လေးလေးနက်နက် သာသနာပြုခဲ့ကြသည်မှာလည်း သာသနာတော်၏ အရသာကို အမှန်အတိုင်း သိကြသောကြောင့်သာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ဤသာသနာတော် သည် ယခုအချိန်တိုင်အောင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် လူရှင်အများ၏ စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်လျက်ရှိပါသေးသည်။ ထိုမျှလောက် လူအများ၏ စီးပွားချမ်းသာကို ဆောင်နိုင်သော သာသနာတော်သည် ဓာတု ပရိနိဗ္ဗာန်စံရမည့် အချိန်ကျလျှင် ဧကန်ကွယ်ရချေတော့မည်။

တဖြည်းဖြည်း အားနည်းပြီးမှကွယ်။ ထိုသို့ကွယ်ပရာ၌ 'သာသနာငါးထောင် ပြည့်သောကြောင့်လော၊ သို့မဟုတ် အခြားအကြောင်းကြောင့် လော' ဟုတွေးတောစဉ်းစားဖွယ်ရှိ၏။ ငါးထောင် ပြည့်သောကြောင့် ဖြစ်စေ၊ အခြားအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်စေ၊ (ပြခဲ့သော ဓာတုပရိနိဗ္ဗာန်စံရပုံကို ထောက်လျှင်) ကိုးကွယ်မည့်သူ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မည့်သူ မရှိသောကြောင့်

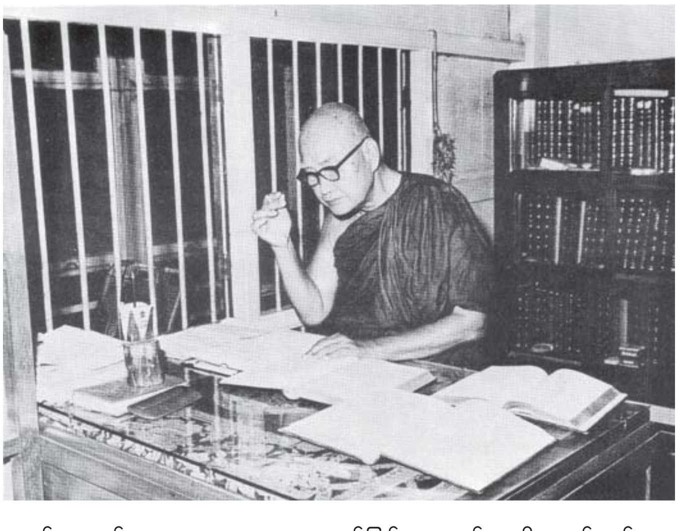

ကွယ်ပရမည်မှာကား အသေအချာပင်ဖြစ်ချေသည်။ ကိုးကွယ်မည့် သူ မရှိခြင်းမှာလည်း ရုတ်တရက်တစ်ပြိုင်နက် မရှိခြင်းမျိုး မဟုတ်ဘဲ တဖြည်းဖြည်းအားနည်းရာမှ နောက်ဆုံး၌ ကိုးကွယ်မည့်သူများ ကွယ်ပျောက်သွားခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်။ ဥပမာ-လူသည် အို၍၊ နာ၍ တဖြည်းဖြည်း အားနည်းပြီးမှ သေပျောက်သွားရ သကဲ့သို့တည်း။

အားနည်းခြင်း၏အကြောင်းများ။ ထို့ကြောင့် သာသနာတော် အားနည်းရခြင်း၏ အကြောင်းများကို လက်တွေ့အားဖြင့် စဉ်းစားရပေလိမ့်မည်။ ထိုသို့စဉ်းစားသောအခါ အဝေးကို လှမ်း၍ မစဉ်းစားဘဲ မိမိတို့နေရာ မြို့ရွာဒေသကို စဉ်းစားရုံမျှဖြင့် သဘာဝကျကျသိနိုင်ပါလိမ့်မည်။ မှန်၏။ သမုဒ္ဒရာရေ၏ အရသာကို သိလိုလျှင် မိမိမျက်မြင် သမုဒ္ဒရာရေကို သောက်ကြည့်က သမုဒ္ဒရာတစ်စင်းလုံး၏ ငန်သောအရသာကို သိနိုင် သကဲ့သို့တည်း။ ထို့ကြောင့်မိမိတို့နေရာ၌ သာသနာ တော် အားနည်းရခြင်း၏ အကြောင်းများကို စဉ်းစားသောအခါ အောက်ပါအကြောင်းများကို တွေ့ရပါလိမ့်မည်။

(က) သာသနာ့ဝန်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ဝန်ဆောင် ပုံ အားနည်းမှု။
(ခ) ကိုးကွယ်သူတို့အား လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင် မသင်ပြ မဟောပြောနိုင်မှု။
(ဂ) သာသနာကိစ္စ၌ အတုအယောင်တွေ ပေါ်များမှု။
(ဃ) တိုင်းသူပြည်သားတို့ စီးပွားရေး ကြပ်တည်းမှု နှင့် အပျော်အပါးအားကြီးမှု၊
(င) စစ်ဘေးစစ်ဒဏ်ခံရမှု

သာသနာ့တာဝန် ၂ မျိုး။ ချဲ့ပါဦးမည်။ သာသနာတွင်း၌ ဂန္ထဓုရ(ကျမ်းစာသင်ယူ ပို့ချ၊ ဟောပြရေးသားမှု တာဝန်)။ ဝိပဿနာဓုရ (ကမ္မဋ္ဌာန်းရှုမှု တာဝန်)။ ဤသို့ တာဝန်၂မျိုးကို တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေ၊ သွယ်ဝိုက်၍ဖြစ်စေ ဆောင်နေမှ သာ 'သာသနာ့ဝန်ဆောင်' ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ထိုသို့ မဆောင်နိုင်သူကား သင်္ကန်းဝတ်ထားသော်လည်း ကိုးကွယ်သူတို့မှာ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် ပစ္စည်း ၄ ပါး ထောက်ပင့်ရမှု တာဝန်ပိုနေသောကြောင့် 'သာသနာဝန်စီးသာဖြစ်သည်' ဟု ဆရာတို့ မိန့် တော်မူကြသည်။ ထိုသို့ သာသနာဝန်စီးများလေ သာသနာအားနည်းလေဖြစ်၍ သာသနာ့ဝန်ဆောင်များမှသာ သာသနာတော် အားရှိမည်ကား အထူး စဉ်းစားဖွယ်မလိုတော့ပါ။

အိန္ဒိယမှ ပြောင်းခဲ့ရပုံ။ ထို့ပြင် ရှေးရှေးခေတ်က သာသနာ့တာဝန်ကို ဆောင်ခဲ့ကြသည်မှာ ဝိပဿနာတာဝန်ဆောင်တို့က မဂ်ဖိုလ်ရရုံသာမက ဈာန်အဘိညာဉ်ကိုလည်းရကြသဖြင့် ကာလအားလျော်စွာ ကိုးကွယ်သူများ၏ စိတ်ကိုအားရနှစ်သိမ့် စေနိုင်ခဲ့ကြသည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံသည် သာသနာတော်၏မူလဌာနကြီးဖြစ်၏။ ထိုအိန္ဒိယ၌ ပြဟ္မဏတို့သည် အလွန်အားရှိ၍ သူတို့ကိုယ်တိုင် ဆရာလုပ်နေကြသည်။ ဘုရားလက်ထက်တော်၌ ဗုဒ္ဓသာသနာကို တစ်ချို့ပြဟ္မဏတို့က ပြိုင်ကြသေး၏။

သို့သော် ဓမ္မာသောကမင်းများ၏ ခေတ်ကောင်း ချိန်တိုင်အောင်မနိုင်ခဲ့ကြပါ။ နောက်၌ကား သာသနာ့ဝင်ပုဂ္ဂိုလ်များဖက်က တန်ခိုးနည်းပါးလာသည့်အပြင် သူတို့ဘက် လူဝတ်ကြောင်များက လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင် ဝေဒကျမ်းတို့ကို သင်ပြ၍ ရသေ့တို့ကလည်း မန္တာန်အစွမ်းဖြင့် တန်ခိုးပြကာ လူများအပေါ်၌ အထင်ကြီးစေနိုင်သောကြောင့် သာသနာ့ဝန်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များ တဖြည်းဖြည်း အားနည်းသည်ထက်နည်းကာ သီဟိုဠ်စသော နိုင်ငံငယ်များသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားခဲ့ကြရဟန်တူပါသည်။ ဤအချက်ကား ယခုအခါပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်၌ သာသနာ့ဝင်ပုဂ္ဂိုလ်များအခြေအနေကို ကြည့်၍လည်းကောင်း၊ ဘာသာခြားစာပေ သင်ကြားသူတို့ အားရှိနေပုံကို ကြည့်၍လည်းကောင်း မစဉ်းစားဘဲ မနေထိုက်သော အကြောင်း တစ်ရပ်ဖြစ်ပါသည်။

ကိုးကွယ်သူ အကျိုးမရလျှင်။ ထို့ပြင် ကိုးကွယ်သူ လူတို့အား လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင် မပြောနိုင်မှုလည်း သာသနာတော်အားနည်းဖို့ရာ ကြီးစွာသောအကြောင်းတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ မှန်၏ သာသနာ့ဝင်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် လူဝတ်ကြောင်များ၏ ပစ္စည်း ၄ ပါးကို မှီ၍ သာသနာ့ဝန်ကို အားရ ကျေနပ်မှသာ သူတို့၏ ချွေးနှဲစာကို ခွဲဝေ၍လှူဒါန်းလို ကြပေမည်။ ကျေနပ်ဖွယ်အကြောင်းများမှာလည်း နေပုံထိုင်ပုံကို ကြည်ညိုကျေနပ်ခြင်း၊ သူတို့အား လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင် သွန်သင်ပြသ၍ ဤဘဝ နောက်ဘဝ အတွက် ကောင်းကျိုးချမ်းသာကိုရစေခြင်း၊ သူတို့၏ ကလေးများကို တတ်သိလိမ္မာစေခြင်းများဖြစ်သည်။ ရှေးရှေးမြန်မာမင်းများ လက်ထက်က ဤအချက်များ အပြည့်အစုံရရှိကြ၍သာ ဤသာသနာကို လေးစားကြည်ညို ကိုးကွယ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ရှင်ဘုရင်လည်း ဘုန်းကြီးကျောင်းသား။ ဆက်ပါဦးမည်။ ဤမြန်မာနိုင်ငံဝယ် အနော်ရထာမင်း လက်ထက်မှစ၍ တိုင်းသူပြည်သားနှင့် သာသ နာတော်သည် လွန်စွာနေထားကျ၍ ပဏာရခဲ့လှပေ၏။ သံဃာတော်ဖက်ကလည်း လိမ္မာယဉ်ကျေး အောင် ဟောညွှန်သင်ပြနိုင်သဖြင့်တိုင်းပြည်၏ ယဉ်ကျေးမှုအဆင့်အတန်းသည် အမှန်ပင် တိုးတက်ခဲ့ပေ၏။ တိုင်းသူပြည်သားတို့ကလည်း ကျေးဇူးတင်လှသဖြင့် သာသနာတော်ကို အားကိုးတစ်ခုပြုကာ ၄ ဖြာသော ပစ္စည်းကို အသီးသီးထောက်ပံ့ခဲ့ကြ၏။ ထိုကဲ့သို့ အညမည ပစ္စည်းတပ်၍ အထပ်ထပ် ကျေးဇူးပြုခဲ့ကြသည်မှာ မြန်မာမင်းများ၏ နောက်ဆုံးအချိန်ကျအောင်ပင်။ ဆရာလုပ်သူလည်း ဘုန်းတော်ကြီး ရှင်ဘုရင် လုပ်သူလည်း ဘုန်းကြီး ကျောင်းသားပင်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ဗုဒ္ဓသာသနာ့တက္ကသိုလ် ဖြစ်လောက်။ ထို့နောက် စစ်ဘေး စစ်ဒဏ်ကြောင့် နိုင်ငံသည် မရှုမလှ လက်အောက်ခံဘဝသို့ ကျရောက်ရတော့၏။ ထိုသို့ ရောက်ရစေကာမူ ထိုခေတ်က ဘုန်းတော်ကြီးများနှင့် လူကြီးလူကောင်းတို့သည် သာသနာတော်၏ အရှိန်အဝါ ဩဇာမသေးအောင် စီမံနိုင်ခဲ့ပါလျှင် (ထိုအချိန်က ထွန်းကားသော သိပ္ပ ဝိဇ္ဇာတွင် အပြစ်ကင်းသည့်ဖက်ကို ဘုန်းတော်ကြီး များလက်မှ မလွတ်ရအောင် ရှေးက အားလုံး လက်ခံပြီးဖြစ်သော 'နောဇေ+နော' စသည်ကို 'ကိုးတစ်လီ+ကိုး' စသည်ဖြင့် ပြုပြင်၍ ရှေးရိုး အတိုင်း အထောက်အပံ့ကိုလည်း လက်မခံကြဘဲ သင်ပြခဲ့ကြပြီးလျှင် နောက်၌လည်း ခေတ်အလိုက် တိုးကာတိုးကာ သင်ပြနိုင်မည်ဆိုပါမူ) ယခုလို လွတ်လပ်ပြီးသောအချိန်မှာ အခြေခံကျောင်းသား များနှင့်တကွ ပညာစုံပို့ချနိုင်သော ဗုဒ္ဓသာသနာ့တက္ကသိုလ်ကြီး မားမားမတ်မတ်တည်ရှိပြီးဖြစ်နေ ရာ၏။

ယခုအခြေအနေ။ ထိုသို့တည်ရှိပြီးဖြစ် နေလျှင် ပြည်ထောင်စု မြန်မာနိုင်ငံတော်နှင့်ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာသာသနာတော်သည် 'အတိုင်းထက် အလွန် တံခွန်နှင့်ဘုရား' ကဲ့သို့ကမ္ဘာမှာ ကြွားနိုင်လောက်အောင် ကျက်သရေကို ဆောင်လျက်ရှိရာသည် မဟုတ်ပါလော။ ယခုသော်ကား ဖြစ်နိုင်လောက်သော အကောင်းစုကို မစီမံနိုင်ခဲ့မှုကြောင့် သမ္မတလုပ်သူလည်း ဘုန်းကြီး ကျောင်းသားမဟုတ်။ ဝန်ကြီးချုပ်စသူများလည်း ထိုနည်းသာ၊ တစ်တိုင်းပြည်လုံးလိုလိုပင် လူကြီးလူကောင်းဆိုသူတို့၏ သားသမီးတွေကား 'ဘုရား ဘုရား ဘုရား' ဟု ညည်းတွားဖို့သာကောင်းပါတော့သည်။ ထိုသို့ဖြစ်နေရသည့်အတွက်လည်း အပြစ်မတင်သာပါ။ လောလောဆယ် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအတွက် ဤနည်းအတိုင်းပင် သင်ကြရှာပေလိမ့်မည်။ ထိုသို့ သင်ကြသည့်အတွက်ကြောင့်ပင် ယခုအခါ များစွာသော ဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်းတွေမှာ ပြောပလောက်အောင်ကျောင်းသားများ ရှိကြသေးရဲ့လား။ (ဘယ် သူမပြု, မိမိမှုပဲနော်. . .)

ရှေးကလိုဆိုလျှင် မတိုက်တွန်း။ ဆက်ပါ ဦးမည် ရဟန်းတော်များသည် အလွန်ရှေးခေတ်က ကဲ့သို့ မဂ်ဖိုလ်ရအောင် ဝိပဿနာကို သဲသဲမဲမဲ ကြိုးစားနေကြပါလျှင်လည်းကောင်း၊ ပိဋကတ်တော် ကိုချည်း အားရပါးရ ကြိုးစားနေကြပါလျှင်လည်းကောင်း၊ ရှေးခေတ်က မသင်ပြဘဲ လွတ်လွတ်နေခဲ့ ကြပါလျှင် လည်းကောင်း၊ ကလေးတို့အား လောကီ သိပ္ပဝိဇ္ဇာ သင်ပြပေးကြဖို့ရန် အမှန်ပင် မတိုက်တွန်းလိုပါ။ ယခုသော်ကား မြန်မာနိုင်ငံတော်ဝယ် ရှေးခေတ်ကစ၍ ယခုတိုင်အောင် ကလေးများကို ရဟန်းတော်များက သင်ပြနေကြပါလျက် သင်ပြရင်း သင်ပြရင်းက သင်ပြမှု အားမရ၍လက်လွတ်ဖြစ်ကြတော့မည်ကို (လက်လွတ်ဖြစ်ရုံသာမက၊ သာသနာ တော်လည်း အားနည်းပုံကို) မြင်ရသောကြောင့်သာ ဤကဲ့သို့ အနဝဇ္ဇသိပ္ပဝိဇ္ဇာကို ကိုယ့်ဆိုင်ရာဒေသ၌ မြိုင်မြိုင်ဆိုင်ဆိုင် သင်ပြဖို့ရန် တိုက်တွန်းလိုပါသည်။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်)

ဝိပဿနာအကျိုး

ဒေါ်-ဝင်းတင်

* ကြိမ်ဖန်များစွာ၊ ဒီခန္ဓာကို
နောင်လာဘဝ၊ မတောင့်တပဲ
ရှုကြည့်လေ့လာ၊ ဝိပဿနာ
ချိန်ခါမလင့်၊ ကြိမ်ကြိမ်ဆင့်၍
ရှုကျင့်ပွားမူ၊ ထိုသည့်သူကား
အယူမလွဲ၊ ဂတိမြဲ၏။ ။

* သင်္ခါရအစု၊ ပယ်မှုပြုက
ဉာဏပေါ်လာ၊ ဝိပဿနာ
အသိလေးဖြာ၊ ဒီခန္ဓာကို
သမုတ်ပြ၊ အလင်းရက
သိကြနိဗ္ဗာန်၊ ဧကန်သာပ။ ။

* မပြတ်ရှုပွား၊ ထိုတရားဖြင့်
မှတ်သားသိသော်၊ အကြောင်းပေါ်၍
မလျော်ခဏ၊ မဂ်မရသော်
ဘဝအစွန်၊ တမလွန်တွင်
ထူးချွန်အံ့လောက်၊ နတ်ပြည်ရောက်က
မဖောက်မပြန်၊ သောတာပန်စစ်
ဧကန်ဖြစ်မည်၊ မလစ်ဝိပဿနာ
ပွားကျိုးတည်း။ ။

ဒေါ်-ဝင်းတင်

rx;q&mawmb&m;u;\ ax&0g'omoeemqu

(ယခင်သီတင်းပတ်မှအဆက်)

မြို့ရွာအသီးသီးသို့သာသနာပြု စေလွှတ်ခြင်း

ဤသို့လျှင် သာသနာတော်ဘေးရန်ဆူးငြောင့်ရှိသမျှ နိုင်ငံတော်အတွင်းဝယ် သုတ်သင်ရှင်းလင်းပြီးလျှင် ပဌမသင်္ဂါယနာ အစရှိသည်တင်ကုန်သောအရှင်မဟာကဿပမထေရ် အစရှိကုန်သောအရှင်မြတ်တို့၏ အနွယ်အဆက် သက္ကရာဇ် ၁၀၅၀-ပြည့်တွင် ရမည်းသင်းမင်းတရား လက်ထက် ထေရဝါဒအယူ ရေမိန်-ရှင်ဂုဏသီရိပုဂ္ဂိုလ် တပည့်အနွယ်အဆက် မင်းအို-ရှင်ဂုဏမုနိန္ဒာဘိဓဇမထေရ်၏ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဖြစ်သော ရှင်ဇနိန္ဒထေရ် ဝိနယ ဓရပုဂ္ဂိုလ်ကို "ဉာဏာဘိဝံသ ဓမ္မသေနာပတိ မဟာ ဓမ္မရာဇာဂုရု" တံဆိပ်နာမံတော်နှင့် သာသနာပြု အပ်နှင်းတော်မူသည်နှင့် သာသနာပြုဉာဏာဘိဝံသ ဓမ္မသေနာပတိမထေရ်သည်လည်း ဘုရားသခင် သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်ကာလ အရပ်ရပ်အမြို့မြို့ တို့၌ သာသနာတော်ထွန်းလင်း၍ ရှိဖူးသည်ကို တကာတို့ အရိပ်အမြွက် ကြားဖူးကြသည်နှင့် ယခုတကာတို့ သဘောမကျသေးသည့်အရာကို သဘောကျန အယူဝါဒပေါ်ရှိစိမ့်သောငှါ ပဉ္စဝဂ္ဂီငါးယောက်နှင့် ရှင်ယသတို့ကို အနှံ့အပြား စေလွှတ်သကဲ့သို့ စေလွှတ်ရပါမည့်အကြောင်းနှင့် မေတ္တာစာ ဆက်သွင်းရာတွင် ကြိုက်နှစ်သက်တော်မူသဖြင့် ပိဋကတ်စာပေနှင့် တကွ တတ်သိလိမ္မာရှိသော သံဃာတော်တို့ကို ရွေးကောက်၍ အမြို့မြို့ အရွာရွာ သီတင်းသုံး နေစေသည်။ ထိုရပ်ရွာသား တကာတို့ကို ဘုရားတရား အယူပြစေ၍ သရဏဂုံသုံးပါး၊ ငါးပါးသီလကိုဆောက်တည်စေနှင့်သည်။

ဥဘတောဝိဘင်း ဆောင်စေခြင်း

ဘုရားသခင်ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီး သည့်နောက် ရာဇဂြိုဟ်ပြည် အဇာတသတ်မင်းလက်ထက် ပဌမသင်္ဂါယနာ၊ ဝေသာလီပြည် ကာလသောကမင်းလက်ထက် ဒုတိယသင်္ဂါယနာ၊ ပါဋလိပုတ်ပြည် ဓမ္မာသောကမင်းလက်ထက် တတိယသင်္ဂါယနာ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းဒေဝါနံပိယတိဿမင်းလက်ထက် (၂၃၇) ခုတွင် စတုတ္ထသင်္ဂါယနာ တင်ကြကုန်သကဲ့သို့ အမရပူရပြည် အောင်မြေလောကဘုရားဒါယကာ မင်းတရားလက်ထက် ပဉ္စမသင်္ဂါယနာဖြစ်ထွန်းအောင်ဉာဏာဘိဝံသ ဓမ္မသေနာပတိမထေရ်သည် ရှင်မဟာကဿပ၊ ရှင်မဟာယသ၊ ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿ၊ ရှင်မဟိန္ဒထေရ်တို့ သတ္တိ ဗျတ္တိရှိသော ရဟန်းကို ရွေးကောက်သကဲ့သို့ နိုင်ငံတော်အတွင်း သီတင်းသုံးနေသမျှ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရွေးကောက်ပင့်ခေါ်၍ ရောက်လျှင် "ပိဋကတ်သုံးပုံတွင် ဝိနည်းပိဋကတ်သည်သာသနာ၏ မူလဘူတ အမြစ်ဖြစ်ကြောင်း၊ နိဿယမုစ္စက အင်္ဂါရှိမှ တသီးပုဂ္ဂလ နေအပ်ကြောင်း၊ ဝိနည်းကျမ်းဂန်လာရှိတိုင်းသာ ချည်းလျှောက်ပတ်စွာ ကျင့်အပ်ကြောင်း ပြောဆိုတောင်းပန်၍ သတ္တိ ဗျတ္တိရှိသော နှစ်ရာ့ငါးကျိပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရွေးချယ်စိစစ်၍ ရပြီးလျှင် ဥဘတောဝိဘင်း ပါရာဇိကဏ်ပါဠိ၊ ပါစိတ်ပါဠိတော်တို့ကို နှုတ်တက်အလေ့အလာ ရွက်ဆောင်စေနှင့်၍ နောက်ဆုံးကျမ်းကို နှုတ်တက်ရွက်ဆောင်၍ ဆက်၍ပြန်ဆိုစေဦးမည်။ စိတ်က အကြံတော်ရှိတိုင်း ဥဘတောဝိဘင်းကို ရှေးဦးစွာ နှုတ်တတ်အလေ့အလာ ဆောင်ရွက်စေ၍ သိကြားမင်း၏ ဗိမာန်နှင့် တူသော သုဓမ္မဇရပ်ပွဲသဘင်၌ ပြန်ဆိုစေသည်။ ဥဘတောဝိဘင်းကို မဆောင်မရွက်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ပဉ္စင်းတို့မှာ ပါတိမောက်နှစ်စောင် ခုဒ္ဒသိက္ခာကျမ်း စတုဘာဏဝါရတို့ကို နှုတ်တတ်အလေ့အလာဆောင်ရွက်စေ၍ သုဓမ္မာဇရပ်ပွဲသဘင်၌ ပြန်ဆိုစေသည်။ သာမဏေတို့မှာ သရဏဂုံကို ရှေးဦးစွာ ပုဒ်အက္ခရာပီသအောင် သင်စေ၍ သာမဏေတို့စောင့်ရှောက်ရာ ဆယ်ပါးသောသီလ၊လိင်၊ ဒဏ်၊ သေခိယ၊ ခန္ဓကဝစာများကိုနှုတ်တတ်ရွက်ဆောင်စေ၍ သုဓမ္မာဇရပ်ပွဲသဘင် သို့ပြန်ဆိုစေသည်။

ကေတုမတီသို့ သာသနာပြု စေလွှတ်ခြင်း

ဤသို့ နှုတ်တတ်အလေ့အလာရှိပြီးမှ ဥဘတောဝိဘင်းရသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရွေးကောက်၍ ထိုထိုမြို့ရွာတို့၌ သီတင်းသုံးနေစေ၍ သာသနာတော် အနှံ့အပြားရှိအောင် သာသနာတော်ပြုစု၍ အဆုံးအမဩဝါဒပေးစေသည်။ တိုင်းသီးတိုင်းခြား မြို့တို့ကိုလည်း ပါဋလိပုတ်ပြည် ဓမ္မာသောကမင်းလက်ထက် သာသနာတော် ၂၃၆-ခု တန်ဆောင်မုန်း လတွင် မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်သည် နောင်အနာဂတ်ကို မြော်တော်မူ၍ အသီးအသီး မထေရ်တို့ကို သာသနာပြုစေလွှတ်သကဲ့သို့ တိုင်းသီး တိုင်းခြားဖြစ်သော ဇေယျာဝဍ္ဎနတိုင်း မြို့ရံ-၁၂၊ ကျေးသီး ၃၃-အခြံအရံရှိသော ကေတုမတီပြည်ကြီးသို့ သာသနာပြုစေလွှတ် လိုက်သောကြောင့် ဉာဏာဘိဝံသဓမ္မသေနာပတိ အမည်ရှိသော မထေရ်သည်-

"ဝိနယဓရပုဂ္ဂိုလ်ဂိုဏ်း ဝိသေသ ထေရ်သမုတိခံ တစ်ကျိပ်နှစ်ဦးသော ဆရာတော်တို့တွင်-ရှင်မဟာကဿပ စသော အရိယာဝံသထေရ် အနွယ်အဆက် ရေမိန်-ရှင်ဂုဏသီရိပုဂ္ဂိုလ်တပည့် မိုင်းလုံး-ရှင်ပဝရမဥ္ဇူပုဂ္ဂိုလ်၏ သဒ္ဓိဝိဟာရိက ရှင်ပရမဝံသာဘိဓဇပုဂ္ဂိုလ်သည် တတ်ရည်လိမ္မာရည် ရှိသည်။ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော သီလ၊ သမာဓိ၊ ကျေးဇူးရှိသည်။ ဝိနယဓရလည်းဖြစ်သည်။ ယဉ်ကျေး သိမ်မွေ့သော တရားစကားဖြင့် ဆုံးမ ပြောဆိုလေ့ရှိသည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်နှင့်သာ လျောက်ပတ်သည်" ဟု ဧကရာဇ်မင်းကို စာသွင်းလျှင် အောင်မြေလောကဘုရားဒါယကာ မင်းတရား လည်း "ဇေယျာဝဍ္ဎနတိုင်း တောင်ငူကေတုမတီမြို့သည် ရှေးမင်းကောင်းတို့ နေရာဌာနလည်း ဖြစ်သည်။ တိုင်းသီးတိုင်းခြားလည်း ဖြစ်ပလေသည်။ ငါ၏သားတော် သတိုးဓမ္မရာဇာ ကိုလည်း သက္ကရာဇ် ၁၁၅၂ ခုနှစ်တွင် ဘုရင်ခန့်ပေးအပ်တော်မူသည်။ ထိုတိုင်းမှာလည်း ရဟန်းသံဃာတို့ ဂိုဏ်းအကွဲအပြား ကံကြီး၊ ကံငယ်ပြုကြသည်။ သာသနာတော် မစည်မထွန်း ညစ်နွမ်း ပါးလေသည်။ ငါ၏သားတော် တောင်ငူဘုရင် ကိုးကွယ်စေ၊ ပရမသီရိဝံသပုဂ္ဂိုလ်အား 'ပရမ သီရိဝံသာဘိဓဇ မဟာဓမ္မရာဇဂုရု' တံဆိပ် နာမံတော်နှင့် သာသနာတော်ပြု ကြွသွားစေ" အမိန့်တော်ရှိသဖြင့် ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ်နှင့် အလားတူ စွာနောင်လာအနာဂတ်ဖြစ်လတ္တံ့ သော သာသနာတော်၏ အညစ်အကြေးဘေးရန်တို့ကို မပေါ်မရှိအောင် သာသနာပြုစုသကဲ့သို့ ဉာဏ်တော်ဖြင့် ဆင်ခြင်တော်မူတတ်သော ဉာဏာဘိဝံသဓမ္မ သေနာပတိ မထေရ်သည် "ဇေယျာဝဍ္ဎနတိုင်း ကေတုမတီ တောင်ငူမြို့သို့ သက္ကရာဇ် ၁၁၅၃ ခုနှစ်က အမိန့်တော်ရှိသည်နှင့် အမိန့်တော်ကိုနာခံ၍ ရှင်မဟိန္ဒထေရ် သီဟိုဠ်ကျွန်း ဝေဒါနံ ပိယတိဿမင်းမှစ၍ တိုင်းသူအပေါင်းတို့ကို သတင်းပြန့်နှံ့သိနှင့်စေ၍ ငုံ့ဆိုင်းသကဲ့သို့ ပရမသီရိဝံသာဘိဓဇမထေရ်သည် ငုံ့ဆိုင်းတော်မူသည်။ ငုံ့ဆိုင်းတော်မူသည့်အတွင်း မဟိန္ဒထေရ် စသောမထေရ်တို့ သာသနာပြုကြွသွားတော်မူကြသောကာလ သံဃကံပြုလောက်ရုံ ငါးပါးစီနှင့် အသီးသီးကြွသွားလေသကဲ့သို့ ဤမှာလည်းအဘ္ဘာနကံကိစ္စလောက်အား ထေရဝါဒအနွယ်အဆက် ပုဂ္ဂိုလ်သံဃာတို့ကို ရွေးကောက်တော်မူပြန်လျှင်-

(၁) တောင်ပြုံးရွာနေ အသက် ၆၅၊ ဝါ ၄၅၊ ရှင်ဣန္ဒလင်္ကာပုဂ္ဂိုလ်။

(၂) မဲထီးရွာနေ အသက် ၆၅၊ ဝါ ၄၅၊ ရှင်ခေမာစာရပုဂ္ဂိုလ်။

(၃) လှည်းပွဲကြီးရွာနေ အသက်၆၀၊ ဝါ ၄၀၊ ရှင်ဉာဏဝရ ပုဂ္ဂိုလ်။

(၄) အင်းဝမြို့နေ အသက် ၅၁၊ ဝါ ၃၁၊ ရှင်ဇိနာလင်္ကာရဓဇ ပုဂ္ဂိုလ်။

(၅) အုန်းသီးကွဲရွာနေ အသက် ၅၄၊ ဝါ ၃၄၊ ရှင်မေဓါပုဂ္ဂိုလ်။

(၆) ပင်းယ အင်းနားရွာနေ အသက် ၄၇၊ ဝါ ၂၇၊ ရှင်အာသဘ ပုဂ္ဂိုလ်။

(၇) နွားထိုးရွာနေ အသက် ၄၃၊ ဝါ ၂၃၊ သီရိမဥ္ဇူပုဂ္ဂိုလ်။

(၈) ကုန်းရွာနေ အသက် ၃၃၊ ဝါ ၁၃၊ ဝီရိယာရ မ္မ ပုဂ္ဂိုလ်။

(၉) ထီးလှိုင်ရွာနေ အသက် ၃၃၊ ဝါ ၁၃၊ ရှင်လင်္ကာသာရပုဂ္ဂိုလ်။

ဤရေတွက်ခဲ့သမျှ ပုဂ္ဂိုလ်များ ဝိနည်းငါးကျမ်း၊ ပါဠိ၊ အဌကထာများ လေ့လာသင်ကြားဖူးသည်ဖြစ်၍ ရွေးကောက်တော်မူလျှင် နောက်ပါ အသီးသီး ပဌင်း၊ သာမဏေပေါင်း သုံးကျိပ်ခုနှစ်ပါးတို့နှင့် သက္ကရာဇ် ၁၁၄၅ ခု၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် (၈)ရက် တနင်္လာနေ့ည သုံးချက်တီးအချိန်တွင် ထွက်ခဲ့၍ တန်ခူးလဆန်း(၃)ရက်နေ့ ကေတုမတီ မြို့သို့ အတွင်းဝန်သံတော်ဆင့်တို့ ကြပ်မတ်၍ ရောက်လျှင် ၎င်းတန်ခူးလဆန်း(၁၅)ရက်နေ့ တောင်ငူဘုရင် သတိုးဓမ္မရာဇာ မင်းသားကကျီးသဲ့သဲအမည်တွင်သော ကုန်းထိပ်တွင် ကျောင်းရံခြောက်ကျောင်းနှင့်တကွ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို ပွဲလမ်းသဘင်ကြီးစွာခံ၍ ရဟန်းတို့ အသုံးအဆောင်များစွာ ပဒေသာပင်နှင့် အပ်လှူတင်တော်မူသည်။

၎င်းကျောင်းကို အပ်လှူတင်သည့်နေ့ တောင်ငူဘုရင်မင်းသားလည်း ခမည်းတော်ကဲ့သို့ သာသနာတော် ဘေးရန်ဆူးငြောင့်ရှိသည်များကို သန့်ရှင်စင်ကြယ်လိုသောကြောင့် "ယွန်းပေါင်ပုရပိုက်နှင့် ဇေယျာဝဓုနတိုင်းမြို့ရုံ ၁၂ ကျေးသီး ၃၃၊ ကေတုမတီမြို့တိုင်းနိုင်ငံအတွင်း သီတင်းသုံးနေသမျှ ရဟန်းသံဃာတို့အား သာသနာရေး၊ သာသနာမှုနှင့် စပ်သမျှ ဘုရားပညတ်တော်နှင့် ညီအောင် ဆုံးမသြဝါဒပေးတော်မူပါ။ တိုင်းနိုင်ငံအတွင်း သီတင်းသုံးနေသမျှ ရဟန်းသံဃာတို့ မပိုင်မနိုင် တရားကို မကျင့်ဆောင်လိုသမျှကို ဒဏ်တော် မင်းသားရှိပါပြီ။ အာဏာစက်ထားပါမည်" လျှောက်ထား၍ ယွန်းပေါင်းပရပိုက်နှင့် သာသနာပြု ကပ်လှူတော်မူပြန်သည်။

ပရမသီရိဝံသာဘိဓဇထေရ်
အကြံ့အစည်

အရှင်ပရမသီရိဝံသာဘိဓဇမထေရ်လည်း ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအပေါင်းတို့နှင့် ချမ်းမြေ့စွာ နေတော်မူလျက် ဆင်ခြင်တော်မူသည်ကား-

ဝိဘဇ္ဇဝါဒဝိနယဓရဖြစ်သော သာသနာတော်အဆက်အနွယ် ဗဟုသုတ၊ သီလသမ္ပန္နနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဇမ္ဗူဒိပါမြေအပြင်၌သာ သာသနာတော်ကို ထွန်းပစေသော ရဟန်းယောကျ်ား၊ ရဟန်းမိန်းမတို့တွင် မာယာဒေဝီ၏ ညီမအငယ် ဆင္ဃဘိညနှင့် ပြည့်စုံသော မဟာပဇာပတိရဟန္တာထေရီမသည် ဘုရားသခင်အထံ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်ကို သင်၍ကျင့်ဆောင်သည်။

ခေမာထေရ်၊ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီ၊ ပဋ္ဋာစာရီ ထေရီ၊ ဓမ္မဒိန္နာထေရီ၊ သောဘိတထေရီ၊ ဝိသာခါ ထေရီ၊ သမ္ပလထေရီ၊ နန္ဒာထေရီ၊ ဓမ္မပါလိထေရီ၊ ယသောဓရာထေရီ ရဟန္တာမတို့သည် မဟာပဇာပတိထေရီထံ၌ ဝိနည်းကိုသင်၍ အဆင့်ဆင့် မိမိတို့၏ တပည့်တို့အား သင်ကြားပို့ချ၍ ဝိနည်း၌လိမ္မာကြကုန်သည်။

သံဃမိတ္တာထေရီ၊ ဥတ္တရာထေရီ၊ သောမနထေရီ၊ မဟာပါလထေရီ၊ အဂ္ဂိမိတ္တာထေရီ၊ ဖေဂ္ဂုထေရီ၊ ဓမ္မဒါသီထေရီ -ဤသို့ဆိုခဲ့သမျှ အငယ်ဖြစ်ကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဓမ္မပါလိထေရီ ဥပဇ္ဈယ်ထံ၌ ဝိနည်း၊ ပိဋကတ်နှင့်တကွ သုတ္တန်၊ အဘိဓမ္မာကိုအဆင့်ဆင့်သင်ခဲ့၍ သူတော်ကောင်းတို့ ၏အနွယ်၌ လိမ္မာခဲ့ပြီးလျှင် ၂-သောင်းသော ဘိက္ခုနီမတို့နှင့် ဇမ္ဗူဒိပါကျွန်းက ဒေဝါနံပိယတိဿမင်းလက်ထက် သာသနာတော် ၂၃၇-ခုတွင် ကူးတော်မူ၍ အနုဠာဒေဝီအမှုးရှိသော မောင်းမငါးရာ၊ အမျိုးသမီး ငါးရာပေါင်းတစ်ထောင် ရဟန်းပြု၍ ဝိနည်းကို ရှေးဦးစွာသင်စေသည်။

သီဟိုဠ်ကျွန်းဝယ် ဝိနည်း၌ ရဲရင့်သော ဓမ္မထေရီ၊ ဓမ္မပါလိထေရီ အစရှိကုန်သော ရဟန္တာဘိက္ခုနီမတို့သည်၎င်း၊ ဓမ္မဒိန္နာထေရီ အစရှိကုန်သော သူတော်ကောင်း တရားအနွယ်၌ လိမ္မာကုန်သော ၂-သောင်းသော ရဟန္တာဘိက္ခုနီမတို့သည်၎င်း၊ ဂိရိကာလထေရီ၊ ဒါသိကာလထေရီ၊ သဗ္ဗပါသိကထေရီ အစရှိသော ဝိနည်း၌ မွေ့လျော်ကုန်သော၂-သောင်းသော ရဟန္တာဘိက္ခုနီမတို့သည်၎င်း၊ ပဒုမထေရီ၊ ဟေမာထေရီစသော တသောင်းခြောက်ထောင်သော ရဟန္တာဘိက္ခုနီထေရီတို့သည်၎င်း၊ ဤထေရီဘိက္ခုနီမတို့သည် မိမိတို့၏ ဥပဇ္ဈာယ်ထံ၌ ဝိနည်းကိုသာလျှင် ရှေးဦးစွာသင်၍ သုတ္တန်၊ အဘိဓမ္မာတို့ကို သင်တော်မူသည်။ ထိုထေရီမတို့၏ တပည့်အဆက်ဆက်တို့သည်လည်း ဝိနည်းကိုသာလျှင် ရှေးဦးစွာသင်ကြား၍ တရားကိုကျင့်ဆောင်ကုန်သည်။

ဇမ္ဗူဒိပါကျွန်းမှာလည်း တိုင်း၊ ခရိုင်၊ မြို့ပြတို့၌ ဘိက္ခုနီမတို့သည် အနှံ့အပြား ဝိနည်း၊ ပိဋကတ်တို့ကို ရှေးဦးစွာသင်၍ တရားကို ကျင့်ဆောင် ကုန်သည်။

သီရိခေတ္တရာ ရာမတိုင်း၊ ရသေ့မြို့မှာ သာသနာတော် ၁၀၁ ခုတွင် ဒွတ္တပေါင်မင်း လက်ထက်မှစ၍ ရဟန္တာထေရီမတို့သည် ဝိနည်းကို ရှေးဦးစွာ သင်ကြား၍ တရားကိုကျင့်ဆောင်ကြကုန်သည်။

သုဝဏ္ဏဘုမ္မိတိုင်း၊ တလိုင်း သုံးရပ်တို့၌ သောဏထေရ်၊ ဥတ္တရထေရ်တို့ ပေါက်ရောက်၍ သာသနာတော် ပြုစုတော်မူသည်မှစ၍ ရဟန္တာထေရီမတို့သည်၎င်း၊ ပုထုဇဉ်ထေရီမတို့သည်၎င်း ဝိနည်းကိုရှေးဦးစွာသင်စေ၍ တရားကိုကျင့်ဆောင်ကုန်သည်။

ထိုထေရီဘိက္ခုနီမတို့သည် အာဘဇ္ဇဝါဒီဖြင့် မကွဲမပြားတရားကို ကျင့်ကြကုန်သည်ဖြစ်သည်။

ရဟန်းယောကျ်ားမထေရ် တို့မှာလည်း ဘုရားသခင် သက်တော်ထင်ရှားရှိသည်ကပင် ဥပါလိမထေရ်သည် ဘုရားသခင်အထံ၌ ဝိနည်းကို သင်ခဲ့၍ သိကြားလိမ္မာခြင်းသို့ ရောက်လျှင် ပုထုဇဉ်၊ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ် အသိန်းမက ပို့သသင်စေ၍ ဘုရားသခင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးသည့်နောက် ပဌမသင်္ဂါယနာ တင်တော်မူသည်။

ထိုပုထုဇဉ်၊ သေက္ခ အစရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အများတို့တွင် ဒါသကမထေရ်သည် ဥပါလိထေရ်၏ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဖြစ်သည်။ ဤသဒ္ဓိဝိဟာရိက ဖြစ်သော ဒါသကမထေရ်သည် ဥပါလိထံမှ ဝိနည်း၊ ပိဋကတ် ကို သင်ခဲ့၍ ပုထုဇဉ်၊ သေက္ခ အစရှိသော တပည့်တို့အား ပို့သသင်ကြားတော်မူသည်။ ထိုပုထုဇဉ်၊ သေက္ခ အစရှိသော တပည့်အများတို့တွင် သောနထေရ်သည် ဒါသကမထေရ်၏ သဒ္ဓိဝိဟာရိက တပည့်ဖြစ်သည်။

ဤသဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့် ဖြစ်သော သောနထေရ်သည် ဒါသကထေရ်၏ ထံ၌ ဝိနည်း၊ ပိဋကတ်ကို သင်ခဲ့၍ ရှင်ယသမထေရ်တို့နှင့် ဒုတိယသင်္ဂါယနာ တင်တော်မူသည်။ ပုထုဇဉ်၊ သေက္ခ အစရှိသော တပည့်များတို့ကို ပို့သသင်ကြားတော် မူသည်။

ထိုပုထုဇဉ်၊ သေက္ခအစရှိသော တပည့်များတို့တွင် သိဂ္ဂဝမထေရ်သည် သောဏထေရ်၏ အထံ၌ ပိဋကတ်သုံးပုံကို သင်ကြား၍ ပုထုဇဉ်၊ သေက္ခအစရှိသော တပည့်တို့အား ပို့သသင်ကြားတော်မူသည်။

ဤပုထုဇဉ်၊ သေက္ခစသော တပည့်များတို့တွင် မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ်သည် သိဂ္ဂဝထေရ်၏ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဖြစ်သည်။ ဤသဒ္ဓိဝိဟာရိကဖြစ်သောမောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿသည် စဏ္ဍဝဇ္ဇထေရ်၏ အထံ၌ ဝိနည်း ပိဋကတ်ကို သင်ကြားခဲ့၍ တတိယ

သင်္ဂါယနာတင်တော်မူသည်။ ပုထုဇဉ်၊ သေက္ခစသောတပည့်များစွာတို့ကို ပို့သသင်ကြားတော်မူသည်။

ထိုပုထုဇဉ်၊ သေက္ခစသော တပည့်များစွာတို့တွင် ရှင်မဟိန္ဒမထေရ်သည် ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ်၏ သဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့်ဖြစ်သည်။ ဤ သဒ္ဓိဝိဟာရိက ဖြစ်သောမဟိန္ဒမထေရ်သည် ရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ်၏ အထံ၌ ဝိနည်း၊ ပိဋကတ်ကို သင်ခဲ့ပြီးလျှင် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ကူး၍ အရိဋ္ဌထေရ် အစရှိသော မထေရ်တို့အား ဝိနည်း၊ ပိဋကတ်တော်တို့ကို သင်ကြားတော်မူသည်။

ထိုအရိဋ္ဌထေရ်က ဆင်းသက်၍ တိဿဒတ္တထေရ်၊ ကာဠသုမနထေရ်၊ ဒီဃသုမနထေရ်၊ ပုနဒေဝထေရ်၊ ဗုဒ္ဓရက္ခိတထေရ်၊ တိဿထေရ်၊ ဒေဝထေရ်၊ ဥပတိဿထေရ်၊ ဖုဿဒေဝထေရ်၊ မဟာပဒုမထေရ်၊ မဟာသိဝထေရ်၊ ဥပါလိထေရ်၊ မဟာနာဂထေရ်၊ အဘယထေရ် စသော ရဟန္တာအပေါင်းတို့သည် မင်းအဆက်ဆက်၊ တပည့်အဆက်ဆက် ပိဋကတ်(၃)ပုံကို နှုတ်တက်အာဂုံဆောင်၍ ပို့သသင်ကြားကုန်သည်။

အခါတပါး စောရနာဂမင်းလက်ထက် ၁၂ နှစ်ပတ်လုံး မိုးခေါင်၍ သာသနာတော်ရွှေ့လျောသော် တိဿထေရ်တပည့်ဖြစ်သော သုမနထေရ်သည် သာသနာတော်ကို စောင့်ရှောက်လိုသောကြောင့် ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းသို့ ကူးသွား၍ ပိဋကတ်သုံးပုံကို သင်ကြားဆောင်ရွက် ခဲ့ပြီးမှ တဖန်ပြန်၍ သီဟိုဠ် ကျွန်းတွင် တပည့်သားတို့အား ပို့သသင်ကြား တော်မူ သည်။

သီဟိုဠ်ကျွန်းတွင် သူတော်ကောင်းအနွယ်တည်ပြန်သဖြင့် ဝိနည်း၌ လိမ္မာသော စူဠာဘယ ထေရ်၊ တိဿထေရ်၊ စူဠဒေဝထေရ်၊ သိဝထေရ် ရဟန္တာမြတ်တို့သည် အစဉ်သဖြင့် တိဿာနုသိဿတို့အား ပို့သသင်ကြား၍ သောက်ရှုးကြယ်ကဲ့သို့ သာသနာတော်ကို ထွန်းပစေကုန်သည်။

ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းမှာမူကား မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿထေရ် သာသနာပြုစေလွှတ်အပ်သော ကသ္မီရ၊ ဂန္ဓာရတိုင်း မဇ္ဈန္တိကထေရ်၊ မဟိံသတိုင်း မဟာရေဝတထေရ်၊ နဝဝါသိတိုင်း ရက္ခိတထေရ်၊ အပရန္တတိုင်း ယောနကဓမ္မရက္ခိတ ထေရ်၊ မဟာရဋ္ဌတိုင်း မဟာဓမ္မရက္ခိတထေရ်၊ ဟိမဝန္တာအရပ် မၛ္ဈိမထေရ်၊ သုဝဏ္ဏဘူမိတိုင်း သောဏထေရ်- ရဟန္တာတို့ကိုစေလွှတ်တော်မူသည်။

ထိုစေလွှတ်သမျှ မထေရ်၊ ရဟန္တာမြတ်တို့ သည် ထိုထိုဒေသ၊ တိုင်း၊ မြို့ပြတို့၌ တပည့်အဆက်ဆက်၊ ဆရာအဆက်ဆက် ပိဋကတ်သုံးပုံကို ပို့သသင်ကြား၍ နေလကဲ့သို့ ထွန်းပစေသဖြင့် အဘဇ္ဇဝါဒချည်း ဖြစ်သည်။ ဤသို့ပြဆိုရေတွက်ခဲ့သော ဘိက္ခုရဟန္တာ၊ ဘိက္ခုပုထုဇဉ်၊ ဘိက္ခုနီရဟန္တာ၊ ဘိက္ခုနီပုထုဇဉ် (၂)သွယ်၊ (၂)ရပ် ဥဘတောသံဃာတို့သည် အဘဇ္ဇဝါဒ ဝိနယဝါဒီချည်းဖြစ်၍ သာသနာတော်၌ ပဝေဏီအဆက်ဆက် ထေရဝါဒမပျက် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ကြပြီးသည့်နောက် သာသနာတော်၏ အညစ်အကြေးဘေးရန် ဆူးငြောင့် ဖြစ်၍ ဓမ္မဝါဒီအားနည်းခဲ့သဖြင့် အဓမ္မဝါဒီအားကြီးလျှင် သာသနာတော် တိမ်မြုပ်၍ သာသနာတော် အနှစ်တစ်ရာအတွင်း ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ရဟန်းတို့သည် ဘုရားတရားတော်ကို ဖျက်၍ တပည့်အသွင် အဆောင်အယောင်၊ အမူအရာ၊ တစ်စိတ်တစ်ဒေသသာတူစေ၍ မဟာသင်္ဂီတိဂိုဏ်းပြု၍နေကုန်သကဲ့သို့ ပေါက္ကံရာမပြည်၌လည်း အရည်းကြီး ရဟန်းယောင်တို့ ရှိနေရာတွင် သုဝဏ္ဏဘူမိတိုင်း သောဏထေရ်၊ ဥတ္တရထေရ်တို့ အနွယ်အဆက်ဆက် ရှင်သီလဗုဒ္ဓိ တပည့်ပေါက္ကံရာမပြည် နော်ရထာစောမင်းလက်ထက် ရှင်အရဟံမထေရ် သာသနာပြု ကြွလာ၍ထေရဝါဒ အနွယ်အဆက်။

ပန်းယပြည်တစီးရှင်သီဟသူ လက်ထက် ရဟန္တာထွေးဟု သမုတ်ကြသော ဝေသာလီပြည် ရဟန္တာရှင်မဟိန္ဒပါလထေရ်၏ သဒ္ဓိဝိဟာရိက ရှင်ဒိဗ္ဗစက်ထေရ် သာသနာပြုထေရဝါဒ အနွယ်အဆက်။

အင်းဝ မိုးညှင်းမင်းတရားလက်ထက် သီဟိုဠ်မဟာဝိဟာရဝါသီဂိုဏ်း သီရိသဒ္ဓမ္မာလင်္ကာရ မထေရ်၊ သီဟဠမဟာသာ မိထေရ် နှစ်ပါးတို့၏ အနွယ်အဆက်။

ထူပါရုံဒါယကာ မင်းတရားလက်ထက် ဒုတိယဆပဒ ရှင်ဓမ္မကေတု အနွယ်အဆက်။

တောင်တွင်း ရှင်သီလဝံသထေရ် တို့၏ အနွယ်အဆက်။

တောင်ငူမင်းကြီးညို မဟာသီရိ ဇေယျသူရ လက်ထက် ၈၅၃ ခုတွင် သီဟိုဠ်မဟာဝိဟာရဝါသီ ဒိဝါကရမထေရ်၏ အနွယ်အဆက်။

ထေရဝါဒ မကွဲမပြားဖြစ်၍ရှိပြီးလျှင် ရွှေနန်းကြော့ရှင် နရပတိလက်ထက် ၈၈၈-ခုတွင် အင်းဝ တိမ်းယိမ်းပျက်စီးပြန်လျှင် ရာမညတိုင်း ဓမ္မစေတီမင်းတရားလက်ထက် ၈၁၇-ခုတွင် သီဟိုဠ်မဟာဝိဟာရဝါသီ အနွယ်အဆက် သုဝဏ္ဏသောဘဏမထေရ် သဒ္ဓိဝိဟာရိက တပည့်တို့နှင့်အတူ ထေရဝါဒမကွဲမပြား ကံကြီး၊ ကံငယ်ဆောင်ကြပြီးသည့်နောက် မင်းရှစ်ဆက်မြောက်မျှ ရာမညတိုင်း တလိုင်းသုံးရပ်ကို ချုပ်အုပ်စီရင်၍ ရွှေနန်းစံသော မင်းတရားရွှေထီးသည် သက္ကရာဇ် ၉၁၀- ခုတွင် အပရန္တတိုင်း ယိုဒယားပြည်ကို တိုက်ဖျက်သိမ်းယူခဲ့ရာတွင် သီဟိုဠ်ပြည်က အလဇ္ဇီရဟန်း အနွယ်အဆက် ဒုကုဋ်တင်ရင်စည်းရဟန်း ဟံသာဝတီမြို့သို့ ရောက်လျှင် ထေရဝါဒ ရဟန်းတို့နှင့် မပေါင်းမယှက် ဂိုဏ်းဖွဲ့၍ နေလေသည်နှင့် အဓမ္မဝါဒီပေါ် ရှိပြန်လေသည်။

သက္ကရာဇ် ၉၆၀-ခုတွင် ဟံသာဝတီပြည် ပျက်စီးပြန်လေသော် သင်္ဘောသား ဘုရင်ဂျီကုလား ငစင်ကာ သံလျင်မြို့ကနေ၍ ၁၂-နှစ် သက္ကရာဇ် ၉၇၂ -ခုနှစ်တိုင် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူဖြင့် တလိုင်းသုံးရပ်တို့ကို အုပ်ချုပ်စီရင်၍ နေသည်။ ထိုတိုင်းနိုင်ငံအတွင်း ရှိသော လူရဟန်းတို့လည်း ၎င်းအာဏာကို ကြောက်ရွံ့သောကြောင့် ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် မလှူမတန်းဝံ့ရှိကြသည်အခိုက်သီဟိုဠ်ကျွန်းက အလဇ္ဇီရဟန်း ဦးခေါင်းတင်ပေါက်ရောက်လာသဖြင့် ငစင်ကာနှင့်အထပ်သင့်ကျင့်၍ အရက်သောက်ခြင်း၊ ရောနှောခြင်း ရှိသောကြောင့် "ငါတို့နှင့် ဘာသာတူသည်လည်း ဖြစ်သည်၊ ငါတို့ကဲ့သို့ကောင်းစွာ လုပ်ဆောင်၍ ဆောင်းလိုလျှင်ဆောင်း" ဟုဆို၍ ဖဲကတ္တီပါကို ပေးရာ ကုလားငစင်ကာအလိုသို့ လိုက်၍ဦးခေါင်းတင် အလဇ္ဇီရဟန်းတို့သည် ဘုရင်ဂျီဦးထုပ်ဆောင်းပြု၍ တသမတ်တည်း ဆောင်းရသည်။ ထိုသို့ ဆောင်းရာတွင်မှ ရဟန်းသံဃာတို့ ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် အလှူခံဝံ့ချေသည်။

ထိုကစ၍ ဦးထုပ်ဆောင်းဂိုဏ်းအနွယ် အာစရိယဝါဒ ပေါ်ပြန်လေသော် ဓမ္မဝါဒီပျောက်၍ အဓမ္မဝါဒီသာ ထွန်းပ၍ ၁၂-နှစ်တိုင်အောင်ပင် ရှိသည်နှင့် သက္ကရာဇ် ၁၀၅၀-ပြည့် ရမည်းသင်းမင်းတရားကြီးလက်ထက် တောင်ငူရှင်ဝိစိတ္တာလင်္ကာရ ပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝေသာလီပြည် ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ရဟန်းတို့ အနှစ်တစ်ရာတွင် အလဇ္ဇီ အဓမ္မပြုသည်တို့ကို ရှင်ယသ နှိမ်နင်း၍ တရားကိုပြသကဲ့သို့ တရားရှိတိုင်း ဖေါ်ပြရလျှင် မြော၊မောင်ဘ၊မောဂ္ဂလာန်၊ငရုံအို၊ မိုးကောင်း၊ တဘက်ဆွဲ၊ ရေမိန်၊ ကင်ပွန်းတောင်၊ တုံရွှာ စသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် စာပေဆည်းကပ်ကြရာဝယ် စုမိကြသဖြင့် တရားဆွေးနွေးမေးမြန်းကြသော် ဝတ်ခြင်း၊ ရုံခြင်း စသည်၌ သဒ္ဒနယ၊ အတ္ထနယတော် သင့်၊ မသင့် ကျမ်းလာတွေ့ကြောင်းကို ပြဆိုလိုက်ဖူးသည်နှင့် စာပေဆည်းကပ်ရာအရပ်က အသီးအသီး ရပ်ရွာသို့ ပြန်လေသည်နောက် မိမိတို့နေရပ်ရွာ တောင်ငူ ရှင်ဝိစိတ္တာလင်္ကာရထံ တရားကျမ်းဂန် ရှိတိုင်း ကျင့်ဆောင်လိုသောကြောင့် လာရောက်ကြပြန်လျှင် နှစ်ဝါသုံးဝါနေ၍ ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့လည်း ကျမ်းဂန် သိမြင်ခြင်းဖြစ်၍ သဘောကျနသဖြင့် တရားကျမ်းဂန်လာရှိတိုင်း ပဌမသင်္ဂါယနာတင်သော အရှင်မဟာကဿပ စသော မထေရ်အရှင်မြတ်တို့၏ ထေရဝါဒ မပျက် သေခိယ ပရိမဏ္ဍလ သုပ္ပဋိစ္ဆန္နသိက္ခာပုဒ်၊ ပိဏ္ဍစာရိကဝတ် အစရှိသည်ကို ရပ်ရွာသို့ပြန်၍ ကျင့် ဆောင်စေကြကုန်သည်။

စာမျက်နှာ ၂၉ သို့

ခန္ဓာငါးပါး အရှုခံအာရုံထား မရဏာနုဿတိပွား

[elfrifx uf(pelfuefVefY

"ခန္ဓသမံဒုက္ခံနာမနတ္ထိ"

ခန္ဓသမံ- ခန္ဓာငါးပါးနှင့်တူသော၊ ဒုက္ခံနာမ- ဆင်းရဲမည်သည်၊ နတ္ထိ- မရှိ၊ ဟူ၍မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။ "ပဥ္စက္ခန္ဓာ" ဟူသည် ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဉ်တို့ဖြစ်ကြ၏။ အစုအပေါင်းအစိုင်အခဲဖြစ်၍ ခန္ဓာငါးပါးမည်၏။

-* ရုပ်(ရူပက္ခန္ဓာ) ဟူသည် အဝီစိငရဲမှ အကနိဋ္ဌပြဟ္မာဘုံတိုင်အောင် ကြီး၊ ငယ်၊ ရှယ်လတ် ကိုယ်ထည်သဏ္ဌာန်ဖြစ်တည်နေကြကုန်သော မြေ၊ ရေ၊ လေ၊ မီး ဟူသောဓာတ်ကြီးလေးပါး ၊ စက္ခု၊ သောတ၊ ဃာန၊ ဇိဝှါ၊ ကာယ၊ ရူပ၊ သဒ္ဒ၊ ဂန္ဓ၊ ရသ အစရှိသော ရုပ်ငယ်ရုပ်သေးအားလုံးသည် ရူပက္ခန္ဓာမည်၏။

(ရေမြှုပ်စိုင်၊ ရေမြှုပ်ခဲနှင့်တူပေစွဟုရှုမှတ်အပ်၏)

* အကောင်းအဆိုး၊ အမျိုးမျိုးသော ကိုယ် စိတ်ချမ်းသာဆင်းရဲလျစ်လျူရှုခြင်းစသော ခံစားမှု၊ စံစားမှုတို့သည် ဝေဒနာ(ဝေဒနာက္ခန္ဓာ) မည်၏။

(ရေပွက်နှင့်ပမာတူပေစွဟုရှုအပ်၏။)

* အာရုံခြောက်ပါးကိုမှတ်သားမှုအစု၊ ဤကားအမိ၊ ဤကားအဖဟူ၍အမှတ်သညာထားမှု သည် သညာ(သညာက္ခန္ဓာ)မည်ပေ၏။

(တံလျှပ်နှင့်တူပေစွဟုရှုအပ်၏။)

*ကြံစည်၊ ပြောဆို၊ လုပ်ဆောင်မှုအလုံး စုံ၊ ပြုပြင်စီရင်တတ်သောတရားစုသည် သင်္ခါရ (သင်္ခါရက္ခန္ဓာ) ဟုခေါ်တွင်၏။

(ငှက်ပျောတုံး၊ လက်ပံတုံးနှင့်တူပေစွဟုရှုအပ်၏။)

*အာရုံကိုသိခြင်းသဘော ရှိသောစိတ် ကို ဝိညာဉ်(ဝိညာဏက္ခန္ဓာ)ဟုခေါ်ဆို၏။

(မျက်လှည့်အမှုနှင့်တူပေသည်ဟုရှုအပ်၏။)

"ဖြစ်ပျက်မှန်စွာ၊ ဤခန္ဓာကား၊ နိစ္စာသုခ၊ ရှာမရ၍၊ သာရမထင်၊ နှစ်မမြင်ခဲ့၊ ငါပင်ငါဘဲ၊ ယူစွဲရာဘိ၊ ဘာမရှိမို့၊ မျက်လှည့်သဖွယ်၊ တံလျှပ်နှယ်သို့၊ လျှပ်နွယ်သဘော၊ ငှက်ပျောပမာ၊ ရေမြှုပ်သာတည်း၊ တစ်ဖြာရေပွက်၊ ညဏ်မြင်သက်လော့၊ ပြက်ပြက်ထင်ထင်၊ အလင်းမြင်က၊ သုံးခွင်လုံးခေတ်၊ ဆုံးမလစ် သည်၊ စင်စစ်အနတ္တထင်လိမ့်မည်" ဟူ၍မဟာမြိုင် ဆရာတော်ဦးပဏ္ဍိတက သစ္စာလေးပါးကျင့်စဉ်ကျမ်းတွင် ခန္ဓာငါးပါး၏ သရုပ်အဓိပ္ပာယ်ကို ဆောင်ပုဒ် ထုတ်ထားပေသည်။

လယ်တီဆရာတော်ကြီးကလည်း. . .

"ပမာရေမြှုပ်၊ ရုပ်နှင့်ယှဉ်ဖက်၊ ရေပွက် ဝေဒနာ၊ သညာတံလျှပ်၊ တစ်ရပ်သင်္ခါရ၊ ငှက်ပျောကျ၏၊ ဓမ္မဝိညာဉ်၊ မျက်လှည့်ယှဉ် သည်၊ ငါးအင်နှစ်မဲ့ ခန္ဓာတည်း" ဟူ၍ ခန္ဓာငါးပါးသည် အနှစ်သာရမရှိ ကြောင်း လင်္ကာဖွဲ့ဆိုထားသည်။

"ပဥ္စက္ခန္ဓာ အနိစ္စာ ဒုက္ခာ ရောဂါ ဂဏ္ဍာ သလ္လာ အဃာ အာဗာဓာ ပရေ ပလောကာ ဣတိ" ခန္ဓာငါးပါးသည် အနိစ္စာ(အနိစ္စ)၊ ဒုက္ခာ(ဒုက္ခ)၊ ရောဂါ(ရောဂါ)၊ ဂဏ္ဍာ(အိုင်းအနာ)၊ သလ္လာ (ငြောင့်)၊ အဃာ(အကျိုးမဲ့)၊ အာဗာဓာ(အနာ)၊ ပရေ(အစိမ်း ပြင်ပ)၊ ပလောကာ(ဖရိုဖရဲပြိုကွဲပျက်ပြား)၊ ဣတိ-ဤဘေးရန်တို့သာတည်းဟု မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူပါသည်။

လူ့ဘဝလူ့ခန္ဓာ၊ နတ်ဘဝနတ်ခန္ဓာ၊ ပြဟ္မာ ဘဝပြဟ္မာခန္ဓာ တို့ကိုသာယာသော တဏှာနှင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ကင်းစင်မှသာလျှင် အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်ကင်းနိုင်မည်ဖြစ်သည်။ ဘဝကိုသာယာတွယ်တာသောတဏှာနှင့် သက္ကာယဒိဋ္ဌိ(ငါဟုစွဲမှတ်နေ ခြင်း) ကင်းပြတ်နိုင်ရေးမှာ ခန္ဓာငါးပါး၏အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဘေးကြီးတို့ကို ကြောက်ဖွယ်လန့်ဖွယ်၊ ငြီးငွေ့ ဖွယ်ဟု အစစ်အမှန်သိမြင်ဆင်ခြင်နိုင်သော ဝိပဿနာ ဉာဏ်ပြည့်စုံဖို့လိုအပ်ပေသည်။

"သာကေဇာတ်ဝတ္ထုကြောင်း"

ခန္ဓာငါးပါးအပေါ်၌ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ဟုသိမြင်မှုကို နိပါတ်တော်လာ ဇာတ်တော်ငါးရာ့ငါးဆယ် "ပဥ္စကနိပါတ်"၊ 'ဥရဂ' ဇာတ်၌သိရှိမှတ်သားရပေသည်။ 'ဥရဂ' ဇာတ်မှာ သေသူအတွက်ပူဆွေးငိုကြွေးခြင်းမပြုသော မိသားစုခြောက်ယောက် အကြောင်းဖြစ်သည်။ သားသေဆုံးသောကြောင့် သောကမီးလောင်မြိုက် နေသော သူကြွယ်တစ်ဦးကို အကြောင်းပြု၍ မြတ်စွာဘုရားက အတိတ်ဆောင် ဟောကြား ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

ဗာရာဏသီပြည်၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီး ထီးနန်းစိုးစံစဉ် ဗာရာဏသီမြို့တံခါးရွာ၌ ဘုရားလောင်းသည်ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်၍ လယ်ယာစိုက်ပျိုးမှုဖြင့် အသက်မွေးသည်။ ဘုရားလောင်းပုဏ္ဏားကြီး၌ သား တစ်ယောက်၊ သမီးတစ်ယောက်ရှိသည်။ သားဖြစ်သူ အရွယ်ရောက်သောအခါ အမျိုးအနွယ်တူအမျိုးသမီး တစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်ပေးလိုက်သည်။ ပုဏ္ဏားကြီးအိမ် ၌ အခိုင်းအစေကျွန်မတစ်ယောက်လည်းရှိ၍ မိသားစု(၆) ယောက်ရှိသည်။

တစ်နေ့သောအခါပုဏ္ဏားကြီးသည် သား ဖြစ်သူနှင့် လယ်ယာလုပ်ငန်းခွင်၌ စိုက်ပျိုးရန်ထွန်ယက်လေသည်။ အမှိုက်သရိုက်များကိုသားဖြစ်သူက လယ်ယာနှင့်လွတ်ကင်းသောတစ်နေရာ၌ စုပုံ၍မီးရှို့ သည်။ မီးခိုးတို့သည် အနီးရှိတောင်ပို့အတွင်းမှ အဆိပ်ပြင်းသောမြွေ၏မျက်လုံးအစုံကို ရိုက်ခတ်သောကြောင့် မြွေကဒေါသထွက်ပြီး တောင်ပို့မှထွက် ကာပေါက်လိုက်သောကြောင့် သားဖြစ်သူမှာနေရာ၌ပင် သေဆုံးသွားရသည်။

ဖခင်ပုဏ္ဏားကြီးသည် သားဖြစ်သူ အလောင်းကို အရိပ်ကောင်းသောသစ်ပင်အောက်သို့ရွှေ့ပြောင်းထားလိုက်သည်။ ငိုကြွေးပူဆွေးခြင်းမရှိဘဲ "မရဏာနုဿတိ" ပွားများနေသည်။ မကြာမီ အိမ်နီးချင်းတစ်ယောက် သူ၏လယ်အနီးမှဖြတ်လျှောက်သွားသည်ကို လှမ်းမြင်လိုက်သည်။ "အမောင် ငါ့အိမ်ကပုဏ္ဏေးမကြီးကိုပြောပေးပါ၊ ခါတိုင်းနေ့ကဲ့သို့ နှစ်ယောက်စာထမင်းမယူခဲ့ပါနှင့်၊ တစ်ယောက်စာထမင်းကိုသာယူခဲ့ပါ၊ ကျွန်မတစ်ယောက်တည်းကိုလည်းမစေလွှတ်ပါနှင့်၊ ပုဏ္ဏေးမကြီးနှင့်သမီး၊ သားဖြစ်သူ၏ဇနီး၊ ကျွန်မ လေးယောက်စလုံး စင်ကြယ်သောအဝတ်များဝတ်ဆင်လျက် နံ့သာ၊ အမွှေးများပါယူလာခဲ့ဖို့ ပြောပေးပါ" ဟု အိမ်နီးချင်းမိတ်ဆွေအားမှကြားလိုက်လေသည်။

မကြာမီ- လယ်တောသို့မိသားစုအားလုံး ရောက်ရှိလာကြသည်။ ပုဏ္ဏားကြီးက သားဖြစ်သူ မြွေပေါက်၍သေဆုံးသွားရကြောင်းပြောပြပြီး ပါလာသောထမင်းကို သားအလောင်းဘေးမှာပင် ထိုင်စားသည်။ ထို့နောက် အလောင်းကို ပန်း၊ နံ့သာ၊ အမွှေးများဖြင့် ပက်ဖျန်းပူဇော်၍ မီးသင်္ဂြိုဟ်ကြသည်။ မိသားစုအားလုံး ငိုကြွေးခြင်း၊ မျက်ရည်ကျခြင်းမရှိကြ၊ မရဏာနုဿတိကိုသာပွားများနေကြသည်။

သိကြားမင်း၏ နေရာ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာမြကျောက်ဖျာသည် ရုတ်တရက်ပူပြင်းလာ၍ အကြောင်းရင်းကိုဆင်ခြင်ကြည့်ရာတွင် ပုဏ္ဏားကြီး

မိသားစုအဖြစ်ကိုသိရှိတော့သည်။ သိကြားမင်းသည် မီးသင်္ဂြိုဟ်သည့်နေရာသို့ဆင်းသက်လာပြီး အဖြစ် အပျက်ကိုမေးမြန်းသည်။ ပုဏ္ဏားကြီးကလည်း အကြောင်းစုံပြောပြသည်။

"အလွန်ချစ်မြတ်နိုးရတဲ့ သားဖြစ်ပါလျက် အဘယ်ကြောင့်ပူဆွေးငိုကြွေးခြင်း မဖြစ်ပါသလဲ" သိကြားမင်းက ပုဏ္ဏားကြီးအား ပထမဦးစွာမေးမြန်းသည်။ "ငါ့သားသည်မြွေများ အရေခွံလဲသကဲ့သို့ မိမိကိုယ်ကိုစွန့်သွားခဲ့ပြီ၊ အသက်မရှိတော့သော ခန္ဓာဟောင်းသည် မိသားစုများငိုကြွေးမှုကိုသိနိုင်မည် မဟုတ်၊ သို့ကြောင့် ငါမငိုခြင်းဖြစ်ပေတယ်" ဟု ပုဏ္ဏားကြီးက ဖြေဆိုသည်။

မိခင်ဖြစ်သူပုဏ္ဏေးမကြီးကို ဆက်လက်မေးမြန်းသောအခါ "ငါ၏သားသည် ငါတို့ကမခေါ်ဘဲနှင့်လာခဲ့သည်၊ ပြန်ချိန်တွင်လည်းငါတို့ကခွင့်မပြုဘဲ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားသည်ကိုငိုကြွေးခြင်းဖြင့် အကျိုးမထူးနိုင်" ပုဏ္ဏေးမကြီးကပြန်လည်ပြောဆိုသည်။ ထိုအတူ နှမဖြစ်သူကလည်း "သေဆုံးသူအတွက် ငိုကြွေးခြင်းဖြင့် မိမိမှာသာကြုံလှီပင်ပန်းရုံသာ ရှိမည်၊ ငိုကြွေးမှုသည်အဓိပ္ပာယ်မရှိပါ"ဟု ပြန်လည် တုန့်ပြန်လိုက်သည်။

သေသူ၏ဇနီးဖြစ်သူကလည်း "သေဆုံးသူ အတွက်ငိုကြွေးခြင်းသည် ကောင်းကင်ကလပြည့်ဝန်းကို လက်ဆန့်တောင်းခံနေသော ကလေးငယ်နှင့် မခြားပါ၊ ထို့ကြောင့်မငိုကြွေးပါ" ဟုပြောဆိုသည်။ နောက်ဆုံး၌ ကျွန်မဖြစ်သူအား သိကြားမင်းက ဆက်လက်မေးမြန်းသောအခါ "ကွဲပြီးသားရေအိုးကို အကောင်းဖြစ်ရန် ပြန်၍ဆက်စပ်မရနိုင်တော့ပါ၊ သေသူအတွက် ငိုကြွေးခြင်းသည်လည်းမထူးခြားပါ" ဟု အဖြေပေးလေသည်။

ပုဏ္ဏားကြီးမိသားစုပြောသောစကားတို့ကို ကြားရသော သိကြားမင်းသည်များစွာနှစ်သက်ကျေနပ်သောကြောင့် " သင်တို့သည် မရဏာနုဿတိကိုဆက်၍ ဆက်၍ ပွားများအားထုတ်ကြပါ၊ ယနေ့မှစ၍ မည်သည့်အမှုကိစ္စ၊ အလုပ်ကိစ္စကိုမျှ မပြုကြပါကုန်လင့်၊ သင်တို့အိမ်၌ ရတနာခုနှစ်ပါးဖြင့် ပြည့်နှက်စေမည်၊ အလှူပေး၍ ဥပုသ်သီလဆောက်တည်ကြကုန်လော့" ဟုပြောဆိုဆုံးမပြီး ထွက်ခွာသွားလေသည်။

ထိုဇာတ်တော်တွင် ပုဏ္ဏားကြီးမိသားစုသည် ခန္ဓာငါးပါး၏ဆင်းရဲဒုက္ခနှင့် မတည်မြဲမှုကို 'မရဏာနုဿတိတရား' ဖြင့် ပွားများဆင်ခြင်နိုင်ကြောင်းထင်ရှားသည်။ ထိုပွားများသော တရားဂုဏ်ကြောင့် သိကြားမင်းက မစချီးမြှင့်ပြီးရတနာခုနှစ်ပါး ရရှိသောအကျိုးကျေးဇူးကိုခံစားရလေသည်။

"ပဋာစာရီ ဝတ္ထုသာဓက"

မြတ်စွာဘုရားဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးနေစဉ် 'ပဋာစာရီ' အမည်ရှိသော အမျိုးသမီးသည် အမိ၊ အဘ၊ မောင်၊ လင်ယောကျ်ား၊ သားနှစ်ယောက်တို့ သေဆုံးရခြင်းကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်၌ အဝတ်မကပ်နိုင်၊ ရူးသွပ်၍နေပြီး မြတ်စွာဘုရား ထံမှောက်ရောက်ရှိလာရာတွင် မြတ်စွာဘုရားက-

" ချစ်သမီး ပဋာစာရီ. . သေမင်းနှိပ်စက်သည်ရှိသော်. . မိဘ၊ မောင်ဖွား၊ လင်သား၊ ဆွေမျိုးကိုးကွယ်ရာမရှိ၊ မိမိကံကြမ္မာအတိုင်းသာသွားကြရမည်သာဖြစ်ပေသည် " ဟုမိန့်ကြားတော်မူလိုက်ရာ ပဋာစာရီသည် သောတာပန်တည်ပြီးနောက် ရဟန်းမဖြစ်သွားခဲ့သည်။

ဥဒယဗ္ဗယကမ္မဋ္ဌာန်းဖြင့် ဆက်လက် ဆင်ခြင်အားထုတ်လိုက်ရာ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တရဟန္တာမဖြစ်ပြီးလျှင် ဝိနည်း ဓိုရ်အရာတွင် ဧတဒဂ်ဘွဲ့ထူးပင်ရရှိခဲ့လေသည်။ပဋာစာရီကို အကြောင်းပြု၍ -

"ယောစ ဝဿသတံဇီဝေ၊ အပဿံ ဥဒယဗ္ဗယံ။
ဧကာဟံဇီဝိတံသေယျော၊ ပဿတောဥဒယဗ္ဗယံ။

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား ခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်နာမ်တရားတို့၏ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း ဥဒယဗ္ဗယသဘောကို ဝိပဿနာဉာဏ်ပညာမျက်စိဖြင့် မသိမြင်ဘဲနှစ်ပေါင်း တစ်ရာကာလကြာအောင် အကယ်၍ အသက်ရှင်ငြားအံ့၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ အသက်ရှင်ခြင်းကားမမြတ်ပေ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား ခန္ဓာငါးပါး၊ ရုပ်နာမ်တရား တို့၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း ဥဒယဗ္ဗယသဘောကို ဝိပဿနာဉာဏ်ပညာမျက်စိဖြင့်သိမြင်၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ တစ်နေ့ တစ်ရက် တစ်နံနက်မျှ အသက်ရှင်ရခြင်းသည်ကား သာလွန် ၍မွန်မြတ်လှပေ၏။" ဟူ၍မြတ်စွာဘုရား ဟောကြား တော်မူခဲ့ပါသည်။ ခန္ဓာငါးပါးအပေါ် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ လက္ခဏာရေးသုံးတန်တင်၍ 'မရဏာနုဿ တိ' တရားကို ကျင့်ကာမသေ့၊ အားထုတ်နိုင်ကြပါစေ ကုန်သတည်း။

ဟိန်းမင်းထက်(စိန်ကန့်လန့်)

စာမျက်နှာ ၂၇ မှ

တုံရွာနေ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါးသော ဂတိမမှန် အာစရိယဝါဒဟူ၍ ဝေသာလီပြည် ဝဇ္ဇီတိုင်းသား ရဟန်းတို့ကဲ့သို့ ဘုရားတရားတော်ကို တစိတ်တဒေသ အလိုရှိရာယူ၍ အသွင်အပြင် ကွဲပြားအောင် ကျင့်ဆောင်လေသူနှင့် အာစရိယဝါဒ မပျက် အန္တယ်အဆက် တပည့်ဖြစ်သော သက္ကရာဇ် ၁၁၁၅- ခုနှစ် အလောင်းမင်းတရားကြီးလက်ထက် အတုလ ယသပုဂ္ဂိုလ်သည် ရာဇသံသဠ ရာဇဝလ္လဘ သံဃရာဇာဖြစ်၍ ဝိနည်းငါးကျမ်း၊ ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ မလာမရှိ-အာစရိယ ဝါဒအယူဖြင့် ဂိုဏ်းသီးဂိုဏ်းခြား မရှိစေဘဲ ဒုကုဋ္ဌ်တင်ရင်စည်း တဝတည်းဖြစ်သည်ကို သက္ကရာဇ် ၁၁၄၅-ခု အောင်မြေ လောကဘုရား ဒါယကာ မင်းတရားသည် ဘုရား ပညတ်တော် ဝိနည်းငါးကျမ်း၌ မလာမရှိ အာစရိယ ဝါဒဖြင့်သာယူ၍ တရားမဟုတ်မမှန် ကျင့်ဆောင် ကြသည့် သာသနာတော် အညစ်အကြေး ဘေးရန် ဆူးငြောင့်သဖွယ်တို့ကို ဝိနည်း၌ သိလိမ္မာတော်မူသဖြင့် ရှင်းလင်းသုတ်သင်တော်မူပြီးလျှင် ထေရဝါဒ အန္တယ်အဆက် တချက်တည်း တရားရှိတိုင်း ဖြစ်စေလို၍ ဇေယျာဝဓနတိုင်း တောင်ငူ ကေတုမတီမြို့သို့ စေလွှတ်တော်မူခြင်း ဖြစ်သည်။ တောင်ငူမြို့တွင်လည်း ဂိုဏ်းသုံးဂိုဏ်း ရဟန်းသံဃာတို့ ကွဲပြား၍ ရှိနှင့်လေသည်။ ဘယ်သို့ အဆုံးအမ ဩဝါဒ ပေးရမည်နည်း။" ဟု သံဃာတော်ကြီး ပုဂ္ဂိုလ်များတို့နှင့် သာသနာပြု ဆရာတော် တိုင်ပင်တော်မူလျှင် တတ် ရည်လိမ္မာရည်နှင့် ပြည့်စုံကြသော သံဃာတော်ကြီး ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကလည်း လျှောက်ကြကုန်သည်၊ "တရားကို ကျင့်ဆောင်လိုပါသည်ဆိုက တရားတော်နှင့် လွတ်ကင်းသန့်ရှင်းစင်ကြယ်သမျှရဟန်းသံဃာတို့ ဖြစ်လျှင် ပုဂ္ဂိုလ်ရဟန်း၏ အရည်အသွေးကို ဆင်ခြင်၍ အလိုအလျောက် ကျောင်းအရိပ် အာဝါသမှစ၍ စွန့်ပစ်ခဲ့ခြင်း၊ အဝတ်သင်္ကန်း အသစ်လဲ၍ အသစ်သိက္ခာတင်ခြင်း၊ ကုစားအပ်သော အာပတ်ကြီးငယ်ကို ကုမစေခြင်း၊ အလိုအလျောက် ကာရောက်လျှင် နိဿယည်း ခံနေသင့်ပါတော့သည်" အကြောင်းကို အညီအညွတ်ပြောဆိုကြ၍ ဆိုင်းငံ့၍ နေစဉ်ဝယ်လည်း ပါရင်းသံဃာတော်များကို နောက်သားတို့ ယုံမှား သံသယမရှိစေရအောင် ထပ်၍စစ်ဆေးမေးမြန်းပြီးလျှင် ပေါင်းလောင်းမြစ် အနောက်ကုန်း အလယ်ကျွန်းတွင် တန်းဆောင်းနေရာဆောက်၍ ပရိဝါသ်မာနတ်ယူ၍ အာပတ်ကိုကုစေခြင်း၊ အသစ်သိက္ခာထပ်တင်ခြင်းကိုပြု၍ နေတော်မူသည် အတွင်း ဝယ် တောင်ငူမြို့မှစ၍ ကျေးလက်သံဃာနှစ်ရာကျော် သုံးရာခန့်တို့တွင် အချို့သော ရဟန်းသံဃာကို တရားမလွတ်မကင်း သာသနာရိပ်ကို ခိုလှုံ၍နေသမျှ လူထွက်နှင့်ကုန်သည်။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်)

ကျမ်းကိုး-ဝံသဒီပနီကျမ်း

ပြုစုသူ-မဲထီးဆရာတော်

b , fvlcr;pu rSv J

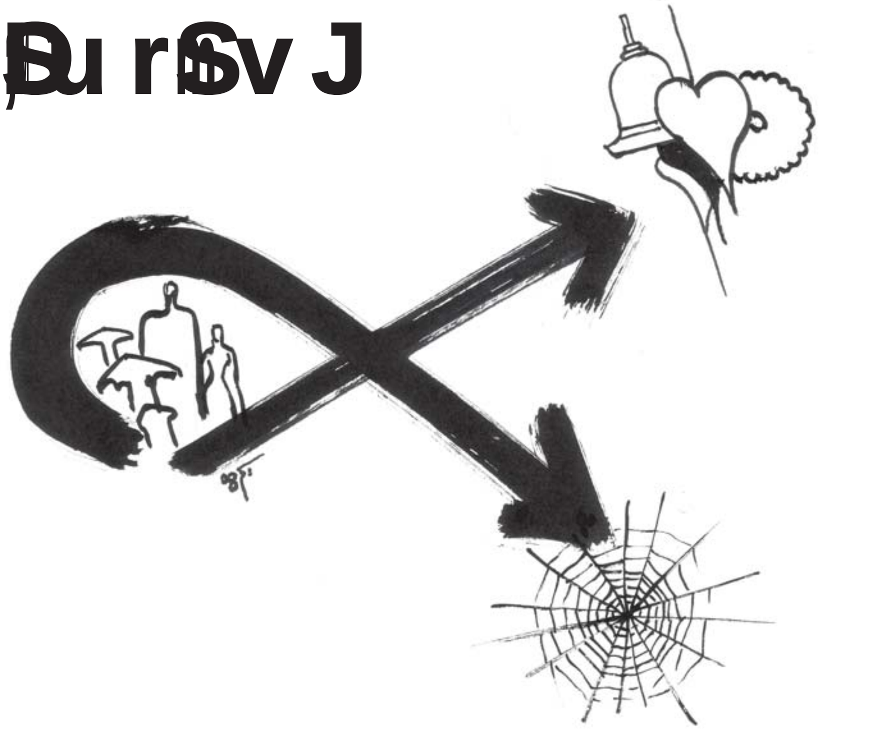

ဒေါ်အုန်းသွင်

လောကမှာ သတ္တဝါရယ်လို့ ဖြစ်လာလျှင် မရဏဆိုသော သေခြင်းတရားမှာ ကိန်းသေမြဲသော တရားပေတည်း။ သတ္တဝါအားလုံးတွင် လူသာလျှင် ပဓာနဟုဆိုသည့်အလျောက် မဂ်-ဖိုလ် ရနိုင်သော အခွင့်ထူး(ဂုဏ်ထူး)၊ ရဟန်း ပဉ္စင်း ဖြစ်နိုင်သောအခွင့်ထူး (ဂုဏ်ထူး)တို့ဖြင့် ရဲရင့် ထက်မြက်သော စိတ်ဓာတ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို လူဟုခေါ်သည်။

လူသည်မကောင်းမှုအရာ၌ မိဘကိုပင် သတ်ရဲသည်၊ ကောင်းမှုအရာ၌လည်း ဘုရားဖြစ်သည့်တိုင်အောင် ကြိုးစားအားထုတ်နိုင်သည့် ထက်မြက်သော စိတ်ဓာတ်ရှိသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ကုသိုလ်-အကုသိုလ်ကိုခွဲခြားသိတတ်သောကြောင့် လူမည်၏။ ကမ္ဘာဦးအစ မနု မည်သောမင်း၏ သားသမီးများဖြစ်ကြသောကြောင့်လည်း မနုဿ (လူ) ဟူ၍ ခေါ်ကြသေး၏။

သတ္တဝါများသည် မွေးစကတည်းက မရဏဟူသော သေခြင်းတရားသည် ပါပြီးသားပင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဇာတိရလာလျှင် ဇရာ၊ မရဏ မှာပါပြီး သားဖြစ်သည်။ ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူ၊ ပုဏ္ဏား၊ မင်း၊ သူဌေး၊ သူကြွယ်၊ သူဆင်းရဲ၊ သူတောင်းစား အဆင့် အတန်းမရွေး၊ လူမျိုးမရွေး၊ ဘာသာမရွေး၊ အားလုံး နောက်ဆုံး မရဏရှင်သေမင်းလက်တွင်း သို့သာ သက်ဆင်းရမည်ဖြစ်သည်။

လူသည်တစ်နေ့တွင် ဧကန်မုချ သေရမည်၊ ငါသည် မုချသေရမည်၊ အချိန်ပိုင်းသာ လိုတော့သည်။ သေသည့်အခါ ဘယ်အရာတွေ ပါသွားမည်နည်း ဘာမှမပါ ဗလာနတ္ထိပင်ဖြစ်သည်။ ယခုဘဝ လုပ်ခဲ့သမျှသော ကုသိုလ်နှင့် အကုသိုလ် တရားတွေသာ အရိပ်ပမာ၊ မခွဲခွာဘဲ ပါသွား မည်ဖြစ်ပြီး မိမိပြုလုပ်ခဲ့သမျှ သော ကုသိုလ် အကုသိုလ် စေတနာတွေကသာ နောက်ဘဝတွင် ဆက်လက် အကျိုးပေးသွားမည်ဖြစ်သည်။

ယခုလက်ရှိ ဘဝတွင် ခံစားစံစားနေခဲ့ရသော တိုက်တာ၊ အိမ်ယာ၊ ကား၊ စိန်၊ ရွှေ၊ ရတနာ၊ ကျောက်သံ ပတ္တမြား၊ ပစ္စည်း၊ ဂုဏ်၊ ရာထူး ဂုဏ်၊ ဆွေမျိုးဂုဏ်၊ ဘာတစ်ခုမျှ ကိုယ့်နောက်သို့ မပါ အားလုံးထားခဲ့ရမည်ဖြစ်ပြီး ဘာတစ်ခုမျှ ကိုယ်ပိုင် ဥစ္စာမဟုတ်၊ ကိုယ်ပိုင်ဆိုင်ထားသော ကုသိုလ်နှင့် အကုသိုလ်စေတနာတွေကသာ မိမိ နောက်သို့ ပါသွားမည်။

လူ့ဘဝဆိုသည်မှာ သက်တမ်းမမြဲသော ဘုံဌာနဖြစ်သည်။ သက်တမ်းမှာလည်းအလွန် တိုတောင်းသည်။ ထိုသို့တိုတောင်း၍ ရခဲလှသည့် လူ့ဘဝကို ရထားကြသဖြင့် အချိန်မဖြုန်းကြဘဲ သမထ၊ ဝိပဿနာ၊ ဘာဝနာတရားတို့ကို လုံ့လ စိုက်၍ ကျင့်ကြံပွားများအားထုတ်သင့်လှ၏။

သားရေး၊ သမီးရေး၊ စီးပွားရေး၊ ကြီးပွားရေး၊ လူမှုရေးစသော အရေးပေါင်းများစွာနှင့် စားကာသောက်ကာ ပျော်ကာ၊ ပါးကာ အချိန် ကို အလကား မကုန်လွန်ကြပါစေကုန်လင့်၊ ကလိန်ချုံ့ သံသရာအလုပ်မှ ခန္ဓာဝန်အမြတ်ထုတ်တဲ့ ခန္ဓာ နာမ်ရုပ် အနတ္တဆိုတဲ့ ကိုယ်ပိုင်အလုပ်ကို လုပ်ကြ မှတော်ပေတော့မည်။ သားရေး၊ သမီးရေး၊ စီးပွားရေး၊ ကြီးပွားရေးတွင် အဓိကကျသည်မှာစီးပွားရေးကြီးပွားရေးပင်ဖြစ်သော်လည်း ထိုစီးပွားရေး ကြီးပွား ရေးကို သမ္မာအာဇီဝဖြင့် အသက်မွေး၍ မိစ္ဆာအာဇီဝဖြင့် အသက်မမွေးမိကြရန် မြတ်စွာ ဘုရား သခင်က ဤသို့မှာကြား ဟောကြားထားခဲ့ ပါသည်။

ဒွေမေ ဘိက္ခဝေ ပရိယေသနာ အရိယာစ အနရိယာစ ဟူ၍ဟောတော်မူခဲ့သည်။ ကြီးပွားရေး၊ စီးပွားရေးကို ရှာမှီးရာမှာ

(၁) ပုထုဇဉ်တို့၏ ရှာမှီးခြင်း၊
(၂) အရိယာတို့၏ ရှာမှီးခြင်းဟူ၍ နှစ်မျိုး ရှိရာ-

(၁) ပုထုဇဉ်တို့၏ ရှာမှီးခြင်း ဆိုသည်မှာ အိုချစ်သားတို့ လောက၌လူတို့သည် မိမိက ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသဘောရှိလျက်နှင့် နောက်ထပ် ပဋိသန္ဓေနေရဖို့ တရားတွေကိုသာ ရှာဖွေနေကြသည်။ မိမိက အိုခြင်းသဘောရှိလျက်နှင့် မိမိမှာ သေခြင်းသဘောရှိလျက်နှင့် မိမိမှာ စိုးရိမ် ပူပန်ခြင်းသဘောရှိလျက်နှင့် နောက်ထပ်အိုရဖို့၊ သေရဖို့နှင့် စိုးရိမ်ပူပန်ရဖို့ တရားတွေကိုသာ ရှာဖွေနေကြသည်။ ဤသည်မှာ ပုထုဇဉ်တို့၏ ရှာမှီးခြင်းဖြစ်၏။

အထက်ပါပုထုဇဉ်တို့၏ ရှာမှီးခြင်းကို နှစ်မျိုးနှစ်စားခွဲခြားနိုင်ပါသေးသည်။ (၁) အပါယ် ဘုံဌာန၌ ဇာတိစသည်တို့ဖြစ်ဖို့ရန် ရှာမှီးခြင်းနှင့် (၂) သုဂတိဘုံဌာန၌ ဇာတိစသည်ဖြစ်ရန် ရှာမှီးခြင်းတို့ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ဆင်းရဲဖို့ရန် ရှာမှီးခြင်းနှင့် ချမ်းသာဖို့ရန် ရှာမှီးနေခြင်းတို့ ဖြစ်ပါသည်။ အပါယ်လေးဘုံ၌ဖြစ်ရခြင်းကို ဆင်းရဲသည်ဟူ၍ လူတိုင်းလိုပင်သိကြသည်။ သိလျက်နှင့်လည်း မကောင်းမှုအကုသိုလ်များကို ပြုလုပ်နေကြသည်။ ၎င်းသည်ပင် အပါယ်ဇာတိကို ရှာမှီးခြင်းဖြစ်၍ ဆင်းရဲဒုက္ခကို ရှာမှီးခြင်းဖြစ်သည်။ အကြောင်း အကျိုး အကောင်းအဆိုးကို ခွဲခြမ်းသိစွမ်းနိုင်သည့် လူသတ္တဝါဖြစ်ပါလျက် အဆိုးဟုဆိုရသော ဆင်းရဲဒုက္ခရရာရကြောင်း အပါယ်ဇာတိကိုရှာမှီးဆည်းပူးခြင်းမှာ လုံးဝမဖြစ်သင့်ပါပေ။ အချို့လူတွေမှာ တစ်ဘဝစာလေးကိုကြည့်ပြီး သူ့အပေါ် ငါဘယ်လိုလှီးလိုက်ရမလဲ၊ ဘယ်လိုအမြတ်ထုတ်လိုက်ရမလဲ၊ ဘယ်လိုနှိပ်ကွပ်လိုက်ရ မလဲစသည်ဖြင့် တစ်ဘဝခဏစားရမည့်နည်းလမ်းကိုသာ ကြည့်ကြသည်။ သံသရာကြောမှာ ဘယ်လိုမျောကြမည်ကို မတွေးမိကြပေ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာတွေဖြစ်လျက်နှင့် မကောင်းမှု ဒုစရိုက်ကို တကယ်ရှောင်ကြဉ်သူမှာ ၁၀%လောက်သာရှိသည်။ ကျန် ၉၀% မှာ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုရှာမှီးဆည်းပူးနေကြသည်။ လူ၁၀၀

စာမျက်နှာ ၃၂ သို့

vufawGarwåpfoGft m;

အရှင်ဉာဏဝရ (သာပေါင်း)

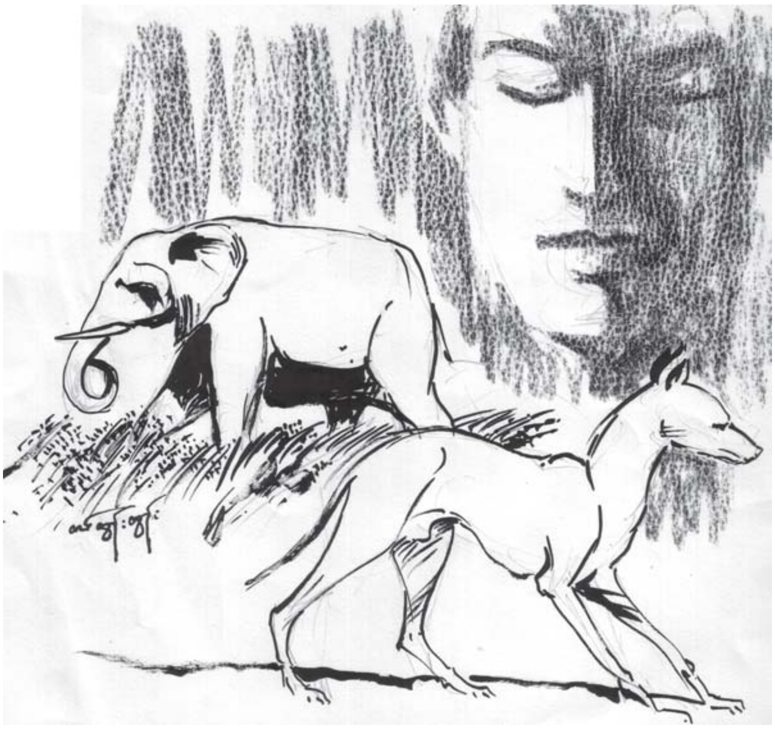

လောကမှာရှိကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါတွေဟာ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အလွန်မေတ္တာရှိကြပါတယ်။ ဘယ်လိုတစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မေတ္တာရှိသလဲဆိုတာ လက်တွေ့မေတ္တာစွမ်းအား ထိတွေ့သွားတဲ့ ချောင်းသာကမ်းခြေမှာ ကိုတင်မင်းရဲ့ ကိုယ်တွေ့ကို ပြောပြချင်ပါတယ်။

ချောင်းသာကမ်းခြေသို့ သွားရောက်ဖူးသူတိုင်း သိကြပါလိမ့်မယ်။ ကားလမ်းဘေးဝဲယာတို့တွင် ရော်ဘာစိုက်ခင်းများ၊ သီဟိုဠ်စိုက်ခင်းများနှင့် ဥတိုတောင်ပေါ်သို့ တက်လိုက်လျှင် ငှက်ပျောစိုက်ခင်းများက စိမ်းစိုလျက် မြင်ရသူရင်ကို အေးမြစေပါသည်။ အဲဒီလို ငှက်ပျောစိုက်ခင်းနှင့် သီဟိုဠ်စိုက်ခင်းများ ထောင်ချီစိုက်ပျိုးထားသော ကိုတင်မင်းတစ်ယောက် ငှက်ပျောပင်များကို တောဆင်ရိုင်းများဝင်စားခြင်း၊ အပင်များဖျက်ဆီးခြင်းတို့ကို အကြိမ်ကြိမ်တွေ့ကြုံနေရပါသည်။ ဆင်တွေဝင်သံကြားတိုင်း ရမ်းတွေဖောက်၊ ခွနှင့်ပစ်၊ ကျောက်ခဲနှင့်ပစ် ဆဲဆိုလုပ်ခဲ့တာ ဆင်တွေမပြေးတဲ့အပြင် တဲမှာရှိတဲ့ အိုးခွက်ပန်းကန်တွေနှင့် တဲကို ခြေနှင့်နင်းသွားလို့ တဲပါတစ်ခြမ်းပြတ်သွားပါတော့သည်။

ဒီလိုနဲ့ ကိုတင်မင်းတစ်ယောက် အကြိမ်ကြိမ်လည်း ဖျက်ဆီးခံနေရတော့ ချောင်းသာကမ်းခြေ စကားဝါတောင်မှာ တရားဝိပဿနာ အားထုတ်ဖူးတာရယ်၊ ဒုလ္လဘဟန်းအကြိမ်ကြိမ်ဝတ်ဖူးတာနဲ့ ငယ် ဆရာတော် သင်ကြားခဲ့မှုကြောင့် သတ္တဝါအားလုံးအပေါ် မေတ္တာပို့သတာကို သတိရလာပါတော့သည်။ တစ်နေ့ ကိုတင်မင်း ငှက်ပျောခင်းထဲရောက်တော့ အမွှေးတိုင် ဖယောင်းတိုင်များ ထွန်းပြီးလျှင် တောစောင့်နတ် တောင်စောင့်နတ်များပင့်ပြီး နမောတဿအစချီပြီး ပရိတ်ကြီးနိဒါန်း ပါဠိတော်၊ မေတ္တာသုတ်နှင့် သုံးဆယ်တစ်ဘုံ မေတ္တာပို့ကို ရွတ်ဆိုပါတော့သည်။

အဲဒီလို နှစ်ရက်သုံးရက် ပရိတ်ရွတ်မေတ္တာပို့သနေချိန်မှာ တောဆင်ရိုင်းကြီးများ ငှက်ပျောတောအတွင်းသို့ဝင်လာပါသည်။ ဘယ်လိုပင်ဝင်လာသော်လည်း ကိုတင်မင်းတစ်ယောက် ဘုရားကို အာရုံပြုလျက် ပရိတ်ရွတ်မေတ္တာပို့သလိုက်တော့ ထူးခြားစွာ တောဆင်ရိုင်းကြီးဟာ မည်သည့်ငှက်ပျောပင်မှ မစားခဲ့ဘဲ ငှက်ပျောတောအတွင်းမှ ထူးခြားစွာ ပြန်ထွက်သွားပါတော့သည်။

အဲဒီလိုမေတ္တာစွမ်းအား လက်တွေ့သိသွားတော့ နေ့စဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခဲ့တာ ဒီနေ့အထိ ယုံကြည်စွဲမြဲစွာ ဝဋ်မပျက် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်နေတာ တောရိုင်းဆင်များ ရောက်လာသော်လည်း တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မဖျက်ဆီးတော့ကြောင်း ကိုတင်မင်းက ပြောပြပါသည်။

ဒီလိုမေတ္တာရဲ့စွမ်းအားကို လက်တွေ့သိသွားသူတစ်ယောက်အကြောင်းကို ဆက်ပြောပြချင်ပါတယ်။ သူက ရွှေသောင်ယံကမ်းခြေရွာတစ်ရွာကပါ။ အဲဒီရွာမှာ အလွန်ကိုက်တတ်တဲ့ ခွေးကြီးတစ်ကောင်ရှိပါတယ်။ အမြဲကြိုးနှင့်ချည်ထား ရပါတယ်။ တစ်နေ့တော့ ရွာတစ်ရွာမှ ရောက်လာတဲ့ အဘကြီးတစ်ယောက်က မေတ္တာသုတ်အမြဲရွတ်ပါတယ်။ အဲဒီဘကြီးဟာ ခွေးကြီးကိုက်ပါတယ်ဆိုတဲ့ အိမ်ကိုသွားတော့ ခွေးကိုအပြင်က မေတ္တာပို့သွားပါတယ်။ အနားရောက်တော့ မကိုက်တဲ့အပြင် လာနမ်းနေတာ ထူးခြားစွာတွေ့ရကြောင်း ပြောပြခဲ့ဖူးပါတယ်။

အဲဒီလိုမေတ္တာပို့ ပရိတ်ရွတ်သွားရင် အကယ်၍များ ဒီလမ်းမှာမြွေတွေသိပ်ပေါတယ်ဆိုစေကာမူ မတွေ့ရဘဲ မြွေအန္တရာယ်မှ ကင်းရှင်းသွားမှာ သေချာပါတယ်။ မြတ်ဗုဒ္ဓတရားတော်တွေဟာ လက်တွေ့ယုံကြည်စွာပြုလုပ်ပါက ထူးခြားအံ့ဩလောက်အောင် တွေ့မြင်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် အဟိတ်တိရစ္ဆာန်တွေတောင် မေတ္တာစွမ်းအားကြောင့် တောဆင်ရိုင်းကြီးတွေ၊ အလွန်ကိုက်တတ်တဲ့ခွေးတွေနှင့် မြွေတွေဟာ လူသားတွေအတွက် ထူးခြားစွာ ဘေးအန္တရာယ်ကင်းရှင်းစေပါတယ်။ မေတ္တာစွမ်းအားဟာ ဒီလိုအကျိုးပြုတာကြောင့် လူသားအချင်းချင်း အလွန်မေတ္တာရှိသင့်ကြပါတယ်။ မိမိမိသားစုအချင်းချင်း အပြန်အလှန်နားလည်ကြ၍ ကိုယ်ချင်းစာထားပြီး မေတ္တာရှေ့ထား ပြောဆိုလုပ်ကိုင်ကြမယ်ဆိုရင် စက္ကန့်တိုင်းမှာ စိတ်သောက ကင်းဝေးပြီး အေးမြနေမှာ အမှန်ပါ။

ဒါကြောင့် တစ်မိသားစုဖြစ်ဖြစ်၊ တစ်အိမ်တည်း တစ်ရပ်ကွက်တည်း အတူနေကြသူတွေ မေတ္တာထားကြမယ်ဆိုရင် ဘယ်သောအခါမှ အမုန်းအာဃာတတွေ မရှိတော့ပါ။

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မေတ္တာထားကြလျှင် အဟိတ်တိရစ္ဆာန်တွေပင် နားလည်သည့်အလား လူတို့ကိုဒုက္ခပေးပါတယ်ဆိုတဲ့ ဆင်တို့ ယဉ်ကျေးလိမ္မာသွားကြပါတယ်။

တချို့သောလူတွေဟာ ဘာကြောင့်များ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အပြန်အလှန်မေတ္တာမထားနိုင်ကြသလဲ? လောဘကြောင့်လား? ဒေါသကြောင့်လား? မောဟကြောင့်လား? ဘယ်လိုအကုသိုလ်စိတ်တွေနဲ့ မိမိရဲ့မသိစိတ်ကို ဝင်နှောက်နေပြီလဲ။ ဘာကြောင့် သူတစ်ပါးကို မေတ္တာမထားနိုင်ရသလဲ။ စဉ်းစားကြည့်စေချင်ပါတယ်။ သူတစ်ပါးလှတာလည်း မနာလိုကြ၊ သူတစ်ပါးချမ်းသာကြီးပွားတာလည်း မနာလိုကြ။ သူတစ်ပါး ကောင်းကောင်းစား ကောင်းကောင်းဝတ်ကြလည်း မနာလိုကြတာ အမှန်ပါ။ မေတ္တာမထားနိုင်ပါဘူး။ ဆင်းရဲလို့ လမ်းဘေးတောင်းစား၊

အဝတ်အစားအစုတ်နဲ့ အပြုတ်ပြတ်အတော်တော်နဲ့ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်နေကြသူတွေတွေ့ပြန်လည်း မေတ္တာမထားနိုင် မသနားနိုင်ကြပါ။ "လဲနေသူ ထူပေး ပါ၊ အားငယ်သူ အားပေးပါ" ဆိုသလို အားလုံး အပြန်အလှန် မေတ္တာထားကြမယ်ဆိုလျှင် မိမိစိတ် အစဉ်သည် အမြဲတမ်းအေးချမ်းနေပါလိမ့်မယ်။ သူတစ်ပါးကို စိတ်ချမ်းသာအောင်လုပ်လျှင် မိမိ ကိုယ်တိုင်လည်း အမြဲစိတ်ချမ်းသာနေမည် ဖြစ်၏။ လက်တွေ့ကိုယ်တိုင် မေတ္တာစွမ်းအားခံစားဖူးသူတိုင်း သိနိုင်ပါသည်။

အဲဒီလို မေတ္တာစွမ်းအားကို ကိုယ်တိုင်သိသွားတဲ့ ကိုတင်မင်းဆိုလျှင် အမြဲလာဖျက်ဆီးနေတဲ့ ဆင်ကြီးဟာ မေတ္တာတရားသိသွားသလို မဖျက်ဆီးတော့တာကြည့်ပြီး အံ့သြစွာ မေတ္တာစွမ်းအားကို အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်နေပါတော့တယ်။ ဒါကြောင့် မေတ္တာစွမ်းအားကို ကိုယ်တိုင်ထူးခြားအောင်မြင်အောင် မတွေ့ထိခဲ့သေးဖူးလျှင် မိမိစိတ်ကို အေးမြချမ်းသာအောင် အရင်ထားပြီး လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေကို အသိစိတ်နဲ့ သတိထားပယ်ဖျောက်နိုင်အောင် ကြိုးစားကာ မေတ္တာတရားပွားများ လိုက်ပါက မေတ္တာစွမ်းအားကို လက်တွေ့သိနိုင်မယ် ဖြစ်ကြောင်း ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသတည်း။

အရှင်ဉာဏဝရ (သာပေါင်း)

စာမျက်နှာ ၃၀ မှ

အနက်(၁၀)ယောက်သည်သာ ချမ်းသာသုခကို ရှာမှီးဆည်းပူးနေကြသည်ဟု ဆိုငြားသော်လည်း စင်စစ်အားဖြင့် သုဂတိဘုံဌာန၌ ဇာတိစသည်တို့ ဖြစ်ဖို့ရန် ရှာမှီးနေခြင်းသာဖြစ်သည်။ အရိယာသူတော် ကောင်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ အမြင်အားဖြင့် ချီးမွမ်းထိုက်သည်မဟုတ်ပေ။ ချမ်းသာသုခကို ခံစားချင်နေသမျှ ဒုက္ခနှင့် မလွတ်ကင်းနိုင်သေးကြောင်း သဘောပေါက်သင့်သည်။ ဝိပဿနာ အလုပ်သည်သာ ဆင်းရဲဒုက္ခမှလွတ်မြောက်ရေး သာဖြစ်သည်။

ဝိပဿနာတရားအားထုတ်မှုသည် ဒုက္ခအလုံးစုံမှ ကင်းလွတ်ရန် ဖြစ်သည်။ ကင်းလွတ်သောအခါ၌လည်း၊ ပုထုဇဉ် အနေဖြင့် စိတ်ကူးမှန်းဆရန်ပင် မဖြစ်နိုင်သည့် တကယ့်ချမ်းသာစစ် (သန္တိသုခ)အငြိမ်းဓာတ်ကို ဆိုက်ရောက် ရလေသည်။ လွယ်ကူသည်တော့ မဟုတ်ပေ။ သို့သော် ခက်ခဲသည်ဟူ၍လည်း မမှတ်သင့်ပါ။

မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားဆုံးမတော်မူသည့်အတိုင်း လိုက်နာကျင့်ကြံလျှင် အရဟတ္တဖိုလ်တရားမြတ်ကို ၇ နှစ်အတွင်း၊ ၆ နှစ်အတွင်း၊ ၅ နှစ်အတွင်း၊ ၄ နှစ်အတွင်း၊ ၃ နှစ်အတွင်း၊ ၂ နှစ်အတွင်း၊ ၁နှစ်အတွင်း၊ ၇ ရက်မျှဖြင့်ပင် မျက်မှောက် ပြုစေနိုင်မည်ဟု မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် သတိပဋ္ဌာနသုတ်၌ အာမခံထားတော် မူချက် ရှိပါသည်။

ဤသို့အားထုတ်ရာတွင် မနေမနား မီးပွတ်ယောက်ျားကဲ့သို့ စဉ်ဆက်မပြတ် အားထုတ်ရပါမည်။ မီးပွတ်သောယောက်ျားသည် မီးဘယ်နှစ်ချက်ခတ်လျှင် ပွင့်မည်ဟု မသိပေ။ မှန်းဆ၍ သာခတ်နေရသည်။ သို့သော် မီးပွင့်မည်မှာ အချက်တစ်ထောင်အရောက်တွင် မီးပွင့်မည်ဟုဆိုပါစို့ မိမိပွတ်သောမီးမှာ '၉၉၉' ကြိမ်သို့ ရောက်သောအခါ ခြေကုန်လက်ပန်းကျ၍ လုံ့လအားလျှော့လိုက်ပါက ရတော့မည်မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် တစိုက်မတ်မတ် အားလုံ့လစိုက်၍သာ မီးပွတ်ခြင်းဖြင့် မီးပွင့် ချိန်တွင် မီးထတောက်သွားပေမည်။

ထို့အတူ တရားအားထုတ်ရာတွင်လည်း မိမိက အချိန်မှန်မှန် အားထုတ်နေခြင်းဖြင့် တရားဓမ္မလမ်းကြောင်းပေါ် ရောက်နေလျှင် တရားဓမ္မက သူ့အလိုလျောက် ဉာဏ်စဉ်တွေမြင့်တက်ပြီး မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ထိရောက်နိုင်ပေမည်။ တရားဓမ္မက ဆွဲခေါ်သွားပေမည်။ မိမိအလုပ်သာ (တရားရှုမှတ်ရန်) အဆက်မပြတ်လုပ်ရန်သာလိုပါသည်။

မဂ်-ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဆို သည်မှာ တကယ်လုပ်လျှင် မိမိတို့နှင့် သိပ်ဝေးသော အရာမဟုတ်ပေ၊ လက်တစ်ကမ်းမှာ ရှိနိုင်ပါသည်။ နိဗ္ဗာန်မှာ သိပ်ဝေးသည်မဟုတ်သဖြင့် မိမိတို့နှင့် အဝေးနေမဟုတ်ပါ။ သို့သော် အားမထုတ်သူအတွက် အဝေးနေဖြစ်နေပါလိမ့်မည်။ အားထုတ်သူအတွက်မူ အဝေးနေမဟုတ်သဖြင့် အနီးနေ ဖြစ်နေပေမည်။ ထို့ကြောင့် လောက၌ လူသားတို့သည် ရောက်ချင်သည့် အရာကား မဂ်-ဖိုလ်-နိဗ္ဗာန်ပင်တည်း။ သို့သော် နေ့စဉ် စက္ကန့်တိုင်း မိနစ်တိုင်း နာရီတိုင်း နေ့ရက်တိုင်းနှင့်အမျှမပြတ်၊ နောက် မဆုတ်သော ခြေလှမ်းများနှင့် မှန်မှန်သွားနေသည်က မရဏခရီးဖြစ်သည်။ သုသာန်သို့သာ ရှေးရှုလျက်ရှိနေသည်။

လူသားတိုင်း ဘုရား၊ သိမ်၊ ကျောင်း၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်ဝါဆိုသင်္ကန်း၊ ကထိန်သင်္ကန်း၊ ဆွမ်းဆေးစသည်အားဖြင့် လှူဒါန်းဖူးကြ၏။ မြတ်စွာဘုရားထံတွင်လည်း ဆွမ်း၊ သောက်တော်ရေ ပန်း၊ ဆီမီးစသည်နှင့် ဘယ်အရာကိုပဲ လှူဒါန်းပူဇော်သည်ဖြစ်စေ၊ မဂ်-ဖိုလ်-နိဗ္ဗာန် ရ,ရပါလို၏။ ရောက်ရပါလို၏ဟု ဆုတောင်းတတ်ကြသည်။ ဤသို့ဆုတောင်းနေယုံနှင့်မရနိုင်ပေ။ ပညာရှိများ နိဗ္ဗူတာလမ်း၊ မျှော်မှန်းသူတွေ၊ ဆုတောင်းရုံနှင့် မရပါလေ၊ ကျင့်နိုင်ကြမှ ရောက်ရ မသွေ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဟောပြမိန့်မြွက်ချေ၊ ဆိုသည်စကားလင်္ကာဖြင့် ကိုယ်ကျင့်ကြံအားထုတ်မှ ကိုယ်ရကြမည်ဖြစ်သည်။ မိသားစုတစ်စုတွင် တစ်ဦးတစ်ယောက်က လစာ ဝင်ငွေကောင်းနေလျှင် တစ်မိသားစုလုံးမှီခို၍ရသည်။

တရားအားထုတ်ခြင်းတွင် ကိုယ့်တိုင်အား ထုတ်မှ ကိုယ်တိုင်ရ၏၊ တစ်နည်းကား အစားအသောက် အသုံးအဆောင်ကဲ့သို့ သားသမီးက ဆာလောင်မွတ်သိပ်၍ မိဘက ကိုယ်စားစားပေး၍မရပါ။ ကိုယ်စားမှ ကိုယ်အစာဝ၍ အားရှိပေမည်။ ရောဂါသည်တစ်ဦးအနာရောဂါစွဲကပ်နေလျှင် မိမိ ဆေးသောက်မှပျောက်မည်ပင်၊ မိမိကိုယ်စား သူတစ်ပါးက သောက်ပေး၍မရပါ၊ ဝိပဿနာတရားအားထုတ်ခြင်းတွင် ထို့အတူပင် အဖေ+အမေ အားထုတ်၍ သားသမီးမရပါ၊ သားသမီးက အားထုတ်ပေးသော်လည်း အဖေအမေမရပါ၊ ကိုယ့်ကိုယ်တိုင် ကျင့်ကြံပွားများအားထုတ်ပါမှ ကိုယ်ရကြပေမည်။

ဤသည်ကိုပင် မြတ်စွာဘုရားရှင်က အတ္တာဟိ အတ္တနော နာထော= မိမိကိုယ်သာကိုးကွယ်အားထားရာဖြစ်သည်ဟုဟောပြောခဲ့သည်။ **အသက်တစ်ရာနေရသော်လည်း ဖြစ်ပျက်တစ်ချက်မမြင်လျှင် လူဖြစ်ရကျိုးမနပ်၊ ဖြစ်ပျက်တစ်ချက်မြင်ရုံနှင့် အသက်တစ်ရာနေရခြင်းက မြတ်လှပါပေ၏**ဟု ဆိုသည့်အတိုင်း မိမိတို့၏ ကျန်ရှိနေသေးသော အချိန်တွေကို အလဟဿမဖြုန်းတီးကြဘဲဝိပဿ နာဘာဝနာဖြင့် အချိန်ကို အကျိုးရှိရှိ အသုံးချသွား ပါဟု နိဗ္ဗာန်အကျိုးမျှော်၍ နှိုးဆော်တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အရိယာတို့၏ ရှာမှီးခြင်းဖြစ်သော ဝိပဿနာပွားများခြင်းကို လူတိုင်းပွားများ အားထုတ်သင့်လှပေသည်။

မိမိကိုယ် မိမိ ငါသည် ပုထုဇဉ်တို့၏ ရှာမှီးခြင်းဖြင့် ရှာဖွေနေသလား၊ အရိယာသူတော်စင်တို့ ၏ ရှာဖွေခြင်းလားဟူ၍ တိတိကျကျ ကွဲကွဲပြားပြားသိနိုင်ကြပါစေ။

ကျေးဇူးရှင်အပေါင်းတို့အား ဤစာလွှာ ပန်းကုံးလေးဖြင့် ကျေးဇူးဆပ်အပ်ပါသည်။

ဒေါ်အုန်းသွင်
ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ
(မွမ်းမံ)

ဘုန်းကြီးကျောင်း အမှုတွဲ

လူအေး (တမာမြေ)

ဥပုသ်နေ့ တစ်နေ့တွင်ဖြစ်သည်။ ဥပုသ်သည်များလည်း ဥပုသ်စောင့်ရန် ကျောင်းသို့ ရောက်လာသည်မှာ စုံသလောက်ရှိနေပေပြီ၊ ဘုန်းကြီးမှာ သီလမပေးအားသေးပေ. . ။

အကြောင်းမှာ ကိုယ်စားပြီးသားပန်းကန်ကို မဆေးသော လူလည်ကျမှုကြောင့် ကျောင်းသားအကြီးဆုံးမောင်ပြာလူး၏ တိုင်ကြားခြင်းခံရကာ ကိုရင်တာတီးမှာ ကိုရင်, ကျောင်းသားများရှေ့ ဥပုသ်သည်များရှေ့မှာ အစစ်ခံရန်ကျုံ့ကျုံ့လေးထိုင်လျက်ရှိ၏. . ။

ကျောင်းတစ်ကျောင်းလုံးမှာလည်း တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်လျက်. . ။

သီလပေးရန်နှင့် အမှုစစ်ရန်လာသော ဘုန်းကြီး၏လက်ထဲမှာတော့ သွားလေရာပါသော တောင်ဝှေးကြီးနှင့်. . . . ။

ဒီတောင်ဝှေးကြီး၏ ကြမ်းပြင်ပေါ် တစ်ချက်တစ်ချက်ခေါက်သံကို ရွာသူကြီးက အစကြောက်ရသည်မှာ အားလုံးအသိ. . ။

ဘုန်းကြီးကုလားထိုင်ပေါ် ထိုင်လိုက်သည်နှင့် အားလုံး၏မျက်နှာမှာ ငုံ့လျက်ရှိကြသည်. . ။

ဘုန်းကြီးကို မော်ကြည့်ဝံ့သူမှာ ကျောင်းသားအငယ်ဆုံးဖြစ်သော တနည်းပြောရရင် စံထွန်းသားအငယ်ကောင် ကြွက်နီတစ်ယောက်သာ. . ။

ကြွက်နီကား ဘုန်းကြီးနှင့် ကိုရင်တာတီးတို့၏ ကြားမှာထိုင်လျက်ရှိ၏။

"အဟမ်း"

"သီလ နောက်မှယူ ဒီကောင်တွေအမှုအရင်ရှင်းမယ်"

"ကဲ. . ပြော၊ ကိုယ်စားပြီးသားပန်းကန်ကို ကိုယ့်ဘာသာမဆေးတာ ဘယ်သူလဲ"

ဘယ်သူ့ဆီကမှ အသံထွက်မလာ. . ။

"ပြောလေကွာ. . ကြာတယ်"

"ကိုယ်လုပ်ရင် ကိုယ်ခံရရဲမှာပေါ့"

ထိုအချိန်တွင်ကျောင်းသားငယ်ကြွယ်နီ၏ ငယ်သံပါပါနှင့်လျှောက်တင်လိုက်သည်မှာ. . ။

"ကိုယ်စားပြီးသားပန်းကန်မဆေးတာ ဘုန်းကြီးပါဘုရား"

"အလိုလေး"

ကိုရင်၊ ကျောင်းသားများနှင့် ဥပုသ်သည်များမှာ ရယ်ချင်သော်လည်း အသံထွက်အောင် မရယ်ဝံ့ကြ. . ။

"ဟာ. . ဒီကောင်က ဘာသိလို့တုန်း" ဟု ဆိုကာ ခြေထောက်နှင့် မ,ကန် ကန်လိုက်ရာ ကြွက်နီမှာ သီလတောင်းမည့် ပန်းဒကာရှေ့ သွားကျလေသည်။

"ဘုန်း"

"အမလေး မသိပါဘုရား" ဟု ပန်းဒကာက ထယောင်မိလေရာ။

"ဘာမသိတာလဲ၊ မသိဘဲနဲ့ ရှေ့ကလာထိုင်နေတယ်၊ ဒီသီလတောင်းကို အပတ်စဉ်တောင်းနေတာတောင် မသိဘူး"

"သီလတောင်းတော့ သိပါတယ်ဘုရား"

"သိရင်တောင်းလေ ဘာလုပ်နေတာလဲ"

"မှန်ပါ့ဘုရား၊ ဘန္တေ. . အရှင်ဘုရား. . "

ပန်းဒကာသီလတောင်းနေစဉ် ဘုန်းကြီး၏ လက်ဟန်ပြမှုကြောင့် ကြွက်နီအပါအဝင် ကိုရင်, ကျောင်းသားတို့မှာ လုပ်စရာရှိသည်များကို ဆက်လုပ်ရန် သွားကြလေပြီ။ ဘုန်းကြီးလည်း သီလပေးနေလေတော့သည်။

ကိုရင်တာတီး၏အမှုမှာ ဒီမှာတင် ကွင်းလုံးကျွတ်လွတ်သွားပြီဟု ပြောလို့ရပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သီလပေးပြီး နေ့ဆွမ်းစားရင်း ကိုရင်တာတီးကို မိန့်သည်မှာ "ကိုရင် တာတီးက ကိုယ်စားပြီးသားပန်းကန် ကိုယ်ဆေးမှပေါ့" ဟု ကိုရင်တာတီးကြားရုံသာ မိန့်ပါသောကြောင့်တည်း။

အရိုက်ခံရမည်ထင်ထားသော ကိုရင်တာတီးမှာ စိတ်အမောပြေသွားလေပြီ။ ကိုရင်များလည်း ဆွမ်းစားပြီးသောအခါ ဘုန်းကြီးအကျန်အချိုပွဲရလေရာ ကိုရင်တာတီးမှာ သူဝေစုရသောမုန့်ကို သူမစားရက်တော့၊ ကယ်တင်ရှင်ကြွက်နီအား

"ရော့ မင်းစား" ဟု ပြောပြီးပေးရာ ကြွက်နီမှာ အကြောင်းအကျိုးမသိ အားပါးတရ စားလေတော့သတည်း။

လူအေး (တမာမြေ)

ရဲရင့်အလင်း

* အငြိုးကြီးစွာ
အဝိဇ္ဇာ မိုးတိမ်တွေကလဲ အမြဲအုံ့နေလေရဲ့
ဂမ္ဘီရတောနက်ထဲက သားတစ်ကောင်
အမှောင်ကို အံတု
ရှေ့ရှုသွားနေရပေမယ့်
တဏှာအရမ်းသမားကြောင့်
ကန်းသွားတဲ့ မျက်စိအစုံမှာ
လမ်းလဲမမြင် ကမ်းမမြင်ပေါ့

* ဦးတည့်ရာလျှောက်သွားရင်း
မယောင်မလည်နဲ့
သစ်တစ်ပင်ခေါင်း ဝင်အောင်းခဲ့တယ်
ကြိုဆိုနေတဲ့
လှပတဲ့ အကိုင်းအခက်တွေ
သစ်တစ်ပင်ရဲ့ ခံစားမှုသံစဉ်တွေ
သစ်ရနံ့တွေ
ချိုမြိန်တဲ့ သစ်သီးတွေနဲ့
နွေးထွေးမှုတွေက
သူကန်းကို ဖမ်းစားထားခဲ့ပြီလေ

* သစ်တစ်ပင်ရဲ့ လောင်းရိပ်အောက်က
ရီဝေတဲ့ အသိစိတ်မှာ
မာယာတွေကို သိလိုက်ရစဉ်
သစ်ပင်ရဲ့ အမြစ်တွေက ရစ်ပတ်လို့
ရုန်းထွက်ဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့မှ
နောင်တတွေနဲ့ မိတ်ဖွဲ့ချိန်. . . . .

* ဓမ္မဝီရတဲ့
ဘဝင်လျှံတဲ့ အသံနဲ့
ရဲရင့်တဲ့ ရောင်ခြည်တွေက
နောင်တကိုချ ဘဝကို လှစေခဲ့ပြီလေ. . .

ကြည့်မှန်အလား
ကံတရားကို ယုံကြည်စေသူက ဓမ္မဝီရ
လောကကို အလှဆင်
သုခရင်ခွင်ကို ဖွင့်လှစ်သူက ဓမ္မဝီရ
ဓမ္မဝီရရေ သင့်ရဲ့ ရဲရင့်အလင်းကြောင့်
မျက်စိလည်းကောင်း
လမ်းကောင်းလဲမြင်ခဲ့ပြီမို့
အခုတော့ သုခရင်ခွင်မှာ ခိုလှုံခွင့်ရခဲ့ပါပြီ။

အရှင်စာရိန္ဒ(ဖောင်ပြင်)ချင်းတွင်းငပေလ

ဘဝပေါင်းတစ်ရာ မီးလောင်ခံရသူ

ပင်လယ်ကသစ်စောဝင်း
(တော်ချိုက်)

၁၃၁၀ ပြည့်နှစ်၊ တော်သလင်းလပြည့်နေ့တွင် ဥသျှစ်ပင်မြို့၊ အမှတ် ၁၁ရပ်ကွက်၊ သုခိတာရာမ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်၏ ပဓာနနာယကဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တကောဝိဒက ရပ်ကွက်သူ ရပ်ကွက်သားများအား ဥပုသ်သီလ ချီးမြှင့်၊ တရားဒေသနာဟောကြားတော်မူသည်။ ပြီးနောက် သိမ်အတွင်းသို့ ပြန်ကြွသွားသည်။

စာရေးသူတို့လူသိုက်သည် မိမိတို့သိရှိနားလည်ထားသော တရားဒေသနာများကို ဆွေးနွေးကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် အသက် ၃၅ နှစ်ခန့်ရှိချင်းတိုင်းရင်းသား ဆလိုင်းမောင်မောင်က မိမိကိုယ်ကို မိတ်ဆက်ပြီး မိမိသည် သခွတ်တန်းရွာမှာနေကြောင်း သိလိုသည့်အကြောင်းအရာတစ်ခုကို မေးမြန်းလိုကြောင်း ခွင့်တောင်းသည်။ လူကြီးများက သိလိုရာကို မေးမြန်းနိုင်ကြောင်း ခွင့်ပြုကြသည်။

ထိုအခါ ဆလိုင်းမောင်မောင်က လွန်ခဲ့သော ၆ နှစ်ခန့်က ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးက သာမာဝတီမိဖုရားကြီးသည် ရှေးဝဋ်ကြွေးကြောင့် မီးလောင်ခံ သေဆုံးရကြောင်း၊ ယင်း၏အတိတ်ဝဋ်ကြွေးကို သိပါရစေဟု တောင်းဆိုလာပါသည်။

"ဝဋ်ကြွေးမကင်း၍ မီးလောင်တိုက်မှာ သေရခြင်း"

ထိုအခါ စာရေးသူက ကျန်လူကြီးများကို ခွင့်တောင်းပြီး. . . . "ဒီလိုကွဲ့ မောင်မောင်ရဲ့ သာမာဝတီနှင့် ဥပါသိကာမငါးရာ နန်းပြာသာဒ်အတွင်းမှာ မီးရှို့အသတ်ခံရခြင်းဟာ အတိတ်ဘဝ ဝဋ်ကြွေးကြောင့်ဖြစ်တယ်။ သတ္တဝါတိုင်း ဝဋ်ကြွေးကြွမ်ပါလာခဲ့ရင် သမုဒ္ဒရာအောက်မှာဖြစ်စေ၊ မိုးကောင်းကင်ပေါ်မှာ တက်နေသည်ဖြစ်စေ၊ သေခြင်းမှ မလွတ်မြောက်နိုင်ပါ။

ထို့ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က ကောသမ္ဗီပြည့်ရှင်ဖြစ်တဲ့ ဥတေနမင်းမှာ အဓိက မိဖုရားကြီးသုံးပါးရှိတယ်။ ပထမမိဖုရားမှာ ဃောသကသူဌေးကြီး၏ မွေးစားသမီး သာမာဝတီဖြစ်တယ်။ သာမာဝတီ၏ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါလက္ခဏာမှာ ဇမ္ဗူရာဇ်သိင်္ဂီ နရနီဂိဝါ မဟာလေ့ကားပွင့်အဆင်းကဲ့သို့ ဝါဝင်းသောအဆင်းရှိတယ်။ နတ်သမီးတမျှ ချောမောလှပတယ်။ အာခံတွင်းနှင့် ကိုယ်အနံ့သည် ကြာညိုပန်းကဲ့သို့ မွှေးကြိုင်တယ်။ ဥတေနမင်းကြီးက သာမာဝတီမိဖုရားအား ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့သော အလုပ်အကျွေးအမျိုးသမီးငါးရာ ပေးထားတယ်။ နောက်မိဖုရားတစ်ပါးမှာ ကုရုတိုင်း မာဂဏ္ဍီပုဏ္ဏားကြီး၏သမီး မာဂဏ္ဍီအမည်ရှိ မိဖုရားဖြစ်တယ်။ နောက်ဆုံးမိဖုရားမှာ ဥဇ္ဇေနီပြည် စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်း၏ သမီး ဝါသုလဒတ္တာအမည်ရှိ မိဖုရားဖြစ်တယ်။

ထိုမိဖုရားသုံးယောက်အနက်မှ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသော မာဂဏ္ဍီက မိမိအမျက်သိုထားသော မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် တပည့်သားသံဃာတော်များကို သာမာဝတီက နန်းတွင်းသို့ပင့်ပြီး ဆွမ်းကပ်လှူသည်ကို မရှုဆိတ် မနှစ်မြို့နိုင် ဖြစ်နေလေ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးသော သာမာဝတီ ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်းကို မင်းကြီးအား အမျိုးမျိုး ကုန်းချော၍ သတ်ပစ်ရန် ကြံစည်ခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း မအောင်မြင်ခဲ့ချေ။

နောက်ဆုံးတွင် သာမာဝတီမိဖုရားနှင့် အပေါင်းအပါတို့အား နန်းပြာသာဒ်အတွင်း မီးတိုက်သတ်ပစ်လေ၏။ သာမာဝတီက မီးလောင်ခံရနေစဉ် ရတနာသုံးပါးကို အာရုံပြုရှိခိုးပြီး အလုပ်အကျွေး ဥပါသိကာမ ငါးရာတို့ကိုလည်း "ညီမတို့ ယခု ငါတို့ကို လုပ်ကြံသူများနှင့်တကွ မင်းကြီးကိုရော သတ္တဝါအနန္တတို့ကိုပါ မေတ္တာဘာဝနာပွားများကြဟု ဆုံးမစကားပြောကြား မေတ္တာပို့သလျက်နှင့်ပင် မီးလောင်သေဆုံးသွားရရှာသည်။

စိတ်ထားယုတ်ညံ့သူ မာဂဏ္ဍီမှာ မိမိအကြံအောင်ပြီဟု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာလျက် ရှိနေ၏။ မကြာပါချေ မင်းကြီးက အဖြစ်မှန်ကို သိရှိပြီးသောအခါ မာဂဏ္ဍီနှင့်တကွ ကြံရာပါဆွေမျိုးတစ်သိုက်ကို ဆုတော်လာဘ်တော်များ ချီးမြှင့်မည်ဟု ရာဇပရိယာယ်ဖြင့် နန်းတော်သို့ ခေါ်ယူခဲ့သည်။ ရောက်လာသောအခါ ခါးထိနက်သည့်တွင်းများကို ကိုယ်တိုင်တူးစေကာ တွင်းများအတွင်း မြှုပ်နှံပြီး အပေါ်မှာ ကောက်ရိုးအုပ် မီးရှို့သတ်စေသည်။ မီးလောင်ပြီးမသေမရှင် ကျန်ရစ်နေသူများအား ထယ်ဖြင့်ထိုးသတ်စေသည်။

"ရဟန်းများက မြတ်စွာဘုရားကို မေးလျှောက်ခြင်း"

မြတ်စွာဘုရားသည် တရားသဘင်၌ ရဟန်းများက သာမာဝတီနှင့်တကွ ဥပါသိကာမငါးရာတို့သည် မေတ္တာတရားကြီးမားပြီး သီလနှင့်ပြည့်စုံပါလျက် အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဤကဲ့သို့ခံရပါသနည်း၊ ထိုသူတို့၏ လားရာဂတိကား အဘယ်ပါနည်းဟု မြတ်စွာဘုရားအား မေးလျှောက်ကြသည်။

မြတ်စွာဘုရားက "ချစ်သားရဟန်းတို့-သာမာဝတီနှင့်တကွ ငါးရာကုန်သော ဥပါသိကာမတို့သည် အနိမ့်ဆုံးသောတာပန်များဖြစ်ခြင်းကြောင့် မဂ်ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုပြီးဖြစ်သည်။ ထိုဥပါသိကာမ ငါးရာတို့သည် ယခုဘဝ၌သာ မီးလောင်သေဆုံးရသည်မဟုတ်သေး၊ လွန်လေပြီးသော ဘဝများစွာမှာလည်း မိမိနေအိမ်ကို မီးလောင်၍ သေဆုံးခဲ့ရသည်ဖြစ်ကြောင်း။

"အတိတ်ကို ဆောင်တော်မူခြင်း"

ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ ဗာရာဏသီပြည်၌ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီး မင်းပြုစဉ် မင်းကြီး၏ နန်းတော်၌ ရှစ်ပါးသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်တို့သည် အမြဲမပြတ် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူကြကုန်၏။ ထိုရှစ်ပါးသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့တွင် ခုနစ်ပါးသော ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့သည် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးအပြီး ဟိမဝန္တာသို့ ကြွတော်မူကုန်၏။ တစ်ပါးသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည် မြစ်ကမ်းနားရှိ ချုံပုတ်တစ်ခုအတွင်း နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားကာ သီတင်းသုံးနေတော်မူ၏။

တစ်နေ့သောအခါ မင်းကြီးသည် ငါးရာကုန်သော နန်းတွင်းသူတို့နှင့်အတူ မြစ်ဆိပ်၌ ရေကစားကြကုန်၏။

ရေကစားပြီး ကုန်းသို့တက်သော် ချမ်းအေး၍ မီးလှုံလိုကြကုန်၏။ မြက်ချုံကိုမြင်၍ မြက်

စာမျက်နှာ ၃၇ သို့

မပြီးသေးသော ပန်းချီကား

ထွေးမောင်

လူတို့၏ဘဝ တိုးတက်ပြောင်းလဲမှုဖြစ်စဉ်တွေကို ရွေးချယ်ထားတဲ့ ပန်းချီကားချပ်တစ်ချပ်လို တင်စားပြီး ရှုမြင်ကြပါစို့. . ။ ပန်းချီဆိုတာ ဆေးရေးပန်းချီရှိသလို ရေဆေးပန်းချီကားများလည်း ရှိပါတယ်။ ဘယ်ကားချပ်ကိုပဲဖြစ်ဖြစ် အဝေးက ကြည့်မှသာလျှင် ပန်းချီကားသည် ပီပြင်သရုပ်ပေါ်နိုင်ပါတယ်။ ရေဆေးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဆီဆေးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အနီးကပ်ကြည့်လျှင် ဖြတ်ထနေပြီး ရုပ်ထင်ပေါ်မည်မဟုတ်ပါဘူး။

ထို့အတူပဲ လူတွေရရှိထားထဲ့ဘဝကို အနီးကပ်ကြည့်လျှင် အရိုးသုံးရာ၊ သားတစ်ကိုးရာ၊ အကြောကိုးရာ၊ အရေထူ အရေပါး ဖုံးထပ်ထားလို့ မသိနိုင်ကြပါဘူး။ အသုဘကောင်ကြီးဆိုတာ မမြင်နိုင်ပါဘူး။ "အရိုးတိုင်လိုစီ၊ အကြောပတ်ခါချည်၊ အသားနီနီ၊ မံကာထား၊ အပြင်ကအရေပါးအုပ်ကာထားတဲ့ ရုပ်ဂိုဒေါင်၊ ၃၂ ကောင်တောင်၊ လှသလိုလို ထင်နေကြ၊ သူလည်းအသုဘ၊ ကိုယ်လည်း အသုဘ' တဲ့။ အသုဘပန်းချီကားကြီးကို ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကြီးနဲ့ မကြည့်သ၍ ဘယ်သူမှလှလာအောင် ရေးချယ်နိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ လူ့ဘဝဆိုတော့ တော်ပြီတန်ပြီလို့ ပြည့်စုံတဲ့ဘဝရယ်လို့ ပြည့်စုံတဲ့သူရယ်လို့ ဘယ်သူမှမရှိပါဘူး။ 'ရလေလိုလေ အိုတဏှာ' တွေပါပဲ။ ဟိုဟာလိုလို့ ပန်းချီဆေးမခြောက်မီ ရတာမလို လိုတာမရလို့ ပြည့်လိုက်ရပြန်တယ်။ ပိုလို့ ဖျက်ပစ်ရတာဆိုတာ မရှိပါဘူး။ လောဘတဏှာကြောင့် ပန်းချီကားကြီးဟာ ပြီးနိုင်တယ်မရှိ။ လိုရင်းဖြည့်ရင်းနဲ့ ဆေးမခြောက်အလိုပြည့်လို့ သေတဲ့မသာဆိုတာ မရှိပါဘူး။ မြီးစားရှင် Debit Credit စာရင်းသွင်းရင်း Transaction တွေသာ များပေမယ့် အရှုံးအမြတ်စာရင်း၊ Profit and Loss A/C ပြီးဆုံးအောင် မဆွဲနိုင်မီ အစမ်းရှင်းတမ်း Trail balance စာရင်းပိတ်ပြီး အနိစ္စရောက်ကြသူတွေ များပါတယ်။

လူ့ဘဝ လူဖြစ်ဖို့ရာ "သဒ္ဓမ္မသာဝနံ၊ အတိဒုလ္လဘံ" အလွန်ရခဲတဲ့ ဒုလ္လဘတရားကြီးလို့ ဘုရားရှင်ဟောခဲ့တယ်။ ထိုထဲမှာ မနုတဿဘာဝေါ ဒုလ္လဘောဆိုတော့ လူ့ဘဝ အလွန်ရခဲတယ်ပေါ့တဲ့။ ဘုရားရှင်က ဥပမာပေးထားပုံကြည့်ပါ။ မဟာသမုဒ္ဒရာထဲကို နွားတံပိုးအကျိုးကြီးတစ်ချောင်းဟာလည်း အပေါက်တစ်ပေါက်သာရှိပြီး တောင်လေလာမြောက်၊ မြောက်လေလာတောင် မျောနေတာ၊ မပုပ်မဆွေးသေးလျှင် လိပ်ကန်းကြီးကလည်း အနှစ် (၁၀၀) ကြာမှ တစ်ကြိမ်ရေပေါ်ကို အသက်ရှူဖို့တက်လာတဲ့အချိန် လျှိုမိဖို့ဆိုတာ အလွန့်အလွန်ခက်ပေမယ့် လျှိုမိနိုင်ဖွယ်ရှိသေးတယ်တဲ့၊ လူ့ဘဝဆိုတာ ထိုလိပ်ကန်းနဲ့ တံပိုးကျိုးလို့ လျှိုမိတာထက် ခက်သေးတဲ့ ရခဲလှတဲ့ဘဝကြီးလို့ ရှင်တော်ဘုရားဟောကြားခဲ့တော့ လူ့ဘဝရတယ်ဆိုတာ မဟာကံထူးရှင်များဟု သတ်မှတ်နိုင်ပါတယ်။ ထိုပထက် ထူးခြားတာက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မိသားစုတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ယခုလို သာသနာတွင်းကာလတွင် လူဖြစ်ရတယ်ဆိုတော့ သက္ကရာဇ် ၃၀၀၀ တွင် ဝိမုတ္တိယုဂကာလ၊ ဝိပဿနာအားထုတ်လျှင် ဘဝလွတ်မြောက်နိုင်တဲ့အခါကောင်းနဲ့ကြုံလို့ ကံထူးရပြန်တယ်။ အမြိုက်တရားဟောကြားမည့်သူလည်း မရှားလို့ ကံထူးရပြန်တယ်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုတာ ပရိယတ္တိ၊ ဉာတပရိယာနဲ့ မပြီးဘူး၊ စာသိကို ခန္ဓာအရှိန်နဲ့ ကိုက်ညှိနိုင်တဲ့ ပဋိပတ္တိကျင့်စဉ်နဲ့အညီ ကျင့်သွားလျှင် တရားကဆောင်သွားမည့် ပဋိဝေဓသိဖို့လည်း အရေးကြီးတဲ့အတွက် သာသနာသုံးရပ်ကိုသိဖို့ ကျင့်ဖို့ လိုပါတယ်။ ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓဘာသာအဖွဲ့ချုပ် ညီလာခံကြီးမှ ဆရာတော်ဦးသေဋ္ဌိလမထေရ်ကြီးက What Buddhism means to a Bhuddist ဗုဒ္ဓဓမ္မဆိုတာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေအတွက် ဘာကိုဆိုလိုသလဲဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်နဲ့ဟောတုန်းက ဗုဒ္ဓဘာသာဟာ ကယ်တင်ခြင်းဝါဒမဟုတ်ဘူး။ ဒါဟာ လူတို့ရဲ့ ဘဝနေနည်း The Dhamma is not a religion but away of life ဆိုပြီး ၁၉၅၄ ခု ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓဘာသာ တတိယညီလာခံမှာ ရှင်းလင်းခဲ့တယ်။ ရန်ကုန်မြို့က တရားရုံးချုပ် ဗုဒ္ဓဘာသာအသင်းမှာလည်း ဆရာတော်ကြီးက What Buddism means to a Bhuddist ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေအတွက် ဗုဒ္ဓဓမ္မဆိုတာ ဘာလဲဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ်နဲ့ ဟောကြားတုန်းကလည်း But to him on to her Bhuddism is a practical method of life ဆိုပြီး ထည့်ပြောခဲ့တယ်။ to show how to life rightly there by happily and peacefully ဆိုပြီး ဆောက်တည်ရာမဲ့ဖြစ်နေတဲ့ လောကကြီးထဲမှာ စိတ်ချမ်းသာစွာ ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ် ဘယ်လိုသွားနေရမယ်ဆိုတဲ့ ဘဝနေနည်းကိုပြတာ ဗုဒ္ဓရဲ့ဓမ္မဖြစ်ပါတယ်။ ဆရာတော်ကြီး ကေသီရိနန္ဒာက "ငါတို့သည် အနာမရှိဘဲ နေကြကုန်အံ့၊ ငါတို့သည် လောဘရှိသူတို့အလယ်၌ လောဘတဏှာကင်းလျက် ပျော်ရွှင်စွာ နေကြကုန်အံ့" တဲ့။ Let us life happily and free from aliment let us life happily and be free from greed, among those who are greedy.

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားဆိုတာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ကို ဘဝနေနည်းတင်မဟုတ်ပါဘူး။ လူမျိုးမရွေး ဘာသာမရွေး ဤနေနည်းအတိုင်း နေထိုင်ကျင့်ကြံအားထုတ်သွားမယ်ဆိုရင် ဒုက္ခခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းရာအမှန် မြတ်နိဗ္ဗာန်ကို ရောက်မှာဖြစ်ပါတယ်။ ဤမဂ္ဂင်တရားသည် မိမိကိုယ်ကို ကယ်တင်နိုင်တဲ့ တရားအလုပ်စဉ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဝါဒက အချောင်သမားများအတွက် နေရာမရှိပါ၊ ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါအပြည့်နဲ့ ယုံကြည်တဲ့အတိုင်း ကိုယ်တိုင်ကျင့်ကြံ

အားထုတ်ရမှာဖြစ်တယ်။ ကယ်တင်ရှင်ဆိုတာ တခြားမှာ သွားမရှာပါနဲ့လို့ ဘုရားဟောတယ်။ မိမိသည်သာ ကယ်တင်ရှင်၊ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကိုယ်စားမှ ကိုယ်ဝ၊ လမ်းဆုံးရင် ရွာတွေ့တယ်။

သူတော်ကောင်းတရား ၇-ပါးလို့ ဟောတယ်။ သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ သုတ၊ စာဂ၊ ပညာ၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပ။ ဤသူတော်ကောင်းတရား ၇ ပါးနဲ့ ပြည့်စုံမှသာ လောကမှာ ရတနာသူဌေးလို့ခေါ်တယ်။ ဥစ္စာပစ္စည်းကြွယ်ဝသူရော မကြွယ်ဝသူပါ အိမ်တံခါးမပိတ်ဘဲ မအိပ်ရဲပါဘူး။ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ စိတ်မချရတဲ့ ရတနာတွေကြောင့်ပါပဲ။ မရှိသူကတော့ တောင့်တပဲရှိပါတယ်။ ရှိတဲ့သူကျ တစ်မျိုးပိုပါတယ်။ တောင့်တတာရော ကြောင့်ကြတာပါ နှစ်မျိုးတွဲနေတယ်။ ဒါဟာ ရတနာအစစ် မဟုတ်လို့ပါပဲ။

ဗုဒ္ဓရှင်တော်ပွင့်ပေါ်လာခြင်းဟာ လူတွေကို ကယ်တင်ဖို့မဟုတ်ပါဘူး။ သားတော်ရာဟုလာကို ထမ်းခေါ်သွားလို့ မရသလို ကြင်ယာတော်ယသောဓရာကိုလည်း လက်ဆွဲခေါ်မသွားနိုင်လို့ ကျင့်စဉ်နဲ့သာ လိုက်ခဲ့ကြဆိုပြီး ကျင့်စဉ်၊ အလုပ်စဉ်တွေ ပေးခဲ့ရတယ်။ လောကမှာ ဗုဒ္ဓပွင့်ထွန်းလာတာ လူသားတွေပြုလုပ်ထားတဲ့အပြစ်ကင်းစင်အောင် ရေဆေးဖို့မဟုတ်၊ အပါယ်ကျနေတဲ့သူတွေကို တန်ခိုးနဲ့ အားလုံးလူပြန်ဖြစ်စေလို့ မဆောင်ရွက်နိုင်ပါဘူး။ ဗုဒ္ဓရှင်တော်ပွင့်ပေါ်ခြင်းရဲ့ အဓိကအချက်ကတော့ ယခုလူ့ပြည်ရောက်နေသူတွေ အပါယ်ပြန်မကျရေးဟာ ပင်မအရေး အဓိကအရေးပါပဲ။ ဘုရားရှင်က ကလေးသူငယ် သူနာ၊ သူအို၊ သူသေနဲ့ ရာဇဝတ်သားကိုပြပြီး လူတွေအပါယ်မကျအောင် နေ့စဉ် နတ်တွေက တရားဟောနေကြောင်း ဒေဝဒူတသုတ္တန်ကို ဘုရားဟောခဲ့တယ်။ ဒေဝဆိုတာ နတ်၊ ဒူတဆိုတာ တမန်ပါ။ နတ်တမန်တွေက လူတွေ အပါယ်မကျအောင် နေ့စဉ်တရားဟောနေပေမယ့် လူတွေကတော့ မေ့နေကြတုန်းပါပဲ။ မေ့ပြစ်ကြောင့် အပါယ်ကျရတယ်။ ကရုဏာတောင်ကြီးမားလွန်းလို့ အပါယ်မကျစေချင်လွန်းလို့ တရားအမျိုးမျိုးဟောရသော်လည်း လူတွေကတော့ ကားပြီးကား၊ မယားပြီးမယား၊ သားပြီးသားနဲ့ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေဖုံးထားတော့ နတ်တမန်တွေဟောတဲ့တရား မကြားရ၊ မနာရတော့ သေတဲ့အခါ အပါယ်ကျမြဲ ကျကြတာပါပဲ။

လူတွေအားလုံး အပါယ်ကတက်လာကြသူတွေ အပါယ်ပြန်ရောက်ရင် အရင်းတောင် မရဘူး၊ အရှုံးထွက်တာပေ့ါ။ လူတစ်သိန်းသေလို့ လူ့ပြည်၊ နတ်တစ်သိန်းသေလို့ နတ်ပြည် တစ်ယောက်ပြန်မရောက်ဘူးလို့ ဘုရားဟောတာ မေ့လွန်းလို့ပါ။ ယမမင်းခုံရုံး ဆုံးဖြတ်ချက်ကတော့ “မောင်မေ့ပြစ် မောင်သာခံပဲ” တဲ့။ ဗုဒ္ဓက သင်တို့လုပ်ခဲ့သမျှအပြစ်တွေ ငါခံမယ်လို့ မဟောခဲ့ပါဘူး။

ဘုရားရှင်တို့ ပွင့်ပေါ်ခြင်းသည် အန္တပုထုဇဉ် အရှုံးကန်းဘဝမှ စူဠပုထုဇဉ် တစ်ဘဝ အပါယ်လွတ်ရေး၊ ထိုမှတစ်ဆင့် မဟာသောတာပန်၊ ဒိဋ္ဌိပြုတ်တော့ အပါယ်ကလွတ်ပြီပေ့ါ။ အမြတ်အနည်းငယ် ထွက်ပါပြီ။ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာတိုင်တည်မှ နောင်ဘဝခန္ဓာမရတော့ ရေးလက်စပန်းချီကားကြီး ပြီးဆုံးသွားပြီ၊ ပြည်ဖုံးကားချလိုက်တာ ရုပ်ရှင်ကြည့်နေသူများအား “ဇာတ်ကားမပြီးမချင်း ဇာတ်ကောင်တွေ ရှုပ်ရှက်ခတ်နေသော်လည်း နောက်ဆုံးဇာတ်ပေါင်းတော့ The End ပြီးပါပြီ ဆိုတဲ့ စာတန်းလည်း ထိုးလိုက်ပါရော ပိတ်ဖြူကြီးပေါ်လာမှ ဇာတ်ကောင်များ ပျောက်သလို နောင်ခန္ဓာမရတော့ လူ့ဘဝ၊ လူ့ပန်းချီကားကြီး ပြည်ဖုံးကားချသွားတာပါပဲ။

ဘုရားရှင်က ထိုကဲ့သို့ ပန်းချီကားကြီး ပြည်ဖုံးကားချသွားသော ရဟန်းတစ်ပါးအကြောင်း ဟောခဲ့ပုံကို အတုယူပြီး ကျင့်စဉ်နဲ့အတူ ကျင့်နိုင်ရန် တင်ပြပါဦးမည်။ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး လက်ထက်က အဿဇိဆိုတဲ့ ရဟန်းက ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊ ဃောသိတာရုံကျောင်းမှာ လူမမာအဖြစ်သီတင်းသုံးနေတယ်။ “ငါကွာ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို ရှိခိုးလိုက်ပါတယ်၊ မမာနေတဲ့အတွက် ကိုယ်တိုင်မလာနိုင်ကြောင်း မင်းတို့တဆင့် လျှောက်လွှာတင်ကြကွာ” ဆိုပြီး သီတင်းသုံးဖော် ရဟန်းများကို လွှတ်လိုက်တယ်။ ဘုရားရှင်တို့မည်သည် လူမမာမေးရမယ့်တာဝန် အခါခပ်သိမ်းရှိနေတော့ လူမမာထံ ကိုယ်တိုင်ကြွလာတယ်။ “မင်းနေမကောင်းနေတာ ရောဂါအခြေအနေ ပြောပါဦးကွာ” ဆိုတော့ ရဟန်းလေးက “အရှင်ဘုရား တပည့်တော် ရောဂါ နောက်မဆုတ်ဘူးဘုရား၊ ရှေ့ကိုသာ တိုးမြဲတိုးနေတယ်ဘုရား” ဆိုပြီးလျှောက်တော့ သေခါနီးဝေဒနာရှင်ကို ဘုရားတို့မည်သည် “မင်း သီလပျက်တာများ ရှိသလား၊ တခြားနှလုံးမသာယာဖြစ်မှုတွေများ ရှိသလား” လို့ မေးတော့ သီလမပျက်ကြောင်း၊ နှလုံးမသာမယာဖြစ်တာကတော့ ဘုရား တပည့်တော်ဟာ ယခင်က သမထကို အားထုတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ယခုလို ရောဂါဝေဒနာခံစားနေရပြီဆိုရင် ဝေဒနာကို သမထနဲ့ တိုက်ထုတ်လိုက်ရင် ကိစ္စပြီးသွားကြောင်း၊ ယခုတော့ အာနာပါန လုပ်လို့မရတဲ့အတွက် ကမ္မဋ္ဌာန်း လက်လွှတ်ပေ့ါဘုရား” ဆိုပြီး ကိုယ်ကို စွပ်စွဲမိပါတယ်လို့ လျှောက်တယ်။

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက “ချစ်သားတဲ့၊ ယခင်အားထုတ်တာ အာနာပါန၊ ယခု သေခါနီးဝေဒနာရောက်လာတော့ ဖမ်းလို့မရတော့ဘူးဆိုတော့ အာနာပါနက သမထကွ၊ အာနာပါနဟာ အနှစ်သာရရှိတဲ့တရားလို့ ငါမဟောဘူး။ ရဟန်းတို့အတွက် အမြတ်ဆုံးအလုပ်လို့လည်း ငါမဟောဘူး” လို့ ပြောလိုက်တော့ သူလိုနေတာ ဘုရားကဖြည့်ပေးလိုက်တော့ ငါ့မှာကယ်မယ့် ယူမယ့်တရား လမ်းဆုံးတရားရှိပါသေးသလားဆိုပြီး အဿဇိက အကာနဲ့အနှစ် ခွဲခြားသိလိုက်တော့ အားတက်သွားတယ်။ အာနာပါန လုံးလုံးအသုံးမကျဘူးလို့ ပြောတာ မဟုတ်ဘူးနော်။ ဒီနေရာမှာ ဘုရားရှင်ဟောတာကို သတိရှိဖို့ လိုပါတယ်။ အာနာပါနက အကာပဲကွ၊ ဝိပဿနာမှ အနှစ်ဆိုပြီး သမထဆိုတာကတော့ တစ်ခုတည်းသော အာရုံကို မပျောက်မပျက်အောင် ကြည့်နေတာ၊ ဝိပဿနာကတော့ ပျောက်ကို မြင်အောင်ကြည့်ရတာ၊ ကိလေသာဖြတ်တဲ့အခါ သမထက အမြစ်မပျက်ဘူး၊ အပေါ်ယံသာ ပြတ်တာ။ မိုးဦးကျတော့ အပင်ပြန်ပေါက်သလို ဝိပဿနာကသာ အမြစ်ပြတ်တာဆိုပြီး သေခါနီးတွေ့ရမယ့် ဝေဒနာသုံးမျိုးဟောပြီး အဿဇိကို လက်တွေ့ရှုခိုင်းတယ်။

လူဆိုတာ ခြောက်ပြစ်ကင်းကြသူတွေ တစ်ယောက်မှမဟုတ်ကြပါဘူး။ မမှားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် မသေသော ဆေးသမားရယ်လို့ မရှိပါဘူးတဲ့။ မိုက်မှားခဲ့ကြသူတွေပါပဲ။ ဒါကို မကြောက်ပါနဲ့၊ ယခုခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာဟာ အနိစ္စဆိုတာ မပျောက်ဖို့ အရေးကြီးကြောင်း၊ ခန္ဓာက အနိစ္စ၊ ရှုတာက မဂ္ဂလို့သာ သိသိပေးနေရင် ဝိပဿနာမဂ်ဇောနဲ့ သေရင် အောက်ဆုံးသုဂတိ၊ အထက်ဆုံး နိဗ္ဗာန်၊ ဝေဒနာကင်းအောင်ရှု သေရင် သုဂတိနဲ့ နိဗ္ဗာန်ပဲဆိုပြီး မိုးကုန်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ၃. ၁. ၅၈ နေ့မှာ ဟောကြားဆုံးမထားပါတယ်။ မဂ်မရသေးရင် သုဂတိ၊ မဂ်ရရင် နိဗ္ဗာန်ပဲ။ အရှုံးတစ်ခုမှ မရှိတော့ဘူး။ ဝေဒနာကို သွားသွားပြီးခံစားနေကြလို့ လမ်းလွဲနေတာ။ ဝေဒနာကလည်း ပျောက်ကို မပျောက်နိုင်ဘူးဆိုပြီး ဝေဒနာကိုပျောက်ချင်တော့ ဝေဒနာနောက်က မဂ် မလိုက်နိုင်တော့ လောဘရင်လည်း လာမယ်၊ ဒေါသရင်လည်း လာမယ်၊ မောဟရင်လည်း လာမယ်၊ မဂ်မရဘဲ လောဘနဲ့သေ ပြိတ္တာပြည်၊ ဒေါသနဲ့သေ ငရဲ၊ မောဟနဲ့သေ တိရစ္ဆာန်ဆိုတာ ဘုရားဟောထားတဲ့ ပုံသေနည်းပါပဲ။

ယခု အဿဇိကို ဘုရားရှင်က ဝေဒနာရှုရန် ဝေဒနာမတွေ့စေနဲ့၊ ဖြစ်ပျက်သာ တွေ့ပါစေ၊ ဖြစ်ပျက်တွေ့တော့ ဝေဒနာချုပ်သွားပြီ၊ ဝေဒနာမဟုတ်တော့ဘူး၊ ဝေဒနာက အပျက်၊ သိတာက မဂ် ဖြစ်သွားတော့ တဏှာသေရင် သမုဒယသစ္စာချုပ်တာ၊ တဏှာကမှ နောင်ခန္ဓာဖြစ်နိုင်တာ။ တဏှာသေတော့ နောင်ခန္ဓာမရတော့ နိရောဓသစ္စာဆိုက်တာပါပဲ။ သတိပဋ္ဌာန်ပါဠိတော်ကြီးမှာလည်း “သမုဒယဓမ္မာ နုပဿီဝါ၊ ဝေဒနာ၊ ဝိဟရတိ၊ ဝယဓမ္မာ၊ နုပဿီဝါ၊ ဝေဒနာ၊ ဝိဟရတိ” လို့ ဟောခဲ့တော့ ဝေဒနာချုပ်တာ နိဗ္ဗာန်ပါပဲ။

ဝေဒနာကျင်းအောင်ရှုနိုင်လို့ အဿဇိကိစ္စပြီးသွားတာ ဤကျင့်စဉ် ဤအတွေ့အကြုံဟာ

လူတိုင်းကြုံတွေ့ရမှာဖြစ်လို့ အရေးကြီးတာက ၁-ဝိပ္ပဋိသာရ မလာအောင်လုပ်၊ ၂-သမထကအကာ၊ ဝိပဿနာက အနှစ်၊ ၃-ဝေဒနာကင်းအောင် လုပ်နိုင်ကြလျှင် အသဃီရဟန်းလို ကိစ္စပြီးမှာမို့ ကိုယ်ရေးဆွဲနေတဲ့ ပန်းချီကား မပြီးသောပန်းချီကားကို ဝိပဿနာနဲ့ တင်ရှုလိုက်တော့ ပြီးဆုံးသွားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

- **လူဖြစ်ခက်ခဲ၊ သက်ရှင်ခဲ၏။**
- **သက်လည်းရှင်ပြန်၊ လူဖြစ်ပြန်လာ၊ တွေ့ရန်သာသနာ၊ ကြုံခဲပါ။**
- **သာသနာလည်းကြုံ၊ တွေ့ဆုံပြန်လည်း၊ ထောင်နိုင်နားက၊ ပါနိုင်ခဲ၏။**
- **နားကနာလည်း၊ သိနိုင်ခဲ၏။**
- **သိကသိလည်း၊ ကျင့်နိုင်ခဲသည်၊ ခက်ခဲဒုလ္လဘ ပါတကား။**

(ဦးစိန္တိတာလင်္ကာ၁၇)

"ကိုယ့်ပန်းချီကို ပြီးဆုံးအောင် ရေးဆွဲနိုင်ကြပါစေ . . "

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တရားများ မှီငြမ်းပါသည်။

ထွေးမောင်

စာမျက်နှာ ၃၄ မှ

အစုတည်းဟူသော အမှတ်ဖြင့် ဝန်းရံ၍ မီးရှို့ကြကုန်၏။ မြက်တို့ကို မီးလောင်ကုန်သည်ရှိသော် ခြုံတွင်း၌ နိရောဓသမာပတ်ဝင်စားနေသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်ကို မြင်ကြကုန်၏။ ငါတို့အား ပျက်စီးခြင်းဖြစ်လေကုန်၏။ မင်းကြီးကိုးကွယ်တော်မူသော အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား မီးလောင်ချေပြီ။ မင်းကြီးသိတော်မူသည်ရှိသော် ငါတို့ကြီးလေးသောအပြစ်ပေး ခံရတော့မည်။ ငါတို့ ချမ်းသာရာ ရစေခြင်းငှာ ရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား မီးတိုက်ကြကုန်အံ့ဟု ကြံရွယ်၍ မီးတိုက်ကြကုန်၏။

ထိုနန်းတွင်းသူတို့သည် ရှေးဦးစွာ မကောင်းသောစေတနာမရှိပါချေ။ နောက်ပိုင်းတွင် မင်းပြစ်မင်းဒဏ်ကို ကြောက်၍ မကောင်းသော စေတနာဖြင့် အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား မီးရှို့မိလေ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရှင်မြတ်လည်း ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌ နိရောဓသမာပတ်မှ ထတော်မူ၍ အလိုရှိရာသို့ ကြွသွားတော်မူ၏။

ဘုရား၊ ရဟန္တာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့မည်သည် သမာပတ်ဝင်စားသည့် ကာလအတွင်း မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကမျှ သတ်ခြင်းငှာ လုံ့လပြု၍ မရပေ။

ထိုငါးရာကုန်သော အမျိုးသမီးတို့သည် ထိုအကုသိုလ်ကံကြောင့် အနှစ်တစ်သိန်းတို့ ကာလပတ်လုံး ငရဲ၌ ကျက်ရပြီး ထိုကံအကြွင်း၏ အစွမ်းကြောင့် ဘဝတစ်ရာတို့ပတ်လုံး ဤနည်းဖြင့်သာလျှင် နေအိမ်ကို မီးသင့်လောင်၍ သေကြရကုန်သည်ဟု အတိတ်ကိုဆောင်တော်မူ၏။

"ကဲ ဆလိုင်းမောင်မောင်- ဆရာအတိုချုံးပြီး ရှင်းပြတာ ကျေနပ်ပြီလား"

ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ၊ ကျေနပ်ပါတယ်ဟု ဆိုကာ ကန်တော့သွားပါသည်။

"သတ္တဝါအများ တရားသိနိုင်ကြပါစေ"

ပင်လယ်ကသစ်စောဝင်း

(တော်ချိုက်)

ဝက်ပါလယ် အိုဘယ့်ခရီးသည်

* လောကီဘုံသား၊ အိုလူသားတို့
ကိစ္စများမြောင်၊ ဤလူ့ဘောင်ဝယ်
ဆယ်နေမကာ၊ ပူပြင်းလှသည့်
ဘဝအကျိုး၊ ဖလံပိုးသို့
မီးတိုးလောင်ကျွမ်း၊ ခန္ဓာနွမ်းလည်း
လွတ်လမ်းမသိ၊ မှောင်အထိနှင့်
အမှန်တရား၊ မသိငြားရှင့်။

* ဘဝဇာတ်ခုံ၊ ဤလူ့ဘုံဝယ်
ဆုံလည်နွားနှယ်၊ ခရီးသည်တို့
ပြဲဖွယ်တမျိုး၊ ကံအကျိုးလည်း
ငါပဲ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ဥစ္စာဟု
ငါသာကြီးစိုး၊ မသိနိုးရှင့်
ဒိဋ္ဌိလွှမ်းခြုံ၊ ဤလူ့ဘုံဝယ်
သံသရာလမ်း၊ ခရီးပန်းလည်း
လွတ်လမ်းမမြင်၊ ခရီးနှင်၏။

* လောဘလောင်မီး၊ တငြီးငြီးတည့်
ရှိသည့်ဥစ္စာ၊ ငါ့ဥစ္စာဟု
ငါသာပိုင်စိုး၊ သူခိုးနိုးနှင့်
စိုးရိမ်ဗျာပွေ၊ သောကဝေ၏
မရှိတောင့်တ၊ ရှိကြောင့်ကြနှင့်
ကောင်းဆိုးနှစ်တန်၊ လောကဓံလည်း
အနေဆင်းရဲ၊ ဒုက္ခဝဲနှင့်
ချမ်းသာပြန်လဲ၊ မရောင့်ရဲနိုင်
ကိုယ်ပိုင်ဒုက္ခ၊ မသိကြရှင့်။

* ဒေါသလောင်မီး၊ တငြီးငြီးတည့်
ငါ၏ အကျိုး၊ သူဖျက်နိုးနှင့်
ငါ၏ဆန္ဒ၊ မပြည့်ဝလည်း
သူပဲရန်သူ၊ စွဲမှတ်သူလို
ကိုယ်သာဒုက္ခ၊ အမှန်ရ၏။

* မောဟလောင်မီး၊ တငြီးငြီးတည့်
အရိတရား၊ မသိငြားရှင့်
သစ္စာမသိ၊ ငါသာရှိဟု
ဒိဋ္ဌိသက္ကာယ၊ နှောင်ကြိုးကျလျက်
ဒုက္ခကိုယ်ပိုင်၊ မသိနိုင်ကြ။

* သောကလောင်မီး၊ တငြီးငြီးတည့်
မီးဆယ့်တစ်မျိုး၊ လွှမ်းမိုးဒုက္ခ
ကျွမ်းပြန်ကျလည်း၊ ဘဝဆုံးတိုင်
ကိုယ်ပိုင်ဒုက္ခ၊ မသိကြရှင့်။

* ကြုံခဲလူ့စွာ၊ သာသနာဝယ်
မနုဿတ္တ၊ ဒုလ္လဘဟု
နှုတ်မြွက်ဟောကြား၊ မြတ်ဘုရား၏
တရားရေအေး၊ အမြိုက်ဆေးလည်း
အို နာ သေရေး၊ ဒုက္ခဘေးမှ
ကင်းဝင်းရာမှန်၊ မြတ်နိဗ္ဗာန်သို့
ဆောင်ပို့လမ်းပြ၊ ချမ်းသာရ၏။

* အပ္ပမာဒ၊ တဖွဖွနှင့်
နှုတ်ဟလှစ်ချွေ၊ သံဃာနေလော့
မမေ့မလျော့၊ နေရစ်တော့ဟု
ဇိနသခင် မှာတမ်းတွင်သည်
သုံးခွင်လောကတိတ်၊ အေးစေသော်။

လှဝင်းမောင်

(၁၀-၇-၂၀၀၉)

opöbo nfom tm;u j,fm

aZmaemi

* လွန်လေပြီးသောရှေးအခါ
မာဂဓတိုင်းအရပ်မှာ။
ဗုဒ္ဓလောင်းလျာ ထိုကာလ
ငုံးကလေးဘဝ။

* မွေးစကပင် ထိုငုံးမှာ၊
အလွန်ကြီးမားသူ့ခန္ဓာ။
မိဘနှစ်ဖြာသားငယ်အား၊
အသိုက်တွင်ပင်ထား။

* မိဘနှစ်ပါးအစာရှာ၊
အသိုက်သို့ပြန်လာ။
အိပ်နေရှာတဲ့သားကလေး၊
နှိုး၍အစာခွံ့ကျွေး။

* ငှက်ကလေးမှာသနားစရာ၊
အတောင်ဖြန့်၍မပျံနိုင်ပါ။
မြေပေါ်မှာလည်းသူမစွမ်း၊
မလျှောက်နိုင်ခြေလှမ်း။

* အဖြစ်ဆန်းလှသည်အရပ်မှာ
နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်းမီးလောင်ပါ။
သည်နှစ်မှာလည်းဇွဲ့သည် ကြီး၊
ရောက်ခဲ့ပြီတောမီး။

* ထိုဘေးကြီးမှလွတ်ဖို့ရာ၊
ငှက်အပေါင်းတို့ထွက်ပြေးပါ။
နှစ်ဖြာမိဘအသက်ဘေး၊
ကြောက်လန့်ပျံထွက်ပြေး။

* ငုံးကလေးခမျာသနားစရာ၊
အသိုက်ထဲမှာကျန်ရစ်ရှာ။
သူ့ဆီရောက်လာ ကူသူဝေး၊
ကြုံရတော့မည်အသက်ဘေး။

* သူတွေးမိပေ့ါ တစ်ခုသာ၊
သူ့ကိုကူညီနိုင်သောအရာ။
'သစ္စာ'သာယုံကြည်ထိုက်၊
သူသစ္စာဆိုလိုက်။

* (ငါ၌ရှိသောအတောင်တွေ၊
မပျံသန်းနိုင်ပေ။
ခြေထောက်တွေလဲလှမ်း၍မရ၊
ကြီးပေငါ့ဒုက္ခ။
ငါ့ကိုထားရစ်ထွက်ပြေးပါ၊
မိဘတွေလည်းဘေးလွတ်ရာ။
သည်အဖြစ်တွေမှာအမှန်ချည်း၊
သစ္စာဆိုပါ၏။

ဤသည်သစ္စာမှန်ပါလေ၊
ထိုတောမီးငြိမ်းစေ။
ဆိုလိုက်စေသစ္စာစကား၊
ရေနှင့်ဖျန်းလိုက်ပမာအလား၊
တောမီးငြိမ်း၍သွား။ ။)

ဇော်နောင်

ဤဝဋ္ဋကဇာတ် ကို မြတ်စွာဘုရားရှင် မဂတိုင်းဝယ် ခရီးလှည့်လည် ဒေသစာရီ ကြွချီသော ကာလ"တောမီး၏ငြိမ်းခြင်း" ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောပြတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။ အခါတစ်ပါး ဘုရားရှင်သည် မဂဓတိုင်း အတွင်း လှည့်လည် ရင်း ရွာငယ်တစ်ခုဖြစ်သော မဂဓရွာသို့ ဆွမ်းစားကြွ၏။ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးသောအခါ၌ အခြားသောရဟန်းများနှင့် အတူ ပြန်၍ ကြွလေသည်။ ထိုစဉ်တောမီးကြီးလောင်လေသည်။ ရဟန်းတို့သည် ကြောက်လန့်၍ ထွက်ပြေး သောသူက ထွက်ပြေး မီးကို ကြိုးစား၍ငြိမ်းသူက ငြိမ်းဖြင့် ကမ္ဘာပျက်သကဲ့သို့ အုန်းအုန်းကျွတ်ကျွတ် ဖြစ်၏။ မီးကတော့ လောင်မြဲ လောင်လျက်၊ ငြိမ်း မသွားသေးပါ။ ထိုစဉ်ရဟန်းတစ်ပါးက ကျန်သော ရဟန်းတို့ကို ပြော၏။ "သင်တို့မှာ လဝန်းကို မမြင်သူကဲ့သို့လည်းကောင်း. . နေဝန်းကို မမြင်သူ ကဲ့သို့လည်းကောင်း . . ကမ်းနားတွင်ရပ်လျက် သမုဒ္ဒရာမမြင်သူကဲ့သို့ လည်းကောင်း. . မြင်းမိုရ် တောင်ကို မှီ၍နေကုန်သော သူတို့သည် မြင်းမိုရ်တောင် ကို မမြင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း. . ၊ လောက၌ အကြီးအမြတ်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော ငါတို့နှင့်အတူ ခရီး သွားနေသည့် မြတ်စွာဘုရား ရှင်ကို သင်တို့မေ့လျော့၍ထား၏။ဤမီးကို ငြိမ်းသတ် နိုင်သူမှာ မြတ်စွာဘုရားရှင် မှလွဲ၍ မည်သူမှမရှိပြီ။ မြတ်စွာဘုရားရှင်ထံ သွားကုန် လော့"ဟု ဆို၏။ထို့ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားရှင် အား ထိုတောမီးအကြောင်း ကို သွား၍လျှောက်ထား၏။ ရဟန်းတို့၏ ပင့်ဖိတ်မှု ကြောင့် မီးလောင်ရာ အရပ် သို့ ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက် ကြွချီရောက်ရှိလာ ၏။ မြတ်စွာဘုရား ထိုအရပ်သို့ ရောက်ရှိရုံမျှဖြင့် ပင် တောမီးသည်ငြိမ်း၏။ ရဟန်းတို့သည် တစ်ခုသော တရားသဘင်၌ ဤအကြောင်းကို ပြောဆို ဆွေးနွေးနေကြစဉ် မြတ်စွာ ဘုရား ရောက်ရှိလာ၍ "မည်သည့်စကားများသင်တို့ နှီးနှောနေကြသနည်း"ဟု မေးသော် ရဟန်းတို့က လည်း မြတ်စွာဘုရားရှင် တောမီးကို တမဟုတ်ချင်း ငြိမ်းစေသည့်အကြောင်းကို ပြောကြားနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်ဟု ပြန်၍လျှောက်ထား၏။ ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားက ယခုမှသာ ဤသို့ဖြစ်သည် မဟုတ် ရှေးအခါကလည်း ဤသို့ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ ဟု ပြောရာ ရဟန်းတို့၏ တောင်းပန်မှုကြောင့် အတိတ်ကို ဆောင်၍ ဤဇာတ်ကို ဟောကြားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အခါတစ်ပါး၌ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ငုံးဘဝ၌ဖြစ်၏။ ခန္ဓာကိုယ် ကြီးထွားသန်စွမ်းသော အဖြစ်ရှိသော်လည်း ပျံလည်းမပျံနိုင်၊ လမ်းလည်း မလျှောက်နိုင်ဖြစ်၏။ မိဘနှစ်ပါးက ၎င်းကို အစာရှာဖွေပြီး ခွံ့၍ကျွေးရသည်။ တစ်နေ့သော် တောမီးကြီး လောင်၏။ အားလုံးသော ငှက်တို့သည် သေဘေးကို ကြောက်သဖြင့် ထွက်ပြေးကြ၏။ ထိုအထဲတွင် ဘုရားအလောင်းငုံးငယ်၏ မိဘ နှစ်ပါးလည်းပါ၍သွားသည်။ ဘုရားအလောင်း ငုံးငယ်၌ ကူသူမရှိပြီ။ သူ့၌သာ သစ္စာ သည်သာကိုးကွယ် ရာဖြစ်သည်ဟုသဘောပေါက် လိုက်၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်း၏ မပျံသန်းနိုင်သော အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ မြေပြင်၌ပင်လမ်း မလျှောက်နိုင် သောဒုက္ခိတ ဘဝကိုလည်းကောင်း၊ မိဘနှစ်ပါးတို့သည် ပင် အသက်ဘေးကိုကြောက်ရွံ့၍ မိမိတစ်ကောင်တည်း အသိုက်ထဲတွင် ထားရစ်ခဲ့သောအဖြစ်ကိုလည်း အမှန် အတိုင်းပြောကာ ဤသစ္စာ စကားမှန်ပါက ထိုတောမီး ငြိမ်းပါစေဟု သစ္စာပြုလိုက်၍ တောမီးကြီးမှာချက်ချင်း ပင်ငြိမ်းသွားခဲ့လေသည်။

ထိုတရားတော် ၏အဆုံးတွင် အချို့မှာ သကဒါဂါမ်၊ အချို့မှာ အနာဂါမ်၊ အချို့မှာ ရဟန္တာ စသည်တို့ဖြစ်သွားကြ၏။ ဇာတ်ပေါင်းသော် ယခုငါ့ မိဘတို့သည် ဟိုစဉ်ကငါ၏ မိဘနှစ်ပါးပင်ဖြစ်ခဲ့ပြီး ယခု ငါဘုရားက ဟိုစဉ်အခါက ငုံးငယ်ဖြစ်ခဲ့ဖူးပြီ ဟု ဇာတ်ပေါင်းတော်မူပါသည်။

ဇော်နောင်

- “လောကငြိမ်းချမ်းမှု”နှင့် သာယာစည်ပင်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုရရှိစေရန် “ဗုဒ္ဓ ဓမ္မတရားထွန်းကားရေး၊ လောကပါလတရားကို လောကသားအားလုံး နှလုံးသွင်းလက်ခံကျင့်သုံးနိုင်ကြစေရေး လိုအပ်ပါမည်။
- ဤစာမျက်နှာနေရာတွင်၊ ဆရာကြီး ဦးရွှေအောင်၏ “ဗုဒ္ဓလောကသားတို့၏ အနိုင်းမဲ့ကျေးဇူးရှင်” (ကိုယ်ကျင့်ဗုဒ္ဓဝင်)မှ “ပါရမီတော်များကို ဖြည့်ကျင့်တော်မူခြင်း” အပိုင်း၏ အနှစ်ထဲမှ အနှစ်အစုအချို့ကို ဖတ်မှတ်လွယ်ကူကျင့်သုံးနိုင်စေရန် ရွေးထုတ်ဖော်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

မာရ်နတ်၏တတိယတပ်မဌ ကျဆုံးခြင်း

မာရ်နတ်၏တတိယတပ်မကား ငတ်မွတ်ခြင်း (ဥပ္ပိပါသာ) ဖြစ်၏။ မိမိကိုယ်ကျိုးစီးပွားကို ပဓာန မထားဘဲ အများ၏အကျိုးစီးပွား အတွက် လုပ်သူဟူသမျှသည် ငတ်မွတ်ခြင်း(ဥပ္ပိပါသာ)ကို တွေ့ရမြဲဖြစ်၏။

အကယ်၍ ငတ်မွတ်ခြင်း(ဥပ္ပိပါသာ) ၏ဒဏ်ကို မခံနိုင်သဖြင့် ထိုလုပ်ငန်းမှ အများ၏ အကျိုးကို အယောင်ပြပြီး၊ မိမိ၏ အကျိုးစီးပွားသို့ ဦးတည်၍ ဆောင်ရွက်မည်ဆိုပါလျှင် မာရ်နတ်၏ တတိယတပ်မဌ ကျဆုံးသည်မည်ပါ၏။

မိမိ၏အကျိုးစီးပွားသို့ ဦးတည်၍ ဆောင်ရွက်ခြင်း ဟူသည်မှာ အပူဇော်ခံရအောင်လုပ်ခြင်းမျိုး၊ နေရာရအောင်လုပ်ခြင်းမျိုး၊ ထင်ပေါ် ကျော်ကြားအောင် လုပ်ခြင်းမျိုး၊ အခြားတစ်နည်း နည်းဖြင့် မိမိအကျိုးရှိ အောင်လုပ်ခြင်းမျိုးတို့ ဖြစ်၏။

မာရ်နတ်၏စတုတ္ထတပ်မဌ ကျဆုံးခြင်း

မာရ်နတ်၏စတုတ္ထတပ်မကား ပျင်းရိခြင်း ‘တန္ဒီ’ဖြစ်၏။

လောကဓမ္မတာအရ လုပ်ငန်းတစ်ခုကို ဆောင်ရွက်ရာ၌ မိမိ၏အကျိုးစီးပွားကို ပဓာနပြု၍ ဆောင်ရွက်ကြသူက အများစုဖြစ်၏။ ထိုအခါ အများစု ၏ အားပေးကူညီမှုကို မရသောအခါ အနည်းစုသည် မနိုင်ဝန်ကိုထမ်းရဘိသကဲ့သို့ ဖြစ်၏၊ ပင်ပန်းလှ၏။ ထိုအခါ လုပ်ငန်းမှ သက်သာသလိုနေချင် လာ၏။ အချောင်ခိုချင်လာ၏။ လုပ်ငန်းကလည်း တာဝန်ကြီး၊ အများ၏ပံ့ပိုးမှုကိုလည်းမရသောအခါ အားတက်မာန် တက်လုပ်ကိုင်ခြင်းမျိုးမဟုတ်တော့ဘဲ သင့်လျော်သလို သက်သက် သာသာလုပ်ကိုင်ခြင်းမျိုး ဖြစ်လာ၏။

ဤ သည်ကိုပင် ပျင်းရိခြင်း ‘တန္ဒီ’ဟူ၍ ဆိုရ၏။ ပျင်းရိခြင်း ‘တန္ဒီ’ဝင်လာလျှင် မာရ်နတ်၏စတုတ္ထတပ်မဌ ကျဆုံးသည် မည်၏။

‘ငါ’နှင့်ကြောက်ရွံ့မှု

အများ၏အကျိုးစီးပွားအတွက်လုပ်သော မိမိ တို့၏စေတနာ စွမ်းအားကို ယုံကြည်ပြီးလုပ်ပါက ကြောက်ရွံ့မှု ‘ဘီရု’ကို အောင်နိုင်ပါ၏။

အမှန်အားဖြင့် ကြောက်ရွံ့မှု ‘ဘီရု’ဟူသည်မှာ ‘ငါ’ရှိနေ၍သာ ကြောက် ရွံ့နေခြင်းဖြစ်၏၊ အကယ်၍ သာ ‘ငါ’မရှိပါက ကြောက်ရွံ့မှု ‘ဘီရု’ သည် ဖြစ်ပေါ်လာမည်မဟုတ်။ အခြားမာရ် နတ်၏တပ်များ လည်း ဝင်လာကြမည်မဟုတ်။

ထို့ကြောင့် အရေးကြီးဆုံးအချက်အနေဖြင့် အစဉ် သတိပြုရန် ကား၊ မည့်သည့်လုပ်ငန်းကိုလုပ်လုပ် ‘ငါ’ကို ပါဝင်မလာအောင်၊ အကယ်၍ပါဝင်လာပါကလည်း ‘ငါ’ကို ဦးစားမပေးမိအောင် အားထုတ်ရန်ပင် ဖြစ်ပါ၏။

ဦးတည်ချက်မှန်လျှင် ပန်းတိုင်သို့ ရောက်မည်

လုပ်ငန်းများကိုလုပ်ရာတွင် မည်သည့်လုပ်ငန်း ကို လုပ်လုပ် ပထမသီလရှိဖို့လို၏။ ထို့နောက် သမာဓိ ရှိဖို့လို၏။ သမာဓိရှိလျှင် ပညာသည် အလိုလိုဖြစ်ပေါ်လာမည်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ အလင်းဝိဇ္ဇာအောက်၌ လုပ်သည်မည်၏။ သို့မဟုတ်ပါက အမှောင်အဝိဇ္ဇာအောက်၌ လုပ်ရာရောက်၏။ **‘အန္ဓိဘူတော အယံ လောကော’** အရ ဓမ္မတာ အားဖြင့် လောကသည် အမှောင်ထဲ၌သာ လုပ်လေ၏။ အများ၏ အကျိုးစီးပွားအတွက်လုပ်ခြင်းမှာ **‘တနုကေတ္ထ ဝိပဿတိ’** အရ အလင်းထဲ၌ လုပ်ခြင်း ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် အောင်မြင်မှု၊ မအောင်မြင်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ ယုံမှားမှုဝိစိကိစ္ဆာဖြစ်စရာဘာမျှမလို၊ ဦးတည်ချက်မှန်ဖို့ သာလို၏၊ ဦးတည်ချက်မှန်လျှင် ပန်းတိုင်သို့ရောက်မည်ကား ဧကန်၊ အချိန်ကာလ နှင့်ပတ်သက်၍သာ ပြောစရာရှိ၏၊ ပန်းတိုင်သို့ရောက်မှု၊ မရောက်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ ပြောစရာမရှိ၊ တစ်ခုသောနေ့တွင် ရောက်မည် သာတည်း။

မာရ်နတ်၏အဋ္ဌမတပ်မဌ ကျဆုံးခြင်း

မာရ်နတ်၏အဋ္ဌမတပ်မကား သူ့ကျေးဇူးကို ချေဖျက်မှု ‘မက္ခ’နှင့် မိမိကိုယ်ကို တစ်စင်ထောင်မှု ‘ထမ္ဘ’ တို့ဖြစ်၏။

လုပ်ငန်းများကို လုပ်ရာတွင် အောင်မြင်ရိပ်ကို တွေ့သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ရှေ့သွားပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကျေးဇူးကို ချေဖျက်တတ်ကြ၏၊ မိမိသာလျှင် အတော်ဆုံးအဖြစ်ဖြင့် တစ်စင်ထောင်တတ်ကြ၏။

ဤသို့ သူ့ကျေးဇူးကိုချေဖျက်ခြင်း ‘မက္ခ’နှင့် မိမိကိုယ်ကို တစ်စင်ထောင်ခြင်း ‘ထမ္ဘ’တို့ကို ပြုမိလျှင်ပင် မာရ်နတ်၏အဋ္ဌမ တပ်မဌ ကျဆုံးသည် မည်၏။

မာရ်နတ်၏ နဝမတပ်မဌ ကျဆုံးခြင်း

မာရ်နတ်၏နဝမတပ်မကား တွယ်တာခြင်း ‘တဏှာ’၊ အထင်ကြီး ခြင်း ‘မာန’ဖြစ်၏။ မည်သူမဆို လုပ်ငန်းများကိုလုပ်ရာ၌ အောင်မြင် သည်နှင့်အမျှ မိမိ ပတ်လည်တွင် ပရိသတ်များ ဝိုင်းဝိုင်းလည်လာ၏။ လာဘ်သပ်ပကာများဖြင့် ပူဇော်သူများက ပူဇော်ကြ၏။ ဦးတိုက်သူများက ဦးတိုက်ကြ၏။ ဘာပြောပြော ‘မှန်ပါ့ ဘုရား’ ဟူ၍ လိုက်သူများလည်း လိုက်ကြ၏။ တကယ့် အလောင်းတော်ဖြစ်ကြောင်း ဗျာဒိတ်ပေးသူများက ပေးကြ၏။ ဤဒေသသမိုင်းတွင်ပင် ‘အတုမရှိ’ဟူ၍ မြှောက်သူများက မြှောက်ကြ၏။ ကယ်တင်ရှင်အဖြစ် ချီးပသူများကလည်း ချီးပကြ၏။ အားလုံးမက်မောစရာ၊ ဂုဏ်ယူစရာများသာဖြစ်ကြပါ၏။

မိမိ၏အောင်မြင်မှုက မြင့်မားလေလေ၊ မိမိအနားသို့ကပ်လာ သော ပရိသတ်ကလည်း အမျိုး အစားစုံလေဖြစ်၏။ အမှန်အားဖြင့် မက်မောစရာများ ကား မိမိ၏ဘက်တော်သားများမဟုတ်။ မိမိကို သတ်ဖြတ်မည့်မာရ်နတ်၏ဘက်တော်သားများ ဖြစ်ကြ၏။ ထို့ကြောင့် မာရ်နတ်၏ဘက်တော်သားများကို မိမိ၏ဘက်တော်သားများ အဖြစ် ထင်ပြီး၊ သူတို့ကို တွယ်တာလိုက်မည်၊ သူတို့စကားကို နားထောင် လိုက်မည် ဆိုလျှင် မာရ်နတ်၏နဝမတပ်မဌ ကျဆုံးသည်မည်၏။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။)

ဓမ္မဝီရသည် ဗုဒ္ဓ၏ ထေရဝါဒဓမ္မ တရားစစ် တရားမှန် ထွန်းကားရန်ဖြစ်သည်

ဓမ္မဝီရဂျာနယ်

DhammaVira Journal

ဓမ္မဝီရ
ရသအမှန်၊ တရားမွန်သာ
အားခွန်ပြည့်ဝ၊ နှလုံးလှ၍
ဘဝအနေ၊ အလှဝေလျက်
အနေလည်းတတ်
အသေမြတ်အောင်
မချွတ်ထောက်ပံ့၊ ကူညီအံ့။

ဖော်နောင်

International Religious network media NEWS

Dhamma Dew

My mind is My home

ကိုယ့်စိတ်သည် ကိုယ့်အိမ်ဖြစ်သည်

By sorcha Ni Bhearian, The Bangkok Post, May 26,2009.
TRANSLATED Into Myanmar Language.
by Dhamma Vira Thandar, ITBM University, Yangon.

ဓမ္မဝီရ-သန္တာ ပြန်ဆိုတင်ပြသည်။

(Continue from last week)

I have no divine power. I make honesty my divine power.

ကျုပ်မှာထူးခြားဆန်းကြယ် တန်ခိုးကြွယ်တဲ့ စွမ်းပကားတွေ မရှိပါဘူး။ ကျုပ်ရဲ့ စိတ်ဓာတ်စွမ်းအား တိုးပွားကြီးထွားလာအောင်တော့ ကျုပ်ရိုးဖြောင့်စွာကြိုးပမ်းဖော်ဆောင်ခဲ့ပါတယ်။

The best way to have anything you want in life is to get it in an honest way. First, to be honest with other people.

သင်၏ ဘဝတစ်လျှောက်လုံး မည်သည့်အရာကိုမဆို သင်အလိုရှိတာမှန်သမျှ ရရှိစေနိုင်သည့် တစ်ခုတည်းသော အကောင်းဆုံးလမ်းကြောင်းသည် ရိုးသားဖြောင့်မတ်စွာကျင့်သုံးဖော်ဆောင်သော လမ်းကြောင်းသာဖြစ်သည်။ သင်နှင့်ထိတွေ့ဆက်ဆံနေကြကုန်သော လူသားအားလုံးတို့အပေါ်တွင် ဦးစွာပထမရိုးသားဖြောင့်မတ်မှုကို ပြသရမည်ဖြစ်သည်။

Yet sometime we can be honest with others but dishonest with ourselves. Self-deception is very subtle, dangerous and hard to overcome.

တစ်ခါတစ်ရံတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရိုးသားဖြောင့်မတ်မှုဖြင့် အခြားသူတစ်ပါးတို့အပေါ်ထားရှိဆက်ဆံတတ်ကြသော်လည်း တစ်ခါတစ်ခါတွင်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ ကိုယ်တိုင်က မရိုးမဖြောင့်ဆက်ဆံပြုမူတတ်ကြပေသည်။ ဤကဲ့သို့ ကိုယ်တိုင်က လှည့်စားခြင်းများပြုတတ်ကြလင့်ကစား၊ ယင်းပြုမူချက်တို့သည် အလွန်ပင် မသိသာ မထင်မရှားသည်ဖြစ်၍ ၎င်းပြုမူချက်တို့ကြောင့် တစ်ဖက်မှ ဆိုးရွားသော အန္တရာယ်များဖြင့် ပြင်းထန်စွာ တုန့်ပြန်ရိုက်ခတ်လာမှသာ သိကြပေသည်။

You will really find out about self deception when you pay attention to your thoughts and feelings.

စာမျက်နှာ ၁၅ သို့

Sri Lanka's most sacred Buddhist temple comes under fire for snatching baby elephants.

o Bdv u MEdk fi hS t v efx i&S;a o m b &m;a u mif;awmfu D
q ifu a v ;ESpfa u mif a umifh t jyif t x ef x ;ESi fa0zefcHae& o n fq dkcif/

Colombo, Sri Lanka, July 29, 2009

သီရိလင်္ကာနိုင်ငံရှိ မြတ်စွာဘုရား၏စွယ်တော်မြတ်ကိန်းဝပ်တော်မူရာ ထင်ရှားကျော်ကြားသော ဘုရားကျောင်း (စွယ်တော်) တိုက်ကြီးမှ အုပ်ချုပ်မှုဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းအပေါ်တွင်၊ နို့မကွဲသေးသော ဆင်သားပေါက်ငယ်ကလေးနှစ်ကောင်တို့ကို မိခင်ဆင်မကြီးနှင့်ခွဲ၍ အခြားတစ်နေရာသို့ အတင်းဓမ္မပို့လိုက်မှုကြောင့် အပြင်းအထန်ဆုံး ပြစ်တင်ဝေဖန်ခံနေရသည် ဆိုသည်။

စွယ်တော်ကျောင်းတိုက်မှဆင်ပေါက်ကလေးနှစ်ကောင်

အဆိုပါဆင်သားပေါက်ကလေးနှစ်ကောင်တို့မှာ ဖော်ပြပါဘုရားကျောင်းတိုက်ရှိ ပညာဝေလဆင်ထိန်းဂေယာမှဖြစ်ပြီး၊ အသက် ၅ နှစ်သားအရွယ်ဖြစ်သည်ဆို၏။ ၎င်းဘုရားကျောင်းမှ ဆင်ထိန်းဂေယာကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သူအကြီးအကဲဒီယဝါဒနနိလာမိနှင့် ပါရာဒိနိလန်ဂါဒီလာဘန်ဒရာတို့နှစ်ဦးကို ၎င်းဆင်ထိန်းဂေဟာမှ သက်ဆိုင်ရာတာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များက လွှဲခဲ့သည့် စနေနေ့ညမှစတင်၍ အပြင်းအထန်ဆုံး ထိုးနှက်ပြစ်တင်ရှုတ်ချဝေဖန်ကြသည်ဆိုသည်။

စာမျက်နှာ ၁၇ သို့